

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 15 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15151 - AVUI / Any XLI. Núm. 14021 - EL PUNT

Dipòsit legal: B20.249-1976

Amb el suport:
Govern de Catalunya
Generalitat de Catalunya
de la Presidència

1 9 4 2 2

8 4 2 7 9 5 5 1 0 0 0 2 9

EDITORIAL

Revenja i
retallada de
llibertats

Ni les lamentables i interessades filtracions dels darrers dies ni la nul·la confiança prèvia en una sentència justa ens feien témer una condemna tan salvatge. Nou demòcrates de pedra picada, defensors de la no-violència i del diàleg, han estat condemnats a cent anys de presó, un segle, suposadament per la concentració davant de la conselleria d'Economia del 20 de setembre del 2017 i pel referèndum de l'1 d'octubre. Així acaba la farsa del macrojudici als líders del procés i es consuma la causa general contra l'independentisme. Si ja eren una injustícia intolerable els dos anys de presó provisional que han hagut de suportar els polítics i activistes –i no oblidem els que pateixen l'exili–, les penes que els han estat imposades són un abús inhumà. És per això que, una vegada més, i en la mesura que ens és possible, els fem arribar, a ells i als seus familiars, el nostre suport i solidaritat. Estan patint una condemna injusta per haver defensat un compromís polític contret amb la ciutadania, la majoria com a càrrecs electes i membres del govern legítim i els Jordis, com a responsables de dues grans institucions de la societat civil: Òmnium i l'ANC.

La resolució de la sala segona del Tribunal Suprem, amb Marchena al capdavant, és una revenja d'estat. Pretén ser un càstig exemplar que serveixi d'escarment i d'avís a navegants. Però és un error històric. És la més indesitjable culminació de la judicialització de la política engegada pel PP –i després continuada pel PSOE– amb el recurs contra l'Estatut que va propiciar la sentència del TC el 2010 després d'haver estat aprovat en referèndum pel poble de Catalunya. Lluny de ser una solució, agreuja el problema. És la constatació que per la via del diàleg és impossible l'entesa amb un Estat que ho fia tot a la repressió i no fa cap proposta per resoldre el conflicte. Al contrari. Ahir mateix, el president del govern espanyol en funcions usava la sentència com a arma llancívola contra el moviment independentista, proclamant que en demostra el fracàs. Res més lluny de la realitat. La força de l'independentisme i del suport al dret a decidir –inexistent, segons el Suprem– es veurà en les pròximes eleccions i no en les resolucions judicials. I, de fet, ja en tenim un tast en les mobilitzacions ciutadanes de protesta, que, una vegada més, reclamem que es facin de manera pacífica.

El veritable fracàs de la sentència és que empara una gravíssima retallada de drets i llibertats. Converteix la concentració davant de la conselleria d'Economia i la mobilització de l'1 d'octubre en actes sediciosos. Ens converteix en presumptes sediciosos a tots els que protestem o ens manifestem contra lleis que considerem injustes amb la voluntat de canviar-les. Ens volen emmordassats.

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Un dia negre

Ahir va ser, per a la democràcia espanyola (sí, ja ho sé, que sembla un oxímoron), un dia negre. Negre com la portada i la contraportada del diari que teniu a les mans. Un dia negre que va provocar la indignació lògica de milers i milers de ciutadans que van decidir sortir al carrer en una reacció que fa difícil de predir quin serà el seu final. Indignació, enuig, irritació i una patacada emocional de l'alçada d'un campanar. Jo no sé si han calculat bé les conseqüències. Perquè si fins ara molts catalans ja se sentien emocionalment desconectats d'Espanya, en un procés que semblava del tot irreversible, a mi em sembla que la sentència d'ahir eleva aquesta desconexió a definitiva. Qui vol viure en un Estat que dicta sentències com aquesta, que lamina la llibertat d'expressió, de reunió i de manifestació?

Espanya (i quan dic Espanya vull dir el govern i tots els aparells de l'Estat) ha decidit no només que no hi ha diàleg (i que no n'hi haurà en un futur) sinó que mantindrà i probablement incrementarà l'estratègia de la por i la repressió. No és el millor escenari. Perquè lluny d'acostar la solució, és evident que la complica. El cofoisme, ahir, d'alguns actors (començant per la majoria de mitjans de comunicació

“si fins ara la desconexió emocional de molts catalans amb Espanya ja era pràcticament irreversible, la sentència d'ahir, dura i en clau de venjança, la fa definitiva. Qui vol viure en un Estat com aquest?”

espanyols i acabant pel mateix president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, que assegurava que “l'independentisme ha fracassat”) és altament preocupant i fa vaticinar un conflicte llarg del qual no han calibrat les conseqüències.

Il·lús Pedro Sánchez, però, i il·lusos tots aquells qui es pensin que la sentència és el punt final de l'1-O. No només perquè ahir

es va demostrar al carrer i a les institucions catalanes que lluny d'arrossar-se hi ha milers de ciutadans disposats a plantar cara, sinó també perquè, malauradament, hi ha un munt de causes obertes (persecució judicial del president Puigdemont a banda) pendents de resoldre.

Finalment, però, tenim resposta a la pregunta que tots ens hem fet en alguna ocasió aquests darrers anys sobre si l'1-O va servir d'alguna cosa. Vista la brutalitat de la sentència, i la laminació de drets que representa, ha servit per adonar-nos que, definitivament, l'Estat no s'asseurà mai a negociar, que era mentida que en democràcia i sense violència es pot parlar de tot, i que assolir la independència implica, inevitablement, una confrontació.

No hi ha acord possible. O, si més no, no es donen les condicions perquè sigui a la cantonada. I encara menys amb la perspectiva d'unes eleccions generals el mes vinent en què els líders de les principals formacions han entrat en una cursa per veure qui és més espanyol. Trist. Trist sobretot perquè els sembla que, per demostrar que un és més espanyol, ha de ser sobretot anticatalà.

Vist tot plegat, és Espanya, em sembla, que ha decidit desconectar de Catalunya.

La vinyeta

Fer

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P2-53

Revolta ciutadana

SENTÈNCIA • Condemnes de fins a 13 anys de presó per al govern, els Jordis i Forcadell per l'1-O

RÀPID • Milers de persones omplen places, tallen vies de tren i ocupen l'aeroport del Prat

ARREU • Manifestacions a les principals ciutats del país, que continuaran amb les marxes

Cordó policial davant dels manifestants a l'aeroport del Prat ■ EFE

El Suprem els considera autors d'un aixecament tumultuari

Sosté que van enganyar la gent per pressionar l'Estat

Torra troba la sentència injusta i reclama una amnistia

Els presidents del Parlament denuncien el càstig a Forcadell

L'Estat reactiva l'euroordre contra Carles Puigdemont

Els arguments contra els presos polítics, un per un

La resolució posa en evidència la instrucció de Larena

El delictes de sedició no hauria permès suspendre els diputats

Sánchez diu que la condemna certifica la fi del procés

La dreta demana que es vetlli perquè es compleixin les penes

Article conjunt dels presos polítics:

“No és justícia, és venjança”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

**ORIO
JUNQUERAS**

13 anys
i inhabilitació de 13 anys

CONDEMNAT PER
● Sedició
● Malversació de fons

**JOAQUIM
FORN**

10 anys i 6 mesos
i inhabilitació de 10 anys i
6 mesos

CONDEMNAT PER
● Sedició

**RAÛL
ROMEVA**

12 anys
i inhabilitació de 12 anys

CONDEMNAT PER
● Sedició
● Malversació de fons

**JORDI
SÀNCHEZ**

9 anys
i inhabilitació de 9 anys

CONDEMNAT PER
● Sedició

**JORDI
CUIXART**

9 anys
i inhabilitació de 9 anys

CONDEMNAT PER
● Sedició

JORDI TURULL

12 anys

i inhabilitació de 12 anys

CONDEMNAT PER

- Sedició
- Malversació de fons

JOSEP RULL

10 anys i 6 mesos

i inhabilitació de 10 anys i 6 mesos

CONDEMNAT PER

- Sedició

CARME FORCADELL

11 anys i 6 mesos

i inhabilitació d'11 anys i 6 mesos

CONDEMNADA PER

- Sedició

DOLORS BASSA

12 anys

i inhabilitació de 12 anys

CONDEMNADA PER

- Sedició
- Malversació de fons

MERITXELL BORRÀS

Multa de 60.000€

i inhabilitació d'1 any i 8 mesos

CONDEMNADA PER

- Desobediència

CARLES MUNDÓ

Multa de 60.000€

i inhabilitació d'1 any i 8 mesos

CONDEMNAT PER

- Desobediència

SANTI VILA

Multa de 60.000€

i inhabilitació d'1 any i 8 mesos

CONDEMNAT PER

- Desobediència

Nacional

Una sentència que valora, més que no pas relata, fets

La condemna es basa en el fet que els polítics van animar els ciutadans a aixecar-se en tumult

Resposta massiva contra el Suprem

L'aeroport del Prat i els ajuntaments, punts neuràlgics de les protestes ciutadanes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una dura sentència

SEDICIÓ El Suprem condemna a un total de 100 anys de presó nou dels encausats, amb penes que van dels 9 als 13 anys
RESPOSTA Les protestes s'estenen per tot Catalunya i paralitzen l'activitat de l'aeroport del Prat
REACCIÓ Torra demana una reunió amb el rei i Sánchez i exigeix l'amnistia, mentre que Llerena reactiva l'euroordre contra Puigdemont

Ferran Espada
BARCELONA

La sentència de l'1-O va deixar ahir de ser objecte de filtracions i especulacions mediàtiques i es va convertir en una dolorosa realitat que va impactar amb tota cruïra, en primer lloc, sobre els dirigents independentistes condemnats i les seves famílies i, per extensió, sobre la societat catalana.

El Suprem refusa el delictes de rebel·lió que plantejava la fiscalia i l'acusació particular de Vox. El tribunal presidit per Manuel Marchena considera per unanimitat que "es dona per provada l'existència d'episodis indiscutibles de violència", però que són insuficients "per proclamar que els fets integren un delictes de rebel·lió". L'alt tribunal, en una sentència qualificada per nombrosos juristes de molt política i en què es fan consideracions que rebutgen el dret a l'autodeterminació, desestima d'aquesta manera un delictes contra l'ordre constitucional i opta, amb la sedició, pel marc de l'ordre públic. La qual cosa, tenint en compte els fets de l'octubre del 2017, obre la porta a una perillosa reconsideració sobre drets fonamentals com el de manifestació.

Marchena i els altres sis jutges fan servir, doncs, la tesi de l'Advocacia de l'Estat per centrar el tipus delictiu en la sedició i la malversació. Delictes greus que sumen un segle d'emprisonament en total (99

anys i mig) per als nou encausats que ara ja estaven en presó provisional. I que tenen com a conseqüència paral·lela la reactivació de l'euroordre contra l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont a les autoritats judicials de Bèlgica, on resideix. El jutge que ha instruït la causa de l'1-O, Pablo Llerena, va reaparèixer ahir per dictar aquesta petició internacional de detenció i lliurament. Puigdemont va comparèixer amb altres exiliats i va fer una crida: "Empoderem-nos ara que

Milers de persones tallen carreteres i vies de tren i ocupen l'aeroport

ja sabem que l'Estat ni dialoga ni fa justícia."

La sentència condemna a 9 anys de presó per un delictes de sedició els líders socials: el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez. Les penes augmenten en el cas dels exmembres del govern de la Generalitat, per a la majoria dels quals, a la sedició, s'hi afegeix la malversació —a excepció de Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila, condemnats per desobediència—. Les penes de presó van des dels 10 anys i mig per a Josep Rull i Quim Forn, passant pels 12 anys per a Dolors Bassa, Jordi Turull i Raül Romeva, fins a un màxim de 13 anys per al

vicepresident Oriol Junqueras, que el tribunal considera "el líder". Carpetà a banda té l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, condemnada a 11 anys i mig. Una pena que els experts consideren de justificació encara més dubtosa, especialment en l'esfera internacional, ja que s'està penant una acció parlamentària.

La sentència es va fer pública cap a un quart de deu del matí, seguint el camí de les lamentables filtracions dels darrers dies. Els magistrats, reunits des de primera hora, no van poder evitar la filtració de les penes en alguns digitals i van haver d'ordenar que s'activés l'entrega de la sentència als mitjans de comunicació i als procuradors. Funcionaris judicials eren també a primera hora del matí als centres penitenciaris on hi ha empresonats nou dels encausats per fer-ne el lliurament en mà.

No va passar ni un minut des que es va donar a conèixer la duresa de les penes aplicades pel Suprem que ja es produïen les primeres protestes ciutadanes. En primer lloc, concentrades a Barcelona, si bé posteriorment es van estendre arreu de Catalunya. Les primeres concentracions i talls viaris es van produir davant de les conselleries i les van protagonitzar treballadors de la Generalitat, però de seguida s'hi van afegir nombrosos ciutadans. A continuació, van ser els estudiants els que van liderar

Els Mossos barren el pas a un nombrós grup de manifestants a l'aeroport del Prat. A la dreta, la compareixença del govern i el Parlament, i la de Pedro Sánchez ■ EFE

diverses marxes per la capital catalana fins a congregar unes 25.000 persones cap al migdia a la plaça Catalunya.

Carreteres, vies i aeroport
Les crides de Tsunami Democràtic i dels CDR van comportar, a més, el tall de diverses infraestructures, tant viàries, com ara l'AP-7 i moltes altres carreteres, com ferroviàries, amb la interrupció de la circulació del TAV i el tren convencional al seu pas per Girona i Reus, entre d'altres. A Sants també hi havia una important concentració de gent, però l'intent d'ocupar l'estació

central barcelonina va ser repel·lit pels Mossos amb el desallotjament dels manifestants i algunes càrregues dels antiavalots.

Probablement, però, la infraestructura més important afectada per les protestes va ser l'aeroport del Prat. Milers de manifestants van protagonitzar una seguda al vestíbul i a l'exterior del principal aeroport del país. Malgrat la paralització del transport públic (el servei de rodalies i la línia 9 del metro) per arribar a les terminals en alguns moments, milers de persones van optar per enfilarse cap a la T1 a peu o en bicicleta, amb els conse-

qüents talls de trànsit a la Gran Via, una de les principals artèries de Barcelona. Un fort contingent policial va intentar impedir l'arribada de manifestants, sense poder frenar una veritable allau humana, enmig d'una tensió creixent. Mentre diversos efectius antiavalots de la Policia Nacional barraven el pas a qualsevol persona que no pogués acreditar l'accés a un vol, un veritable exèrcit d'agents dels Mossos acordava l'aeroport per controlar-ne tots els accessos. No hi van faltar dures càrregues policials contra els manifestants. A mitja tarda, però, l'aeroport va ha-

L'APUNT Cap fred

Joan Rueda

L'Estat va oficialitzar ahir la primera fase de la revenja per l'1-O. La sentència del Tribunal Suprem posa les bases per poder condemnar molts altres dels represaliats des de llavors. Una sentència basada en fets, en el millor dels casos, tergiversats; saber que el règim penitenciari aplicat als detinguts el 23 de setembre no s'havia produït mai a l'Estat espanyol, les imatges de

la policia carregant a tort i a dret... de ben segur que provoquen ganes de sortir a cremar-ho tot. Però aquest seria el gran èxit de l'Estat, descol·locat per l'actitud de resistència pacífica del moviment independentista. Aquesta serà, sens dubte, una carrera de fons. I per guanyar-la no es pot caure en la seva provocació, la seva guerra. Nosaltres, a la nostra.

que revolta el país

va tenir continuïtat a la tarda al Parlament, on el president de la institució, Roger Torrent, acompanyat d'expresidents de la cambra, va afirmar que la sentència va "en contra de la societat catalana i de les institucions", i va avisar l'Estat espanyol que, per més gent que posin a la presó, "no es renunciarà mai a decidir el futur".

L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, també va valorar la sentència, que va qualificar com "la pitjor versió de la judicialització, la crueltat". Colau va tenir paraules de record per al regidor Quim Forn.

Mentrestant, els partits unionistes de la dreta, el PP i Cs -Vox estudia com pot recórrer contra el veredict-, van exigir al govern espanyol un compli-

Les principals institucions del país rebutgen la sentència

ment íntegre de la condemna i van instar Pedro Sánchez a no concedir cap indult. Un compliment íntegre al qual Sánchez es va comprometre en la seva declaració, en què va afegir que "avui conclou un procés judicial exemplar i es confirma el naufragi d'un procés polític".

Catalunya va viure ahir una jornada que passarà a la negra història de l'Estat espanyol en matèria de justícia democràtica. Una jornada d'emoció continguda i revolta popular que marcarà un abans i un després. I, de moment, el naufragi que s'albira no és sinó el de la democràcia espanyola per la via d'aigua oberta per l'impacte d'un obús anomenat sentència del procés dispart ni més ni menys que pel Tribunal Suprem. ■

ver de cancel·lar algun del centenar de vols previstos i a la nit la protesta encara es mantenia. La sorpresa va arribar posteriorment, quan Tsunami Democràtic va fer una crida a col·lapsar també els accessos a l'aeroport de Barajas.

Catalunya va viure ahir una veritable revolta ciutadana per protestar per la sentència contra els dirigents independentistes. Tampoc hi van faltar tractorades, com la de Reus. La jornada, totalment esquitxada d'actes de protesta pacífics arreu del país, es va saldar amb desenes de ferits per les càrregues policials i alguns detinguts.

Un llarg dia de mobilitzacions que va acabar al vespre amb milers de concentracions multitudinàries a les places de pobles i ciutats. Amb especial emotivitat als municipis dels dirigents empresonats com ara Terrassa (Josep Rull), Torroella de Montgrí (Dolors Bassa) i Sant Vicenç dels Horts (Oriol Junqueras), entre d'altres.

Reaccions

Les reaccions nacionals, estatals i internacionals es van succeir. La immensa majoria d'ajuntaments i entitats de Catalunya van lamentar la sentència o, directament, la van rebutjar.

Des del RACC fins a clubs esportius com ara el Barça i l'Espanyol. I també es van produir molts pronunciaments polítics. Els partits independentistes, encapçalats per JxCat i ERC, amb el suport de la CUP, van rebutjar la sentència perquè la consideren injusta i no ajustada als fets, i perquè té un ànim de venjança i escarment. Els mateixos condemnats es van manifestar en aquest sentit amb piulades o missatges telefònics. De manera col·lectiva, amb un article conjunt amb l'eloqüent títol "No és justícia, és venjança", i també a títol individual, qualificant la sentència d'injusta i ven-

javativa, com va fer Oriol Junqueras, que va advertir: "Tornarem més forts, més convençuts i fermes que mai." Jordi Sánchez, per la seva banda, deia: "Nou anys de presó no posaran fi al meu optimisme. Catalunya serà independent si persistim. Manifestem-nos sense por, avancem decidits des de la no-violència cap a la llibertat. Gràcies per no defallir. Guanyarem!" I Jordi Cuixart reblava en una piulada: "La resposta a la sentència, reincidència #HoTornaremA Fer. Amnistia, democràcia i autodeterminació."

En l'esfera més institucional, el president Quim

Torra va llegir un comunicat conjunt del govern i el Parlament en què va assegurar: "En aquest judici, hem pogut comprovar que s'han inventat fets i que s'ha construït un relat fals per poder cometre un acte de venjança i no pas de justícia. Som davant d'un estat incapaç d'assumir tota la democràcia que un estat modern ha de saber assumir, basant la convivència entre els seus ciutadans en la voluntat popular." Torra va anunciar una petició de reunió amb el rei Felip VI i el president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, i va exigir l'amnistia. Una declaració que

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La resolució del Tribunal Suprem

● Les peticions de la fiscalia

FISCALIA

● Les peticions de l'advocacia de l'Estat

ADVOCACIA

● La sentència del Tribunal Suprem

SENTÈNCIA

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Oriol Junqueras
Exvicepresident (ERC)Acusat de rebel·lió i malversació
25 ANYS DE PRESÓ Acusat de sedició i malversació
12 ANYS DE PRESÓ**13 anys** per sedició i malversació**13 anys** d'inhabilitació**Joaquim Forn**
Exconseller d'Interior (JxCat)Acusat de rebel·lió i malversació
16 ANYS DE PRESÓ Acusat de sedició i malversació
11,5 ANYS DE PRESÓ**10,5 anys** per sedició**10,5 anys** d'inhabilitació**Dolors Bassa**
Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)Acusada de rebel·lió i malversació
16 ANYS DE PRESÓ Acusada de sedició i malversació
11,5 ANYS DE PRESÓ**12 anys** per sedició i malversació**12 anys** d'inhabilitació**Jordi Turull**
Exconseller de Presidència (JxCat)Acusat de rebel·lió i malversació
16 ANYS DE PRESÓ Acusat de sedició i malversació
11,5 ANYS DE PRESÓ**12 anys** per sedició i malversació**12 anys** d'inhabilitació**Josep Rull**
Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)Acusat de rebel·lió i malversació
16 ANYS DE PRESÓ Acusat de sedició i malversació
11,5 ANYS DE PRESÓ**10,5 anys** per sedició**10,5 anys** d'inhabilitació**Raül Romeva**
Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)Acusat de rebel·lió i malversació
16 ANYS DE PRESÓ Acusat de sedició i malversació
11,5 ANYS DE PRESÓ**12 anys** per sedició i malversació**12 anys** d'inhabilitació

Autors d'un "e

COAUTORIA • El Suprem afirma que la presidenta del Parlament, el govern i els Jordis són autors d'un "aixecament tumultuari" en mobilitzar la ciutadania i "enganyar-la" en "mutar el dret a decidir pel dret a pressionar" l'Estat espanyol a negociar **DATES** • Sosté que el 20-S i l'1-O "volien demostrar que els jutges a Catalunya havien perdut" la seva autoritat

Mayte Piulachs
BARCELONA

Passaven deu minuts de les nou del matí d'ahir quan agents judicials del Tribunal Suprem (TS) van arribar a les presons de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses per notificar als nou presos polítics les elevades condemnes que els imposen (d'entre 9 i 13 anys de presó), pels delictes de sedició a nou d'ells; en concurs medial amb un delictes de malversació de fons públics, a cinc d'ells, i només pel delictes de desobediència als tres exconsellers que són en llibertat provisional, amb inhabilitació per a càrrec públic d'un any i vuit mesos i una multa de 60.000 euros. Precisament, els que estaven en llibertat van ser els últims a rebre la notificació del TS: l'exconseller de Justícia Carles Mundó, a les 13.50 hores a casa seva.

En una lectura ràpida, i

Declaracions a Twitter, proves incriminatòries

Per atribuir el delictes de sedició als nou presos polítics, el Tribunal Suprem no només destaca la seva actuació al Parlament i al carrer, sinó també la seva activitat en les xarxes socials, especialment a Twitter, tot incriminant la llibertat d'expressió o sense contextualitzar les arengues dels Jordis en les mobilitzacions, on mai s'oblidaven de demanar calma i no caure en

amb els advocats al costat, els presos polítics es van veure titllats pels set magistrats del Suprem, amb Manuel Marchena al capdavant, com a coautors d'un delictes de sedició, en el qual havien posat com a "esquer" el dret a decidir per obtenir la mobilització d'una ciutadania "enganyada" i "il·lusionada", amb l'única finalitat de "mutar el dret a decidir en

provocacions violentes.

En el cas de Jordi Cuixart, president d'Òmnium, exposen que el 20-S en els seus parlaments "exigeix la llibertat dels detinguts" i en una de les seves intervencions: "Fa una crida a aturar literalment l'acció de la Guàrdia Civil no pas metafòricament." Els crits de Cuixart, però, no van provocar pas l'ocupació de l'edifici d'Economia com així

el dret a pressionar el govern espanyol a negociar una consulta popular" perquè eren del tot conscients que "no assolirien un estat sobirà".

El tribunal sosté que van incomplir la legalitat vigent i en van crear una de paral·lela. I hi afegeix: "Els ciutadans van ser mobilitzats per demostrar que els jutges a Catalunya havien perdut la seva capacitat ju-

podria haver estat amb uns 40.000 ciutadans concentrats, cridant i cantant com a protesta contra la comitiva judicial que va fer la seva feina, amb dificultats. En aquest sentit, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) exigeix permeabilitat a la crítica política dels ciutadans vers els seus governants i que es facin accions com ara les del grup de punk Pussy Riot dins

risdiccional". D'aquest pla, que qualifica d'"aixecament tumultuari", en fa coautors: l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell el govern i els líders socials.

Són mordaces afirmacions en el final del relat dels fets provats de la resolució, que només ocupen 36 planes del total de 493, més centrada a respondre la legitimitat i objectivitat

una església ortodoxa, que, sense fer mal a ningú, critica va el govern rus de Putin.

En la sentència també es reproduïx com a prova una entrevista de l'exconseller d'Interior, Quim Forn, sobre l'actuació dels Mossos, entre d'altres. De l'1-O, el Tribunal Suprem manté que "no només va ser un acte de protesta, sinó un aixecament tumultuari respecte a la llei".

del tribunal per jutjar aquest cas, i de cara al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH).

Així, el tribunal arrenca els fets provats en el 8 de setembre del 2017 i la publicació al DOCG de la llei de transitorietat jurídica, de la qual manifesta que els acusats, "de manera concertada, van fer creure a la ciutadania que amb el seu vot contribuiria a l'acte

fundacional de la República catalana".

Hi afegeix que, com que calia mobilitzar "milers i milers de ciutadans" per "neutralitzar" qualsevol manifestació de poder de les autoritats judicials i del govern de l'Estat espanyol, els líders d'Òmnium i de l'ANC, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, "van posar les entitats al servei de la maniobra de pressió política ideada concertadament pels acusats".

En el relat de fets, el Suprem salta a l'1-O i declara que el referèndum d'auto-determinació, de manera unilateral, va ser refusat de validar pel president de la comissió de Venècia del Consell d'Europa, el juny del 2017. Hi afegeix que els exconsellers Jordi Turull i Raül Romeva van anunciar aquell mateix 1 d'octubre el cens universal, que el Suprem interpreta "com un eufemisme, ja que no disposaven del genuí cens

Carme Forcadell
Expresidenta del Parlament de Catalunya

Acusada de rebel·lió
17 ANYS DE PRESÓ

Acusada de sedició
10 ANYS DE PRESÓ

11,5 anys
per sedició

11,5 anys
d'inhabilitació

Jordi Sànchez
Expresident de l'ANC i diputat (JxCat)

Acusat de rebel·lió
17 ANYS DE PRESÓ

Acusat de sedició
8 ANYS DE PRESÓ

9 anys
per sedició

9 anys
d'inhabilitació

Jordi Cuixart
President d'Òmnium Cultural

Acusat de rebel·lió
17 ANYS DE PRESÓ

Acusat de sedició
8 ANYS DE PRESÓ

9 anys
per sedició

9 anys
d'inhabilitació

Carles Mundó
Exconseller de Justícia (ERC)

Acusat de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Acusat de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Multa de 10 mesos, 200 euros diaris, per desobediència

1 any i 8 mesos
d'inhabilitació

Santi Vila
Exconseller d'Empresa i Coneixement (JxSi)

Acusat de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Acusat de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Multa de 10 mesos, 200 euros diaris, per desobediència

1 any i 8 mesos
d'inhabilitació

Meritxell Borràs
Exconsellera de Governació (JxCat)

Acusada de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Acusada de malversació i desobediència
7 ANYS DE PRESÓ

Multa de 10 mesos, 200 euros diaris, per desobediència

1 any i 8 mesos
d'inhabilitació

Esquer”

electoral” i “amb l’actuació de les forces i cossos de seguretat de l’Estat no es van poder constituir les meses amb els presidents i van posar-hi voluntaris”.

De manera ràpida, explica els plens del Parlament del 10 i el 27 d’octubre del 2017, en què admet que la declaració d’independència “no va tenir cap concreció pràctica”, ja que el mateix dia va ser suspesa, amb el cessament dels càrrecs electes quan el Senat va aprovar l’aplicació de l’article 155 i la suspensió de l’autonomia catalana.

En aquesta acció al Parlament, el Suprem renya la llavors presidenta de la cambra catalana, Carme Forcadell, de la qual assegura que “havia d’inadmetre i paraitzar resolucions contràries al Tribunal Constitucional” i que, amb les seves “sistemàtiques” admissió a tràmit, va “obrir la porta a incomplir normes constitucionals i estatutàries”, i per això la condemna a onze anys i cinc mesos de presó per sedició, tot i que no se li atribueix la malversació.

En aquesta crítica a la mesa del Parlament i a la seva presidenta, el tribunal retrocedeix fins a l’any

El full de ruta del 2015 era “un concert d’actuació il·legal”

2015 i qüestiona accions polítiques, com ara l’aprovació de la resolució 1/XI per assolir un estat independent, o l’encàrrec d’un estudi sobre el procés constituent, el 2016, i la creació, el setembre del 2017, dels síndics electorals per l’1-O.

El retret penal a l’acció política també és el cas del full de ruta aprovat el març

del 2015 per partits polítics i entitats civils, el qual defineix com “un concert d’actuació il·legal”. I també cita que l’ANC, de la qual Jordi Sànchez era president, també va aprovar el seu full de ruta.

En aquest relat sedició, l’alt tribunal espanyol dona força poder de convocatòria als Jordis, dels quals assegura que “la seva contribució va ser decisiva”; “tenien un estret contacte amb els polítics” i “l’absència de violència” en altres convocatòries multitudinàries que havien fet “era el senyal d’identitat que reforçava la seva capacitat” mobilitzadora. Així, el Suprem manté que, el 20 de setembre del 2017, els Jordis van convocar davant de les seus del Departament

d’Economia, de Treball i d’Afers Exteriors, “per impedir que la comissió judicial realitzés les seves funcions”, executades per la Guàrdia Civil per encàrrec del jutge de Barcelona que investigava els organitzadors de l’1-O per escapar-lo. Reproduïen algunes de les seves arengues als concentrats, com ara que “les forces de seguretat s’equivocaven, que no podrien fer res contra tots ells i que havien declarat la guerra a qui volia votar”. És el primer “aixecament tumultuari” per al Suprem. L’1-O, el segon.

En la multitudinària concentració del 20-S, el Suprem inicia el seu feroç atac al cos dels Mossos d’Esquadra, la cúpula del qual no s’ha pogut defensar i té pendent el judici a l’Audiència Nacional, amb el major Trapero, acusat de rebel·lió, delictes que ara la fiscalia hauria de rectificar. Hi sosté que, malgrat els 40.000 manifestants, els Mossos no van posar cap perímetre de seguretat. El balanç: tres Nissan Patrol i quatre vehicles camuflats de la Guàrdia Civil amb destrosses.

El tribunal assegura que la comitiva judicial no va poder fer la seva feina perquè no es va poder fer entrar els detinguts a presència dels escorcolls i perquè l’advocada de l’Administració de Justícia va haver de ser “infiltrada” per la sortida d’un teatre a les dotze de la nit. La comitiva judicial, amb problemes per clonar els ordinadors, va sortir de matinada de l’edifici amb la feina feta, ja que els detinguts van renunciar a ser-hi presents.

I, el 20-S, segons el Su-

Pel Suprem, el lideratge dels Jordis era per “l’absència de violència”

pre, Sànchez es va “erigir com a interlocutor de la mobilització”, posant traves a la feina de la Guàrdia Civil, tot i que després afirma que es va mostrar “col·laborador” amb un cap de la Brimo dels Mossos, i “va fer tot el necessari” per realitzar un cordó de voluntaris als vehicles, quan, força més tard, el

cos armat li va confessar que hi havia armes dins dels vehicles, a l’abast de la gent, sense que passés res de gravetat.

Pel que fa a la malversació, el tribunal l’analitza molt poc, i no atribueix totes les partides, com fixava la fiscalia, als departaments d’Exteriors, Presidència i Treball. La més gran de les despeses, les notificacions d’Unipost, reconeix que la Generalitat no la va pagar. Tal com va demanar la fiscalia, passa el cas al Tribunal de Comptes perquè valori si el govern de Puigdemont té responsabilitat comptable i va gastar diners públics.

De la jornada de l’1-O, el tribunal retreu als acusats que animessin la ciutadania a anar a votar, quan hi havia un mandat del TSJC als tres cossos policials per prohibir la celebració del referèndum. La policia “va fer un ús legítim de la força”, de la qual sosté que a la tarda “es va aturar” perquè l’acció policial “podria esdevenir desproporcionada”. Sobre aquesta jornada, qualifica de “deslleial” el comportament de l’exconseller d’Interior Quim Forn i del cos dels Mossos, del qual asseguren que van simular la preservació de la convivència per no haver d’actuar. Finalment, conclou que els dotze condemnats “eren conscients de la inviabilitat jurídica de la República catalana” i que es van aprofitar dels ciutadans. ■

Les frases

“Sabien que el dret a decidir no era res més que l’esquer per a les mobilitzacions, ja que eren conscients que mai desembocaria en un estat sobirà”

“En l’1-O, Turull i Romeva van anunciar el cens universal com un eufemisme perquè faltava el cens genuí. Tampoc hi havia presidents de mesa”

“La simbòlica i ineficaç declaració d’independència va ser el desenllaç d’una tramitació legislativa en contumaç oposició al Constitucional”

“La seva capacitat de convocatòria (Jordis) era per l’absència de violència en els seus actes”

Tribunal Suprem
SENTÈNCIA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“No existeix persecució ideològica”

■ Marchena defensa la independència judicial ■ El tribunal descriu el procés com un gran engany polític ■ La sentència observa violència però no rebel·lió

Jordi Panyella
BARCELONA

Una resolució judicial, que pretén ser només una resolució judicial, però també un document històric que traspuja una càrrega política de primer ordre en voler erigir-se com a gran defensor de l'Estat espanyol, com a estat de dret, de portes endins, però sobretot de portes enfora, buscant un blindatge de cara al futur pronunciament que la justícia europea haurà de fer del cas català.

Aquesta és la realitat amagada en els intestins de la sentència de 493 pàgines feta pública ahir on el magistrat ponent del text, Manuel Marchena, insisteix una vegada i una altra en el propòsit de rebatre tots aquells que han acusat el tribunal que ell presideix de ser un òrgan polític al servei d'una estratègia d'estat. És per això que en un moment de la seva resolució afirma que en el procés contra els líders independentistes “no existeix persecució ideològica”.

De la mateixa manera, Marchena demana que ningú vegi els membres del tribunal “com un grup de set disciplinats funcionaris disposats a exercir la venjança de l'Estat pel procés secessionista”. Precisament la paraula “venjança” és la que van fer servir ahir els presos polítics per qualificar la resolució del Suprem.

Després de presentar-se com un tribunal net de prejudicis polítics i que només ha actuat en aplicació

de la legislació vigent, la sentència desvela el gran interrogant jurídic que es va plantejar sobre el cas en el sentit de determinar si els fets viscuts la tardor del 2017 a Catalunya van ser violents, i per tant podien comportar un delictes de rebel·lió, o si es descartava aquesta possibilitat. El tribunal resol amb una pirueta jurídica admetent que sí que hi va haver violència, però que no hi va haver rebel·lió, rebaixant els fets a sedició i rebaixant també la pena.

Manuel Marchena, i els altres sis magistrats que han conformat la sala, aprofiten també la resolució per menystenir, quasi ridiculitzar, de forma clara i evident l'estratègia po-

“La violència emprada no va ser instrumental ni funcional”

lítica dels polítics sobiranistes catalans afirmant que tot el procés anunciat i promès era un “artifici enganyós” i que van fer moure la gent sabent que la seva promesa d'aconseguir la independència era del tot irrealitzable.

Europa, present

■ La part de la sentència on s'exposa tota l'argumentació jurídica que ha portat a la condemna per sedició, malversació i desobediència, conté un primer apartat on el tribunal rebutja una a una les múltiples alegacions de la defensa que van denun-

ciar que el procés es duia a terme vulnerant tot tipus de drets dels seus clients i sotmetent-los a una situació d'indefensió. En la resposta del tribunal es fa evident que Manuel Marchena ha tingut molt present el futur recorregut que tindrà la sentència davant els tribunals europeus, i fa nombroses referències a jurisprudència del mateix Tribunal Europeu dels Drets Humans. Formalment primer, durant el judici, i ara en el fons de la sentència, és evident que una de les obsessions del tribunal ha estat cuidar al màxim la qüestió dels drets fonamentals dels processats i la netedat del procés.

Independència

■ Per Marchena queda clar que l'única independència que es podia defensar en la resolució judicial feta pública ahir és la que exerceixen els tribunals, i la sala penal del Tribunal Suprem com a màxim exponent de la justícia espanyola. És en aquesta línia argumental que adverteix que la sentència no és el resultat de cap voluntat preconcebuda de condemnar els líders polítics, sinó el resultat de “quatre mesos de pràctica d'exhaustiva prova, amb la declaració dels processats, testimonis, dictàmens dels pèrits i anàlisis de documents en suport convencional i digital”.

L'obsessió de Marchena per defensar la independència de la justícia espanyola arriba al seu grau màxim quan a la pà-

gina 217 proclama que “el present procés penal no pot ser considerat un instrument al servei de la criminalització d'un projecte polític. No existeix persecució ideològica”, i afegeix: “De fet, la ideologia exterioritzada per la pràctica totalitat dels processats, els seus ideals i els objectius polítics als quals se subordinava la celebració del referèndum de l'1 d'octubre, són defensats per altres representants polítics amb presència en els parlaments nacional, europeu i la cambra autonòmica.

Atac a Alemanya

■ La resolució de Marchena destil·la un ànim evident de passar comptes amb diversos incidents judicials que s'han desenvolupat durant el procés. D'aquesta manera, a banda de defensar a capa i espasa el jutge instructor, Pablo Llarena, deixa anar dards enverinats contra la justícia alemanya i belga, que no han col·laborat en la persecució dels membres del govern català a l'exili.

De la sentència del tribunal de Schleswig-Holstein que va denegar l'extradició de Carles Puigdemont en diu: “Lluny de ser un exemple a seguir, hauria de ser considerada com l'expressió del que pot posar fi al principal instrument de cooperació judicial per preservar els valors de la Unió.” De Bèlgica recorda que 22 dels vocals del poder judicial són designats pel Senat, i considera que això podria

El jutge Manuel Marchena, president de la sala penal del Tribunal Suprem, en una recepció oficial celebrada recentment al Palau Reial de Madrid, ha estat el ponent de la sentència que es va fer pública ahir i que condemna els líders del procés independentista pels delictes de sedició, malversació i desobediència ■ EFE

ser tingut en compte com a model d'un país que no defensa la independència judicial, en contra del que s'ha defensat des de les posicions independentistes.

Violència sí, però...

■ La sentència als líders polítics pretén posar fi al debat jurídic que s'ha produït durant els dos llargs anys que ha durat el procés judicial sobre si els fets del 20 de setembre del 2017 davant la conselleria d'Economia i del dia del referèndum de l'1 d'octubre, del mateix any, van suposar actes de violència de la població alçada en contra de l'Estat espanyol i, per tant, podien rebre la consideració penal de rebel·lió.

Manuel Marchena resol el dilema donant la raó a l'acusació del cas, que

sempre ha sostingut la presència de violència i, a la vegada, també dona satisfacció a les defenses assegurant que no es va produir un delictes de rebel·lió, amb al qual cosa les penes a imposar finalment són ostensiblement més baixes. La sentència resol aquesta aparent contradicció assegurant que els actes violents del setembre i de l'octubre no van ser violents però no va tractar-se d'una violència instrumental ni funcional per a la consecució de la “secessió”.

En aquest sentit afirma que quan es van produir els actes violents ja s'havia construït una legalitat paral·lela, amb la “inobervança de la Constitució i l'anunci de la celebració del referèndum”; per tant, la violència que es va produir va ser com a

El dret a decidir no existeix i els límits de desobeir

La sentència de la sala penal del Tribunal Suprem tira per terra qualsevol intent de tirar endavant el procés independentista de Catalunya amb els mateixos criteris amb què ha estat impulsat fins ara: el de fer efectiu el dret a l'autodeterminació dels pobles i el de fer un procés lligat a la no-violència i la desobediència civil.

Pel que fa al dret a decidir, el tribunal recorda que aquest no està recollit ni a la Constitució Espanyola, ni a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, ni

en cap tractat internacional subscrit per l'Estat espanyol. Explica també que en la llei que havia de donar cobertura a la creació del nou estat català tampoc es preveia aquest dret aplicat a territoris de la mateixa Catalunya.

De la mateixa manera, el tribunal desacredita els mètodes de la desobediència civil assegurant que pel fet de no ser violenta no vol dir que no es pugui sancionar. "Ningú pot arrogar-se el monopoli d'interpretar allò que és legítim, enviant a l'àmbit del que

és il·legítim aquell que no comparteixi les seves idees sobre autodeterminació".

La sentència també parla dels drets lingüístics dels processats en el judici. Assegura que es va garantir el seu dret a fer servir el català posant-hi a disposició un equip de traductors, que finalment no es van fer servir. El tribunal sosté que si s'hagués fet la traducció simultània, això hauria perjudicat els milers de ciutadans que van seguir el desenvolupament del judici per televisió.

"culminació" del procés i no com a "instrument" per aconseguir una realitat buscada.

De la mateixa manera s'afirma que la violència no va ser funcional, no va

complir la funció d'aconseguir la independència definitiva perquè, com bé recorda la sentència, no sense un cert aire de fer-ne befa, que "la conjura va ser definitivament avortada

amb la simple exhibició en unes pàgines del BOE de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució a la comunitat autònoma de Catalunya". I, seguint amb el mateix to, recorda que

aquest fet "va determinar alguns dels processats a emprendre de sobte una fugida".

Engany

La sentència no amaga un cert to de burla pel capteniment dels polítics catalans, als quals tracta poc més que d'aficionats que en cap moment van estar en disposició de posar en risc la integritat de l'Estat espanyol i que la seva estratègia es va fonamentar a enganyar la població. Tant és així, que el tribunal sosté que "tot i el desplegament retòric dels acusats, el cert és que la inviabilitat dels actes concebuts per fer realitat la promesa independentista era manifesta". I afegeix: "L'Estat va mantenir en tot moment el control de la força militar, policial, jurisdiccional i

fins i tot social, i va convertir l'eventual propòsit independentista en una quimera".

Com que no hi va haver risc real de destrucció de l'Estat, no es pot considerar que hi hagués delictes de rebel·lió, tot i la violència, i tot plegat ho redueix a "un simple somni de l'autor o un artífici enganyós creat per mobilitzar uns ciutadans que van creure que estaven assistint a l'acte històric de la fundació de la república catalana".

Contra l'ordre públic

Així les coses, la moguda independentista de la tardor del 2017 va quedar rebaixada, a ulls de Manuel Marchena, a un simple acte d'alçament contra l'ordre públic, que és així com es defineix el delictes de sedició en el cor-

responent article del Codi Penal, que suposa alçar-se de forma multitudinària i generalitzada per impedir l'aplicació de les lleis o manaments judicials. En aquest context entén les mogudes de l'1 d'octubre i el 20 de setembre. La sentència rebut els arguments dels que afirmen que en un dia i en l'altre hi va haver actes d'exercici del dret de manifestació afirmant que "el dret a la protesta no pot mutar en un exòtic dret a impedir un mandat judicial".

Malversació

La sentència troba provat també el delictes de malversació de fons públics, amb un total de 2,5 milions d'euros, si bé durant el judici les defenses van insistir que no hi havia rastre de pagament. En aquest sentit, el tribunal resol amb una argumentació de dret administratiu que sosté que el simple anunci d'una contractació, amb el reconeixement de l'obligació per part de l'administració, ja genera el perjudici en els comptes públics, encara que aquell qui presta el servei reconegui que no ha cobrat res.

Desobediència

El delictes de desobediència, atribuït a Carles Mundó, Santi Vila i Meritxell Borràs, és, potser, el menys controvertit de tots. El tribunal ho circumscrigué al fet de no haver atès els requeriments del Tribunal Constitucional manant-los que no realitzessin actes en favor del procés.

Vox no se'n surt

El tribunal ha desestimat la pretensió de Vox, que exercia l'acusació popular, de considerar els acusats membres d'un grup criminal organitzat. Es dona la circumstància que en el procediment obert al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, la fiscalia sí que demana acusar per aquest delictes.

Excessos policials

La sentència defensa la justícia però no tant la policia. En un parell de punts fa un toc d'atenció a la forma com es va actuar el dia 1 d'octubre quan diu que amb el visionament dels vídeos van ser posades en dubte versions de la policia.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Oriol Junqueras

El “líder”, el més penat

RAONAMENTS • El Tribunal Suprem acusa Oriol Junqueras de posar el govern al servei del procés “sedició”
CÀSTIG • Se li ha imposat una condemna de tretze anys de presó i tretze d'inhabilitació política absoluta

“Oriol Junqueras, com a vicepresident del govern de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda, ocupava la cúspide en l'organigrama polític i administratiu que va ser posat al servei del procés sedició.” En aquesta frase queda condensada la definició que fa el Suprem d'Oriol Junqueras, a qui considera autor d'un delictes de sedició i de malversació de fons públics. I és l'acusat del procés a qui s'ha imposat la condemna més elevada: tretze anys de presó i tretze d'inhabilitació absoluta. En relació amb el delictes de sedició, el Suprem atribueix a Junqueras un “destacat paper” en el procés que va conduir a la inobservança de les lleis i “al contumaç menyspreu” a les resolucions del Tribunal Constitucional i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. En concret, el TS considera Junqueras el “líder” del procés, “fruit de la seva doble condició de vicepresident del govern i president d'ERC”. El TS considera provat el domini de Junqueras sobre el procés que va desembocar en els actes multitudinaris del 20 de setembre del 2017 davant d'Economia i també de l'1 d'octubre. I en la sentència es recullen les actuacions que posen en relleu aquest control de la situació. En aquest sentit, s'esmenta, per exemple, la presentació, el 9 de setembre del 2017, al Pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat, de la pregunta del referèndum: “Desitja que Catalunya

sigui un estat independent en forma de república?” A més, la sentència afegeix que ha quedat acreditat que Junqueras va participar en la reunió del 28 de setembre del 2017, prèvia a l'1-O. Una reunió que tenia com a objectiu informar els membres de l'executiu de l'important risc per a la seguretat que es podia derivar “de la constatada presència de col·lectius radicals i de la mobilització d'una quantitat de persones propera als dos milions”. “L'alta probabilitat d'enfrontaments amb les forces policials encarregades de complir el manament judicial feia aconsellable, a criteri dels comandaments policials, la suspensió de la votació prevista per a l'1-O. Tot i així, la decisió dels membres del govern presents en la reunió va ser tirar endavant el referèndum”, s'exposa. El Suprem fa constar en la resolució que no es creu la versió de Junqueras quan, en el judici, va declarar que la conclusió que va treure d'aquella reunió va ser que “era impossible un escenari de violència tenint en compte l'experiència prèvia de mobilitzacions pacífiques”. Pel que fa al delictes de malversació de fons públics, el TS qualifica de “palmària”, “l'autoria i el decisiu protagonisme de Junqueras en els actes més rellevants de deslleialtat en l'adminis-

tració de fons públics”. Quant a aquest punt, s'afirma que Junqueras va intentar ocultar les despeses per a la celebració del referèndum: o bé dissimulant-ne la finalitat mitjan-

çant un canvi d'etiquetatge, o bé canalitzant-les com a part de diverses partides pressupostàries.

■ N. ASTORCH

Mossos “neutralitzats”

ARGUMENT • El Suprem acusa Forn d'haver fet “inefectiva” la policia catalana mentre “simulava” complir les resolucions judicials
DINERS • No l'acusen de malversació perquè no hi ha despeses del seu departament

L'exconseller d'Interior Joaquim Forn va ser condemnat ahir a deu anys i mig de presó per un delictes de sedició. El Tribunal Suprem acusa Forn de no haver executat la tasca de fer complir les resolucions judicials i d'haver “neutralitzat” la capacitat operativa dels Mossos d'Esquadra l'1 d'octubre amb la decisió d'enviar binomis d'agents als centres de votació durant la jornada del referèndum. En la sentència, el tribunal considera que Forn “va aconseguir l'efectiva ordenació de l'actuació dels Mossos”, de manera que va ser “funcional” per als seus “objectius polítics” i va “reconduir la interpretació” dels manaments judicials per aconseguir “simular-ne el compliment” i fer-los “inefectius”.

El tribunal recorda a l'exconseller que quan va entrar al govern va “assumir el gir tàctic” de l'executiu, que “aspirava a aconseguir que el govern espanyol acceptés un diàleg a partir de la decisió unilateral de portar a terme” la votació de l'1-O. Segons la sentència, l'aleshores conseller d'Interior va intentar “reconduir la interpretació” dels manaments judicials de manera que permetés “simular-ne el compliment”, però amb l'objectiu que acabessin sent “inefectius”. El text diu que l'assignació de binomis de mossos a cada centre de votació, “sense discriminar aquells que rebrien una gran afluència de persones per votar respecte a d'altres que previsi-

blement eren poc significatius”, va suposar la “neutralització de la capacitat operativa” de la policia catalana. El tribunal utilitza el testimoni del coordinador del dispositiu, Diego Pérez de los Cobos, que va criticar “la coartada” de la insuficiència de mossos en tots i cadascun dels centres de votació per complir el manament de la magistrada del TSJC.

Per al tribunal, la presència dels Mossos als centres de votació no va contribuir “al desallotjament dels centres”, va permetre “informar de l'estratègia policial que s'estava seguint” i va impossibilitar fer efectiu el manament ju-

dicial. Els jutges tampoc consideren vàlid l'argument de la defensa que remarcava l'ordre de la magistrada que l'actuació policial no afectés la “normal convivència ciutadana”.

Els magistrats remarquen que Forn va participar en una reunió el 28 de setembre del 2017 al Palau de la Generalitat amb els màxims responsables del govern i dels Mossos, en què els agents van advertir que el referèndum “podria desembocar en enfrontaments i en una escalada de violència”. Pel que fa al 20 de setembre, els magistrats afirmen que l'exconseller va autoritzar la concentració i que “no podia ignorar que aquella actuació anava més enllà d'una mera reunió per protestar” i que “va demostrar tenir coneixement de les dimensions que tenia quan va dirigir una ordre al comandament dels Mossos per conferir” a Jordi Sánchez “facultats mediadores”.

Forn no està acusat de malversació perquè, tot i que va subscriure l'acord de govern de l'assumpció solidària de totes les despeses que es promoguessin des de l'executiu per fer possible el referèndum, “no ha quedat acreditat” que “hagués posat l'estructura del departament que dirigia al servei de despeses concretes justificades per a la celebració del referèndum il·legal”. ■ R. GARCIA

Joaquim Forn

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Estratègia exterior

LEGITIMAR L'1-0 • La sentència remarca el “paper fonamental” de Romeva per validar el referèndum internacionalment **SEDICIÓ** • Diu que “promovia crear una legalitat paral·lela”

Condemnat per sedició i malversació de fons a 12 anys de presó i 12 d'inhabilitació, la sentència atribueix a l'exconseller d'Afers Exteriors, Relacions Internacionals i Transparència “un paper fonamental” en l'acció exterior en favor del procés. Literalment la sentència diu: “L'acusat Raül Romeva va assumir l'estratègia exterior del govern per legitimar internacionalment el referèndum.” El tribunal dona per provada l'autoria del delictes de sedició assenyalant que Romeva “era coneixedor que estava promovent la creació d'una legalitat paral·lela”. En l'argumentari, es destaca que Romeva “va intentar convèncer de la viabilitat de la construcció d'una República catalana”, “va relativitzar les dificultats logístiques” de l'1-0 i va “arribar a acusar les institucions europees que perdrien credibilitat si no donaven suport al referèndum”. La resolució subratlla que va “acusar l'Estat de vulnerar” tractats europeus i, “tot i aplicar-se l'article 155”, va afirmar que “la Generalitat no es faria enrere”. Conclou que va incórrer en una “contradicció flagrant” quan davant el tribunal va legitimar el referèndum emparant-se en el dret d'autodeterminació i justificant la “declaració d'independència” com “la necessitat d'iniciar un procés de diàleg”. La resolució qualifica aquesta tesi de “desfogament retòric” ja que per l'alt tribunal, per més “elasticitat que es vulgui donar al dret d'autodeterminació”, no hi ha cap supòsit on es pugui enquadrar el cas català. Quant al delictes de malversació, es recalca que el departament va incrementar el seu pressupost fins als 35 milions i que “sota la direcció” de Romeva es van fer “una sèrie de despeses” per finançar l'1-0. Malgrat la condemna, el tribunal “elogia” el perfil d'home de pau de Romeva. ■ G.

BUSQUETS ROS

Raül Romeva

Artífex del “tumult”

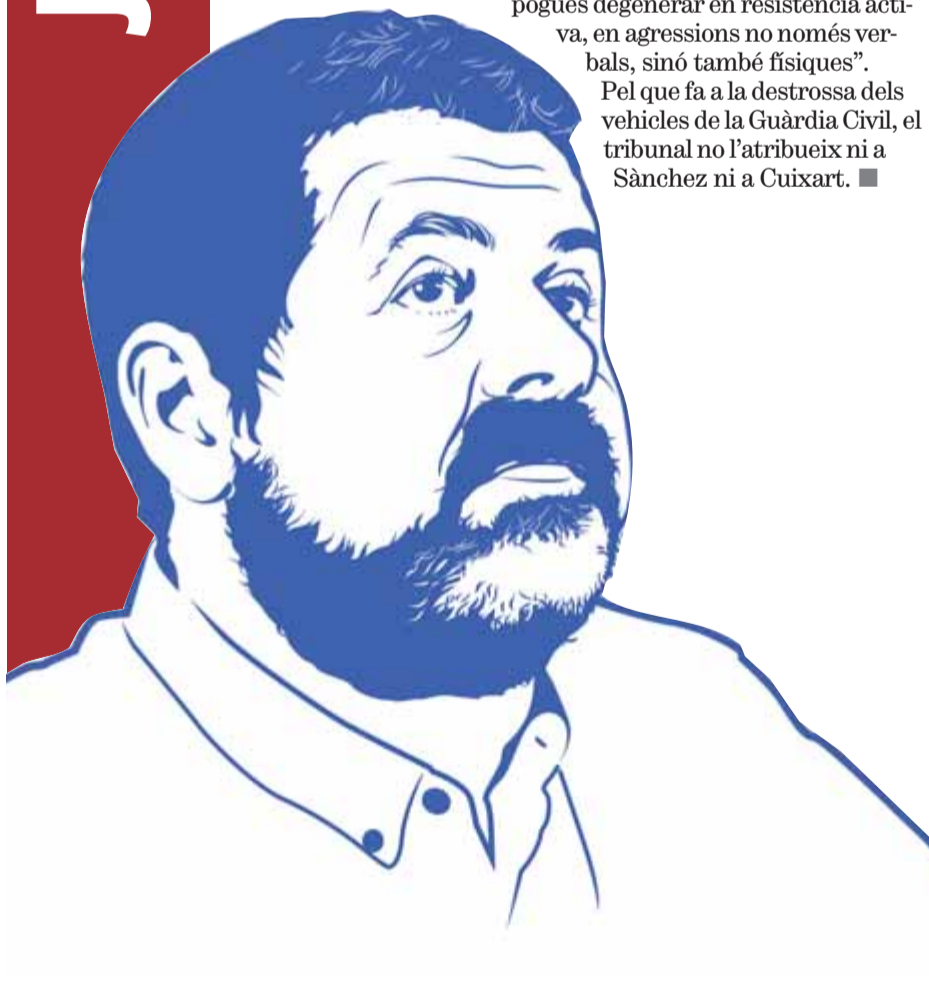
PAPER • El tribunal considera Sánchez l'“interlocutor” de l'“aixecament” que va aplanar el camí de l'1-0 **ESCULL** • L'acusava d'obstaculitzar l'ordre judicial de la policia

L'expresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) Jordi Sánchez va ser condemnat ahir a nou anys de presó pel delictes de sedició pels seus actes durant la concentració davant del Departament d'Economia el 20 de setembre del 2017. La sentència atorga a Sánchez “el rang d'interlocutor” en “la promoció i el lideratge” d'aquell “aixecament tumultuari” destinat a “convertir en paper mullat –amb l'ús de vies de fet i força física– unes decisions judicials del Tribunal Constitucional i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya”.

Els magistrats acusen Sánchez d'haver “impedit a través de mecanismes de resistència [...] l'actuació legítima dels Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil”. El tribunal utilitza diverses declaracions de l'expresident de l'Assemblea, juntament amb el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, durant les manifestacions massives de l'ANC i Òmnium per la Diada o altres jornades per justificar la condemna, i posa com a exemple que instés l'aleshores presidenta del Parlament, Carme Forcadell, a desobeir el TC, i el govern, a convocar un referèndum el 2017.

El Tribunal Suprem nega que, amb la seva sentència, vagi contra el dret de reunió i de manifestació, i argumenta que Sánchez i Cuixart van “desbordar els límits constitucionals”. Segons el tribunal, les seves manifestacions, especialment les del 20 de setembre, reflectien la voluntat d'“impedir als cossos de seguretat, tant autonòmics com estatals, desenvolupar l'actuació que els havia estat ordenada judicialment”. Pels magistrats, els fets del 20-S van “preparar el camí” de l'1-0 i van demostrar que la intenció era vèncer els cossos policials, amb resistència passiva, però “amb un perill evident que pogués degenerar en resistència activa, en agressions no només verbals, sinó també físiques”. Pel que fa a la destrossa dels vehicles de la Guàrdia Civil, el tribunal no l'atribueix ni a Sánchez ni a Cuixart. ■

Jordi Sánchez

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El rebel instigador

REINCIDÈNCIA • El Tribunal Suprem no perdona a Jordi Cuixart el seu al·legat final –“ho tornaria a fer”– i el condemna a nou anys de presó **MISSATGE** • “La seva actitud portaria al caos si fos admesa i generalitzada”

El Tribunal Suprem no perdona a Jordi Cuixart el seu al·legat final en el judici del procés: “Tot el que vaig fer ho tornaria a fer.” L’advertència del líder sobiranista apunta l’argumentari de la justícia espanyola per condemnar-lo a nou anys de presó per un delictes de sedició.

L’alt tribunal considera el president d’Òmnium Cultural un home d’una “persistent i contumaç actitud de rebel·lia”. Tot i que en la sentència l’elogia pel seu “compromís amb la no-violència” i per les seves “conviccions pacifistes”, tot seguit l’assota per la seva manera de procedir, “un progressiu *in crescendo* que el portarà a fer el salt des de les crides a la protesta, a les manifestacions i a la mobilització legítima fins a empenyer la ciutadania a la resistència activa i a l’oposició per vies de fet al compliment d’ordres judicials o de qualsevol decisió de les autoritats que contradigués o obstaculitzés el propòsit ferm de fer un referèndum basat en un suposat dret d’autodeterminació”.

El Suprem ha focalitzat bona part dels seus raonaments contra Cuixart en el paper que va tenir en les protestes per l’escorcoll a la seu d’Economia el 20 de setembre. L’acusa de ser un dels principals instigadors per impedir les actuacions judicials i policials. El tribunal li reprotxa que va apel·lar “a la determinació mostrada en la Guerra Civil”, emprant l’expressió “no passa-

ran”, i que es va adreçar als ciutadans enfilat a dalt d’un dels cotxes de la Guàrdia Civil “en nom de les entitats sobiranistes, així com del PDe-Cat, ERC i la CUP”, proclamant que “tots estaven alçats” per lluitar “per la seva llibertat”.

Els missatges que va escriure Cuixart a les xarxes socials durant l’1-O són la font de la qual beu el tribunal per castigar-lo. “Cuixart va encoratjar un aixecament tumultuari per convertir en paper mullat decisions judicials”, sosté la sentència. “No eren crides a votar, sinó a fer força o resistència a l’acció policial.” “La resistència és resistència, suposa força física i intimidatòria, suposa pressió, suposa oposició a l’actuació policial dirigida a fer efectius manaments judicials.”

El Suprem renya Cuixart –i, de retruc, fa un desconcertant avís a la societat– per la interpretació que fa dels drets fonamentals. “La seva actitud portaria al caos si fos admesa i generalitzada. Suposaria el suïcidi de l’estat de dret. La seva autodestrucció.” I conclou que el mateix Cuixart ha assumit la seva responsabilitat. “No la defuig, ni la dissimula ni l’amaga, i arriba a verbalitzar la seva decidida voluntat de seguir ajustant la seva conducta a aquestes pautes: «Ho tornarem a fer.»” ■ MARIA PALAU

Jordi Cuixart

Intervenció activa en l’1-0

ESTRATEG • El tribunal considera que Jordi Turull va tenir un paper rellevant en la posada en marxa i realització del referèndum **PUBLICITAT** • Les campanyes depenien del seu departament, diu la sentència

L’exconseller de la Presidència i portaveu del govern, Jordi Turull, ha estat condemnat a 12 anys de presó i 12 anys d’inhabilitació absoluta pel delictes de sedició en concurs medial amb un delictes de malversació, agreujat per raó de la seva quantia. El mateix delictes pel qual han estat condemnats Oriol Junqueras, Raül Romeva i Dolors Bassa.

En el cas de Turull, el Tribunal Suprem entén que va intervenir “activament en la concertada actuació sedicio-

sa” i que va participar en les diferents reunions definitives de l’estratègia a seguir, malgrat no haver accedit al càrrec de conseller fins al 14 de juny del 2017. Així, la sentència recull un seguit d’actes en què va Turull va participar, com ara “la posada en marxa del Pacte Nacional pel Referèndum”, la presentació dels projectes de llei sobre el referèndum i la transitorietat política que després van esdevenir lleis, o fins i tot, que fos un dels “conductors” de “l’acte públic i de gran difusió” al Teatre Nacional de Catalunya on es va presentar la futura llei del referèndum. En la sentència, el Tribunal enumera diversos decrets, com el de convocatòria o el de les normes complementàries per a la celebració del referèndum, que Turull va signar sent conseller de la Presidència i que van ser suspesos pel Tribunal Constitucional per argumentar el delictes de sedició al qual se’l condemna.

“L’acusat Sr. Turull adueix que no es van suspendre les iniciatives disposades per al referèndum il·legal perquè van fer una «ponderació» entre el contingut del requeriment i l’examen de la legalitat”, diu el tri-

bunal, que discuteix la posició del conseller quan va afirmar durant el judici que “votar no era delictes” i “el seu compromís amb la ciutadania”. Segons el tribunal, “l’estat de dret s’esquerdaria si davant el requeriment formal emanat del Tribunal Constitucional, òrgan màxim en matèria de garanties constitucionals, admetéssim que l’afectat pot sotmetre aquest requeriment a la seva personal ponderació”. Desobeir els requeriments del Tribunal Constitucional és un delictes, afirma la sentència, i recorda la condemna anterior al conseller Francesc Homs i a l’expresident Artur Mas pel 9-N.

El tribunal també recorda que Turull, juntament amb Junqueras i Romeva, va presentar les urnes que es farien servir per al referèndum i que també va ser ell qui va presentar a la ciutadania el sistema de cens universal que es faria servir. A l’hora de donar cobertura al delictes de malversació, la sentència considera acreditat que Turull va sol·licitar el 25 d’agost del 2017 a Oriol Junqueras “una transferència de crèdits de fons de contingència de 3.430.000 euros per a una campanya institucional per potenciar el civisme, benestar social...” La sentència insisteix que les campanyes publicitàries a favor del referèndum depenien del departament de Turull, que també tenia la titularitat del domini web del referèndum. ■ U. COMAS

Jordi Turull

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vaixell prohibit

VALOR PROBATORI • El tribunal considera rellevant que el Departament de Rull prohibís que amarrés al port de Palamós un vaixell amb policies a bord

L'exconseller de Territori i Sostenibilitat Josep Rull ha estat condemnat a deu anys i mig de presó i a deu anys i mig d'inhabilitació pel delictes de sedició. La sentència destaca que, com a conseller del govern, "va participar en tots els anuncis i totes les actuacions que es van fer en defensa de la celebració del referèndum judicialment prohibit", i insisteix en l'acte al Teatre Nacional de Catalunya, on es va presentar en aquell moment la futura llei del referèndum. El tribunal qüestiona en la sentència alguns arguments que Rull va esgrimir durant el judici, com el concepte de "principi democràtic" i el "dèficit important de legitimitat per falta d'autoritat moral" del Tribunal Constitucional (TC). En aquest cas, la sentència recorda que "l'existència" del TC és "consubstancial al sistema democràtic com a salvaguarda de les llibertats i els drets fonamentals i àrbitre per a la resolució de conflictes de poder". El tribunal també retreu a Rull haver participat activament "posant les bases que van propiciar la mobilització ciutadana" i que "van impedir el normal funcionament de l'Estat que actua en defensa de la legalitat, va participar en la convocatòria d'un referèndum il·legal i també en la seva realització". "El delictes de sedició es comet amb acte d'alçament, però també amb actes típics que propicien l'alçament d'altres. Dit amb altres paraules, l'autoria del delictes no ve donada només per la materialització efectiva de l'alçament, sinó per la realització de conductes que propiciïn, possibilitin o determinin la realització d'actes d'alçament", relata el tribunal en la sentència a l'hora d'argumentar la condemna a Josep Rull.

Però, a més, la sentència hi afegeix que "dos fets afegeixen especial valor probatori a la convicció de la sala". En aquest sentit, destaca el fet que el Departament de Rull prohibís que amarrés al port de Palamós un vaixell amb policies a bord. És probatori, doncs, diu el tribunal "la seva intervenció per impedir l'amarratge d'un vaixell al port de Palamós, dependent de l'administració autonòmica, que havia de servir d'allotjament temporal als integrants del desplegament policial destacat per assegurar el compliment de la legalitat". De fet, el tribunal recull declaracions de Rull en un diari digital dies abans de l'1-O en què el conseller, diu la sentència, valorava "en termes d'agressió la presència dels vaixells hotel". I continua: "al temps que al·ludeix a la presència en el port de Barcelona com a presència *testaferònica*, afegint-hi una crítica per la repercussió econòmica negativa". "En aquestes declaracions —afegeix el tribunal— s'encoratjava a la votació massiva en el referèndum il·legalment convocat". D'altra banda, el tribunal també destaca com a fet delictiu posar a disposició del referèndum locals del departament de Territori i Sostenibilitat. ■ U.COMAS

Fer burla dels jutges

PEÇA CLAU • La sentència li atribueix un rol "decisiu" en la creació d'una estructura legal per a la secessió **CÀSTIG** • És assenyalada per haver entorpit l'acció sancionadora de l'Estat

Carme Forcadell es va aprofitar de la seva condició de presidenta del Parlament per crear una "legalitat paral·lela mancada de validesa". Així ho considera el Tribunal Suprem, que en la sentència de condemna la identifica com la responsable d'haver provocat "una encadenada successió de recursos i impugnacions del govern de l'Estat davant el Tribunal Constitucional". Unes impugnacions estatals que la mateixa Forcadell va desatendre: va arribar a "entorpir greument" l'acció judicial perquè els mandats dels jutges "van ser clarament esquivats", tant els del Tribunal Constitucional com els de la jurisdicció ordinària; en concret, els emanats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona. Per tot plegat, el Suprem la condemna a 11 anys i mig de presó i la identifica com a culpable del delictes de sedició. La resolució judicial tracta de sintetitzar els motius que ha trobat la sala per emetre el càstig: "El que justifica la sentència de la senyora Forcadell és el seu paper decisiu en la direcció d'un procés de creació normativa que, malgrat la seva més que evident insuficiència jurídica, va servir d'il·lusòria referència per a una ciutadania que seria mobilitzada com a instrument de pressió al govern de l'Estat." La fiscalia demanava una condemna de 17 anys de presó per rebel·lió, la mateixa pena que per a Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, la segona petició més alta després de la de Junqueras. L'Advocacia de l'Estat, per la seva banda, la va acusar de sedició i va demanar 10 anys de presó. El tribunal s'ha quedat a mig camí a l'hora de concretar el càstig. ■ M.R.

Josep Rull

Carme Forcadell

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dolors Bassa

Intervenció decisiva

ESCOLES OBERTES • Conclou que va “blindar” els centres cívics per poder votar l'1-O **COMPETÈNCIES** • Exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies, el text inicial de la sentència li atribueix també Ensenyament

La sentència conclou que l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies Dolors Bassa va tenir una “intervenció decisiva” en el referèndum per garantir que els centres de votació estiguessin oberts l'1-O, “blindant-los davant una eventual negativa dels seus directors”. Condemnada a dotze anys de presó i dotze d'inhabilitació per delictes de sedició i malversació, la sentència recull, literalment, que, “per evitar riscos”, l'exconsellera va assumir les competències de tots els directors dels centres cívics des del 28 de setembre i fins al 2 d'octubre. La resolució remarca que ho va fer l'endemà que el TSJC ordenés tancar els col·legis electorals el dia 1 d'octubre. En aquest sentit, a l'inici de la sentència, s'atribueix erròniament a Bassa la titularitat d'Ensenyament: “El 29 de setembre, Dolors Bassa va retirar als funcionaris d'Ensenyament i Treball, departaments dels quals era titular, la competència sobre els centres de votació, i es va assegurar així la disponibilitat d'aquests centres.”

El Tribunal Suprem destaca que Dolors Bassa, com a consellera, va adoptar “decisiones executives imprescindibles” per poder celebrar el referèndum. El text remarca que, tot i que en el judici Bassa declarés que s'havien acatat les suspensions dictades pel Tribunal Constitucional, “la realitat probatòriament contrastada és una altra”. Així, “es fa patent l'existència d'una es-

tratègia concertada amb altres membres del govern, a la qual es va afegir de manera activa” per “fer un torcebraç amb l'ordre constitucional” i convertir Catalunya en un “estat sobirà”. En aquest sentit, es destaca que Bassa va “encoratjar la participació i la mobilització social”. Sobre les protestes del 20 de setembre, Bassa va declarar en el judici que no es va moure del seu despatx de la conselleria. La sentència remarca, però, que va publicar un missatge a través de Twitter en què defensava “la democràcia, la llibertat i el mandat dels catalans”. El Suprem destaca, a més, el correu electrònic que va enviar l'endemà dels escorcolls, en què qualificava l'actuació de la fiscalia d’“injusta i lamentable”. La resolució assenyala també que Bassa va convidar els treballadors de la Generalitat a participar en el referèndum de l'1-O.

Pel que fa al delictes de malversació, la sentència indica que Bassa “va assumir de manera efectiva el compromís econòmic del departament que dirigia”. A banda de la cessió de locals per a la consulta, la sentència indica que la conselleria de Bassa va assumir els encàrrecs de l'empresa Unipost. ■ G. BUSQUETS ROS

Meritxell Borràs

Càstig per desobediència

RESOLUCIÓ • El Suprem acusa l'exconsellera de Governació d'haver fet cas omís de les advertències sobre la il·legalitat de les actuacions **FIRMA** • Recull la “disjuntiva” de Borràs a l'hora de signar el decret per fer l'1-O

L'exconsellera de Governació Meritxell Borràs ha estat acusada pel Tribunal Suprem d'un delictes de desobediència que, d'acord amb el que estableix l'article 140 del Codi Penal, castiga “les autoritats i els funcionaris públics que refusen obertament de donar el degut compliment a resolucions judicials, decisions i ordres de l'autoritat superior”. Borràs ha estat condemnada a pagar una multa de deu mesos, amb una quota diària de 200 euros (un total de 60.000 euros). També recau sobre ella una inhabilitació política especial per un any i vuit mesos. En la sentència, el Suprem argumenta que “la principal font de prova per acreditar la contumàcia desatenció [dels acusats] està constituïda per fonts d'accés públic, principalment el diari del Parlament i els butlletins oficials de l'Estat i de la Generalitat”. El TS recorda que Borràs, com a membre del govern, va rebre els requeriments emanats del TC per declarar la inconstitucionalitat i privar d'efectes les iniciatives legislatives i reglamentàries que es van anar adoptant. En aquest sentit, recorda que tant els acords de la mesa d'admissió a tràmit com els acords de ple, que van incloure el debat i la votació de les lleis 19 i 20/2017, del referèndum i de transitorietat, suprimint els tràmits essencials del procediment legislatiu, es van declarar nuls per sengles interlocutòries del TC. Hi afegeix que totes les resolucions del TC conte-

nien les advertències sobre la seva il·legalitat i la possibilitat d'incórrer en responsabilitats penals. S'assenyala que, tot i això, el 6 de setembre de 2017, a proposta del departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, Borràs va aprovar, en qualitat de consellera, el decret 140/2017 de normes complementàries per a la realització del referèndum. Sobre aquesta actuació en concret, en la sentència s'explica que, durant el judici, Borràs va vol fer notar la disjuntiva que tenia. “D'una banda, el manament d'una majoria absoluta que manava al govern elegit per la cambra, amb majoria absoluta, insisteix, que fes un referèndum. A aquesta voluntat política es van afegir els municipis i els ciutadans a través de les manifestacions organitzades. Podia imaginar que el referèndum seria suspès”, s'exposa en la sentència. Borràs va al·legar que no volia menystenir el TC, però es tractava del manament democràtic del Parlament enfront d'un òrgan judicial que en els darrers anys havia estat sotmesa a una intensa politització, consta en la resolució. L'exconsellera de Governació reconeix que va signar el decret tot i que la seva firma no era necessària: “la signatura de tots era un gest per respondre a aquella voluntat enfront del manament parlamentari”. Després de sortir de la presó (desembre del 2017) i mentre esperava el judici, Borràs va deixar la política activa. ■ NÚRIA ASTORCH

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Al·legat tombat

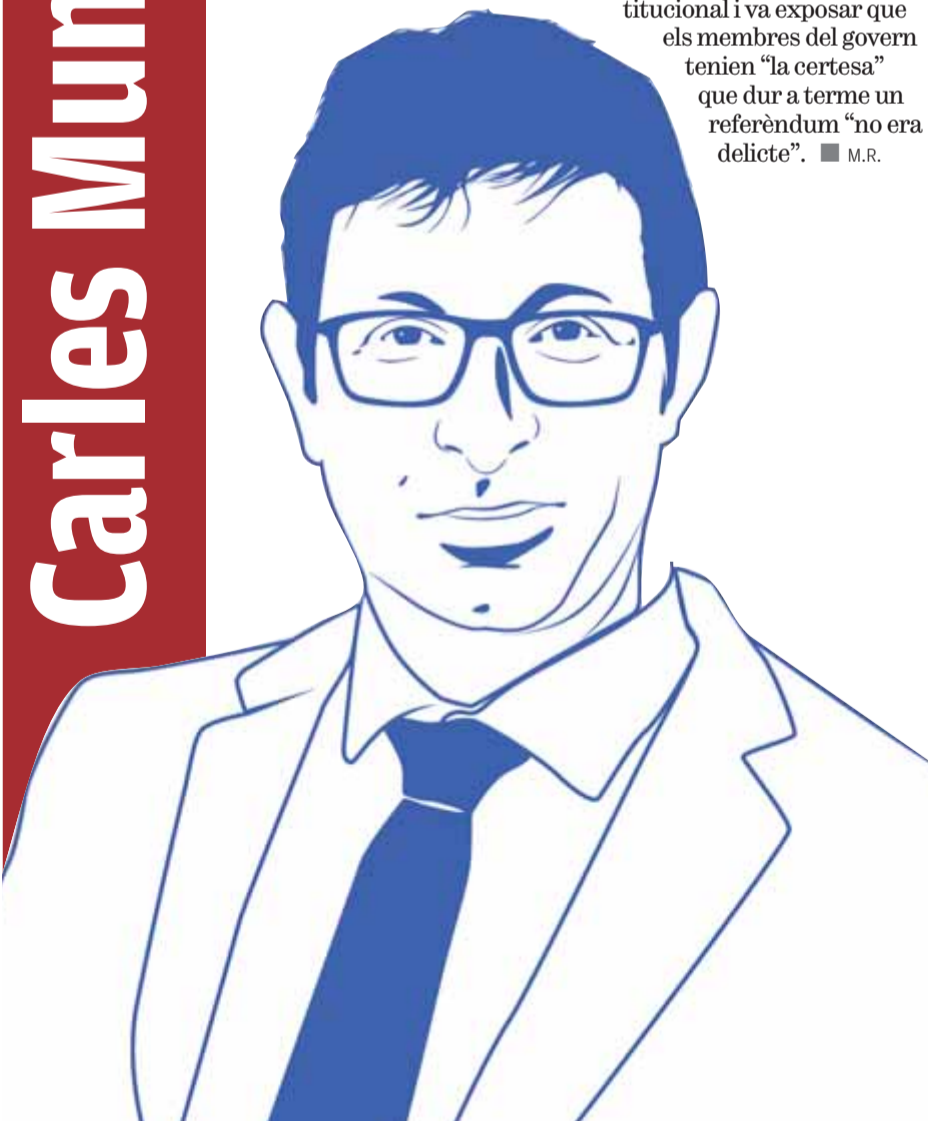
TESI EXCULPATÒRIA • Mundó va negar en el judici haver desatès les indicacions del Constitucional **IMPACTE** • L'exconseller diu que es troba en "estat de xoc" per la sentència

Carles Mundó, conseller de Justícia durant el govern de Carles Puigdemont, ha estat condemnat a pagar una multa de 60.000 euros per un delictes de desobediència. La sentència estableix una sanció de 10 mesos amb una quota diària de 200 euros. A més, el Suprem li imposa 1 any i 8 mesos d'inhabilitació especial per a exercir qualsevol càrrec públic. A través d'un missatge a les xarxes socials, l'exconseller va reaccionar ahir mateix a la sentència afirmant que la resolució del Tribunal Suprem és un "error gravíssim que pesarà com una llosa sobre la història d'Espanya". Mundó va dir que es troba en "estat de xoc" per la "duresa" de les penes de presó que han recaigut sobre els seus companys acusats. "Tots els meus pensaments són per als presos polítics i per a les seves famílies", va afirmar.

Mundó va assistir al judici en llibertat provisional, igual que els exconsellers Santi Vila i Meritxell Borràs. La sentència tracta de manera conjunta la situació de tots tres, perquè tots van ser destinataris dels requeriments del Tribunal Constitucional, així com de les provisions de suspensió i de totes aquelles decisions judicials que va activar el govern espanyol "enfront de la intensa i precipitada activitat legislativa, encaminada a la creació d'un marc jurídic que pogués ser invocat per donar aparent cobertura a la celebració del referèndum il·legal". Carles Mundó, ara desvinculat de la política, va negar durant el judici haver

desobeït les indicacions del Constitucional i va exposar que els membres del govern tenien "la certesa" que dur a terme un referèndum "no era delictes". ■ M.R.

Carles Mundó

Eludeix la presó

MALVERSACIÓ • Queda absolt d'aquesta acusació **DESOBEDIÈNCIA** • Multa de deu mesos amb una quota diària de 200 euros. Inhabilitació temporal per a càrrecs electes

L'exconseller d'Empresa i de Cultura Santi Vila ha estat dels que més ben parats han sortit de la sentència, però prèviament ja havia fet els seus mèrits perquè això fos així. Va dimitir del seu càrrec poc abans de la proclamació de la declaració unilateral d'independència, mentre que la resta de comandaments intentaven pilotar el vaixell enmig de la tempesta. Es va posar el salvavides i es va situar a prop dels bots, no fos cas que s'obris una via d'aigua a la nau. Se l'acusava de malversació i desobediència, delictes situats a la banda baixa del rànquing d'acusacions. Durant el judici, la seva presència traspuava incomoditat pel fet que, per a molts, tot i que no li ho diguessin a la cara, havia actuat amb certa deslleialtat, si no traïdoria. "Per haver defensat la meua lleialtat a la Constitució, he rebut també garrotades a Catalunya", va dir en el judici. Va entrar a la presó d'Estremera, però no hi va ser ni 24 hores. Tampoc hi haurà d'entrar ara, perquè ha estat absolt del delictes de malversació. Sí que ha estat considerat culpable de desobediència, un delictes que no implica la pena de presó. El que sí que haurà de fer és pagar una multa: una quota diària de 200 euros durant deu mesos, amb responsabilitat personal subsidiària d'un dia per cada dues quotes que no pagui. També se l'inhabilita de manera especial per a l'exercici de càrrecs públics electes, tant pel que fa a l'àmbit estatal com a l'autonòmic i al local, així com per a l'exercici de funcions de govern en els mateixos tres àmbits, amb una durada d'un any i tres mesos. ■

Santi Vila

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Com que han jutjat les idees, ens han condemnat”

■ Els presos censuren el biaix polític de la sentència i exhibeixen “fermes” de conviccions ■ Les famílies parlen de “càstig” a l’independentisme i a la dissidència ■ El govern en ple mostra el seu suport a l’entorn dels encausats

Francesc Espiga
BARCELONA

Els seus tant van ser missatges escarits amb una única consigna –“Visca Catalunya lliure!”– com escrits més extensos en què la reflexió política es barrejava amb la personal. Tan bon punt es va conèixer la sentència del Suprem, els comptes oficials de Twitter van ser l’únic canal a mà per poder copiar les valoracions i impressions dels líders independentistes. “Si haguessin jutjat els fets, ens haurien absolt. Com que han jutjat les idees, ens han condemnat”, va expressar en una piulada Josep Rull, i hi afegia que la resolució judicial “també condemna els 2,5 milions de catalans que van votar l’1-0”. “Tornarem més forts, més convençuts i fermes que mai. Gràcies a tothom, i persistiu, perquè nosaltres persistirem sempre, sempre!”, deia Oriol Junqueras, mentre que Carme Forcadell formulava un dur al·legat contra el pronunciament del Suprem: “La injustícia s’ha consumat. El lliure debat parlamentari no és delictiu, és un dret exercir-lo i un deure defensar-lo. No ens cansarem de dir-ho allà on faci falta. Avui la democràcia viu un dia fosc.”

El de Dolors Bassa va ser possiblement l’escrit més vivencial o el que més directament apuntava a l’estat d’ànim del moment. L’exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies es confessava “indignada i empenyada amb una sentència injustificada”. Alhora, però, assegurava que no està disposada a abaixar el cap:

“Malgrat tot, conviccions fermes.” De tots ells, qui més s’hi va esplaïar va ser Raül Romeva, que, després de recordar que la seva condemna ja va començar amb la presó preventiva, assegurava que el pronunciament del Suprem “no canviarà les aspiracions polítiques de milions de ciutadans; ni aquestes, ni les que vindran”. Per contra, Jordi Turull únicament es va expressar amb el ja mencionat “Visca Catalunya lliure”, proclama que Joaquim Forn també es va fer seva, a més d’agrair els gestos de suport rebuts.

“La resposta a la sentència, reincidència #HoTornaremAFer. Amnistia, democràcia i autodeterminació.” Van ser les paraules de Jordi Cuixart, que una estona abans de conèixer la resolució va enviar un missatge per telèfon a la junta d’Òmnium més que conclouent: “Des de la presó assumim plenament les conseqüències dels nostres actes.” Una sentència que, com va voler puntualitzar, no suposa assumir “cap mena de culpabilitat, sinó ben al contrari”. Jordi Sánchez, per la seva banda, també es va voler expressar en clau personal: “Nou anys de presó no posaran fi al meu optimisme. Catalunya serà independent si persistim. Manifestem-nos sense por.”

La veu de les famílies

Ateses les circumstàncies, els familiars ahir no van voler fer cap compareixença pública i també van optar –només alguns– per fer una piulada per expressar les seves sensacions. Va ser el cas de Dia-

Les frases

“Tornarem més forts, més convençuts i fermes que mai. Gràcies, i persistiu, perquè nosaltres ho farem”

Oriol Junqueras
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN

“La injustícia s’ha consumat. El debat parlamentari no és delictiu. La democràcia viu un dia fosc”

Carme Forcadell
EXPRESIDENTA DEL PARLAMENT

“La resposta a la sentència, reincidència #HoTornaremAFer. Amnistia, democràcia i autodeterminació”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM

“Nou anys de presó no posaran fi al meu optimisme. Catalunya serà independent si persistim”

Jordi Sánchez
EXPRESIDENT DE L'ANC

na Riba, la dona de Raül Romeva, que no amagava les emocions: “Dolor. Això és el que sentim avui a casa i el que volen que sentim molt de temps. Diuen, però, que allò que és personal, és polític. Per això, fa-

rem política a les institucions i al carrer fins a trobar la justícia que ens ha mancat. Per tu, per ells, pel país i pel futur.” Al seu torn, Meritxell Lluís, esposa de Josep Rull, escrivia a les xarxes: “Ens en sorti-

rem i seguirem endavant, fins al final”

Perquè la seva veu es pogués escoltar d’alguna manera en un dia com el d’ahir, les famílies van redactar un comunicat conjunt, a través de l’Associa-

ció Catalana de Drets Civils, que va ser llegit a les dotze del migdia a la plaça del Rei per la filòsofa i assagista Marina Garcés. En principi, havia de ser un acte sobri, auster, però va anar agafant enverga-

“No és justícia, és venjança”, clamen els condemnats

“No s'ha fet justícia.” Amb aquesta frase tan inequívoca comença la carta que els nou presos sentenciats amb presó van difondre ahir, i en la qual exposen que la resolució de la causa 20807/2017 és la “trista culminació” d'una ins-

trucció “que no ha respectat les garanties processals”, ja que, entre d'altres, ha fet “un ús i un abús” de la presó preventiva. Així mateix, els nou condemnats es consideren caps de turc, ja que, a través del càstig imposat, “es pre-

tén escarmentar milions de persones” que han defensat “pacíficament” l'autodeterminació de Catalunya. També confessen “l'orgull” d'haver impulsat l'1-O i conviden la ciutadania a manifestar-se de manera no violenta.

Marina Garcés, durant la lectura del manifest ■ ACN

Josep Maria Cleries; els regidors de la formació a Barcelona Jordi Martí i Ferran Mascarell, i també alguns d'ERC, com Ernest Maragall, Elisenda Alamaný i Miquel Puig, entre d'altres. Abans de la lectura del manifest, i sense que estigués ni previst ni anunciat, el govern en ple, encapçalat pel president de la Generalitat, Quim Torra, es va plantar a la plaça. Tot i que els familiars no hi eren, va voler ser un gest explícit d'escalf cap a ells per part de l'executiu.

Amb tothom ja a lloc, Garcés va anar per feina. L'escrit, ja d'entrada, denuncia que la sentència

La presència de l'executiu de Torra en l'acte no estava en el guió

“suposa un punt i seguit a la repressió”. Malgrat confessar sentir “dolor” per l'escarni que representen les penes imposades, des de l'entorn més proper als presos asseguren que es mantenen “serenes i determinades en la lluita compartida en defensa de drets i llibertats fonamentals”. Així mateix, i en clau ja obertament política, el document conclou que “el mandat del Suprem també criminalitza tot el moviment independentista i la dissidència política amb la perversió de la realitat i amb mentides per justificar delictes inexistents”, i al mateix temps “crea un greu precedent que deteriora profundament la salut democràtica de la nostra societat i fa qüestionable l'estat de dret amb garanties i drets per als ciutadans”. Un cop acabada l'al·locució, una noia amb un violoncel va interpretar *El cant dels ocells*. Va ser un instant emotiu que va donar pas a un crit, tan unànime com eixordador, que exigia “llibertat”. ■

OPINIÓ

Montse Bassa i Coll
Germana de Dolors Bassa

Meritxell Borràs i Dolors Bassa, el 4 de desembre del 2017, quan van ser alliberades de la presó d'Alcalá-Meco ■ ACN

Sentència a la democràcia

“Les generacions que venen depenen de la seva sentència. No és la meua llibertat, és la de tots.” Aquestes paraules de la meua germana el darrer dia del judici farsa al Suprem són una font d'energia inesgotable per a aquests dies tan durs que ens ha tocat viure. Feu-vos-les vostres!

No esperàvem res d'un judici polític que no fos odi i ràbia. Sabem que al davant hi tenim un règim del 78 cruel i venjatiu, que seguirà aixafant-nos sense escrúpols. Un estat que concep com a delictes votar.

Són dies molt durs per a ella i per a tots nosaltres. Malgrat el dolor, ella es manté ferma. No deixarà mai de sorprendre'm. És un exemple de vida.

Fa uns dies vaig veure la Dolors a través del *puto* vidre, durant els pocs minuts que se'ns concedeix als familiars. Vam parlar una mica de tot, sense poder aprofundir en gaire res, perquè 25 minuts no donen per a més. No em vaig treure del cap una part de la conversa.

La meua germana va venir, com sempre, amb un somriure d'orella a orella. Però, només mirant-la als ulls, vaig saber que li passava pel cap alguna cosa. Així que li ho pregunté i em respon: “Fa gairebé dos anys que estem entre barrots.” Acabava d'escoltar les notícies i, una vegada més, l'expressió “si la sentència és dura...” I, al moment, va exclamar: “Dura? Fins i tot l'absolució hauria estat una sentència dura.”

Després de tants dies tractats com delinqüents, només desitjo que la resposta del poble sigui contundent. Pacífica i contundent. I que sigui l'inici d'una reivindicació sense precedents, perquè ja n'hi ha prou d'aguantar. Les mobilitza-

cions han de ser tan perllongades en el temps que, encara que no siguin de manera continuada, obliguin l'Estat represor a seure en una taula de diàleg, perquè només permetent el dret a decidir es resoldrà aquest conflicte. Un conflicte que tots sabem que és polític. I estic segura que així serà. El camí serà llarg i dur, però n'estic convençuda.

Quan la meua mare em pregunta per què la Dolors està tancada a la presó, sempre li responc: “Per haver permès que votéssim aquell 1 d'octubre d'ara fa ja dos anys.” I aquí, ella es perd. Es perd perquè recorda aquell dia. Recorda la il·lusió d'haver anat a votar. D'haver-hi anat amb la seva filla, la Dolors. I m'explica que la gent els va obrir un passadís i les aplaudien. I ella se sentia orgullosa.

Sense vosaltres no som res. Estant al vostre costat, a peu de carrer, i sentint el vostre escalf, em sento cada dia més orgullosa de ser catalana. Un poble immensament valent. Immensament compromès amb els valors democràtics. I mai, mai, mai podrem agrair tot el que heu fet per la meua germana i per la resta de presos polítics que l'Estat demofòbic ha condemnat. Amb el seu empresonament, han sentenciat la democràcia.

Privant-los a ells de llibertat, ens l'han privada a tot un poble. Que la resposta a aquesta sentència injusta sigui la continuació del camí que junts hem emprès, el dels drets democràtics i civils. I el del dret a l'autodeterminació. Elles i ells ho han donat tot.

Dolors, Oriol, Raül, Josep, Jordi, Carme, Quim, Jordis... No pararem, no pararé, fins que siguem lliures. Fins que siguem lliures.

Us estimo. Dolors, t'estimo.

“Dolor. Això és el que sentim avui a casa i el que volen que sentim molt de temps”

Diana Riba
DONA DE RAÜL ROMEVA

“Ens en sortirem i seguirem endavant, fins al final!”

Meritxell Lluís
DONA DE JOSEP RULL

dura a mesura que s'hi van anar afegint manifestants, tant de manera més o menys improvisada com del tot calculada –alguns hi van arribar en una columna perfectament estructurada–. I així, com

qui no vol la cosa, es va acabar convertint en una concentració amb centenars de persones, entre les quals es va poder veure l'exalcaldessa de Sant Cugat Mercè Conesa; el portaveu de JxCat al Senat,

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Turistes i manifestants caminant, ahir, cap a les terminals de l'aeroport del Prat ■ ORIOL DURAN

La sentència, farcida de trets polítics, veta el dret a decidir

■ Avisa que la sobirania no es pot fragmentar sense trencar la convivència i es reserva la facultat d'actuar fins i tot amb acord polític ■ Atribueix delictes penals a tot intent de procés constituent propi

Òscar Palau
BARCELONA

Com es podia esperar d'un judici polític, la llarga sentència, de gairebé 500 pàgines, entra en molts punts de la seva fonamentació en valoracions del tot polítiques, ja que dedica amplis capítols a mirar de desmuntar els arguments de les defenses i, de pas, a deixar tot de jurisprudència, si no advertències clares, per evitar que Catalunya tingui temptacions de seguir endavant amb el procés. El Suprem mateix admet que el cas té "singularitats" més enllà d'un judici penal perquè afronta un "problema d'un indubtable relleu polític" i de "profundes arrels històriques", fet que li dona una "dimensió històrica" i "dificulta l'anàlisi jurídica", i tot i que assegura que no li "incumbeix" suggerir solucions polítiques, hi entra tot seguit sense manies. I ja adverteix que ho farà sempre que calgui, ja que afirma que el dret no es pot considerar "una nosa" i no es pot subordinar mai segons quina sigui la "conjuntura

política" si hi ha indicis que hi ha causa penal. És a dir, es reserva la facultat d'intervenir sempre que ho consideri oportú, independentment de si hi ha grans acords polítics o no, com, de fet, ja va fer el TC amb l'Estatut.

La sentència, en tot cas, va del tot a l'arrel de l'històric conflicte polític entre Catalunya i l'Estat per desautoritzar l'apel·lació tant al dret a l'autodeterminació com al dret a decidir, terme aquest que afirma que s'ha intentat utilitzar "en un escenari sociopolític que fa de difícil assimilació" l'exercici del primer. Així, dedica diverses pàgines a intentar exposar que el dret a l'autodeterminació en cap cas no és aplicable a Catalunya, adduint diverses resolucions internacionals que el vincularien només a "pobles sotmesos a dominació colonial, estrangera i externa". De fet, tot i que diu que refulsa fer-ho, entra a analitzar la sentència de la Cort Suprema del Canadà del 1998, que empara una independència negociada del Quebec si hi ha una ma-

Diu "respectats" tots els drets fonamentals

El tribunal admet el valor històric de la desobediència civil al·legada per Cuixart com a "instrument de pressió per al canvi normatiu", però la desqualifica perquè "és un mètode de protesta que no desplaça la sanció". "Per definició, no és idònia per erigir-se en causa de justificació, sense més, de conductes que integren tipus penals", conclou, però que "cal assumir que el mateix ordenament reacciona amb els ressorts que hi té previstos com a autodefensa". "Els sistemes jurídics han de ser permeables i receptius davant la protesta i les aspi-

racions per veure'l modificat, però no poden claudicar davant qui vol imposar les pròpies conviccions a través de conductes que el codi penal sanciona", insisteix. La sentència, a més, no aprecia situacions de "tirania o injustícia", i des d'aquesta perspectiva "no és fàcil convertir en subjectes actius de desobediència civil responsables polítics incardinats en l'estructura de l'Estat", cosa per què l'aprovació d'un nou "quadre normatiu", en al·lusió a les lleis del 6 i 7 de setembre, no es pot explicar com a "simple execució d'actes omissius de

dissidència".

El Suprem, a banda, argumenta dret a dret que la sentència en cap cas ataca la llibertat d'expressió dels acusats, ni cap altre dret bàsic com ara el de reunió (assegura que la "interposició física" dels votants l'1-O per protegir les urnes en "desborda totalment" el lliardar), a la discrepància, el de participació política ("amb molt escasses limitacions", admet), el d'associació, els de manifestació i protesta i el de llibertat ideològica, com demostra que aquestes idees avui "sostenen" l'acció del govern català.

joria clara que la demana, i assegura que els casos no són comparables per l'estructura dels estats —curiosament, mentre situa el naixement del canadenc el 1867, l'espanyol el remet tot just al 1978, com si mai no hagués existit res abans— i que tampoc permet una secessió unilateral. Una cosa similar fa en els casos esgrimits pels independentistes de Monte-

negro, Escòcia i Kosovo, en aquest últim fins i tot passant de puntetes sobre la resolució del Tribunal de l'Haia que diu que la DUI no va ser il·legal per al dret internacional, per assegurar que la UE ha interpretat que té una "singularitat" que no el fa "un precedent exportable".

Pel que fa al dret a decidir, la sentència el menys té en reduir-lo a una mera

"aspiració política" que no és en la Constitució, i fins i tot ve a dir que no hi cap en cap cas, perquè implica *de facto* un canvi en la condició de subjecte sobirà que només es pot construir a partir d'un "permanent desafiament polític" i atacant "una i altra vegada" l'essència del pacte constitucional, i amb aquesta, la convivència democràtica". "La recerca d'una cobertu-

ra normativa a aquest desafiament, lluny d'alleujar-ne la gravetat, la intensifica en la mesura que transmet a la ciutadania la falsa creença que l'ordenament jurídic dona suport a la viabilitat d'una pretensió inassolible", clou fins i tot.

En aquest sentit, el veredicté parla de "sommis identitaris" dels independentistes —en altres punts, hi al·ludeix com a "quimera"—, i ve a dir que els polítics van enganyar l'"entusiasta ciutadania" —com si no tingués criteri propi ni fos, de fet, qui va impulsar el procés— en fer creure que existia un subjecte sobirà català. Segons el Suprem, el ciutadà que va anar a votar l'1-O per una república "no sabia que aquest dret, en realitat, havia mutat el contingut i s'havia convertit en el dret a pressionar el govern central". En el marc d'aquest relat, la resolució fa encara altres consideracions com a avís per a navegants: que qualsevol reforma constitucional l'ha d'activar el conjunt del poble espanyol i que, "fragmentant el subjecte de sobirania, la convivència quedaria ferida de mort". De fet, per tal de justificar l'aplicació del dret penal als acusats, assegura que la simple activació d'un procés constituent al marge de la Constitució "ja té un inqüestionable abast penal", ja sigui sedició o rebel·lió, forçant així la interpretació tant dels fets com de l'enunciat estricte d'aquests delictes.

En la mateixa línia, tot i que va ser expressament despenalitzat fa anys, el Suprem redefineix ara que convocar un referèndum contra els avisos del TC serà "sempre" un delictes penals, ja sigui de desobediència o majors. Fins i tot, en un moment donat, es permet subratllar que cap dels milions de ciutadans que van protestar el 20-S o van anar a votar l'1-O "en la il·lusionada creença" que contribuïen a la creació d'una república "ha hagut de suportar una acusació penal". En canvi, i amb un cert deix de ressentiment corporativista, assegura que els condemnats mereixen el càstig per "promoure, animar i emparar mobilitzacions multitudinàries per demostrar davant de tots que la funció constitucionalment atribuïda als jutges havia quedat neutralitzada" en territori català. ■

OPINIÓ

Dolors Bassa, Jordi Cuixart, Carme Forcadell, Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Sánchez i Jordi Turull

No és justícia, és venjança

No s'ha fet justícia. La sentència és la trista culminació d'una instrucció que no ha respectat les garanties processals pròpies de l'estat democràtic i de dret. Un procés judicial que no ha buscat justícia. L'Estat ha buscat venjança i càstig. L'ús i abús de la presó preventiva, els escrits acusatoris de la fiscalia, els informes creatius de la Guàrdia Civil i les declaracions dels dirigents polítics espanyols anticipant decisions dels tribunals que ens estaven processant són les evidències que demostren totes les mancances processals d'aquesta causa contra l'independentisme. A través nostre es pretén escarmentar milions de persones que els darrers anys han defensat pacíficament l'exercici del dret a l'autodeterminació i s'han mobilitzat a favor de la independència.

El processament per rebel·lió s'ha demostrat que era premeditat amb l'únic propòsit de segrestar la voluntat de la ciutadania expressada a les urnes. L'emmarcament de la veu de milions de catalans i catalanes a través de la suspensió dels seus representants escollits a les urnes és d'una gravetat sense matisos en termes democràtics.

Tenim l'orgull d'haver impulsat i organitzat el referèndum d'autodeterminació. I convidem tota la ciutadania de Catalunya a sentir-se orgullosa pel seu comportament l'1 d'octubre i per la dignitat mostrada aquella jornada i els dies posteriors.

Mantenim intacte el convenciment que la decisió sobre el nostre futur col·lectiu pertany només

Els presos masculins, a la presó de Lledoners, en una imatge que ara fa un any ■ ÒMNIMUM

a la ciutadania d'aquest país. La nostra voluntat d'impulsar una Catalunya justa i lliure és indèxtriament de la nostra convicció democràtica i pacífica. Per això, des de la presó de Lledoners, Puig de les Basses i Mas d'Enric, renovem públicament el nostre compromís amb la democràcia per continuar defensant amb plena convicció i determinació el futur del nostre país. La nostra aposta és que Catalunya esdevingui un estat independent en forma de República. Però abans que independentistes

som demòcrates i per això mai renunciarem al fet que siguin les dones i els homes de Catalunya els que s'expressin lliurement a les urnes per decidir el futur polític del país.

El contenciós polític que vivim no és pas nou, ve de lluny i som conscients que nosaltres som un esglaó més en el llarg camí cap a la llibertat del nostre país. Volem retre homenatge a tants homes i tantes dones que en condicions molt pitjors que les nostres han donat el millor del que tenien per

defensar la mateixa causa que avui nosaltres representem, una causa que no és cap altre que la de la llibertat de Catalunya. Especialment recordem i honorem el president Lluís Companys, jutjat i condemnat per rebel·lió l'any 1934 per l'equivalent al Tribunal Suprem de l'època i assassinat el 15 d'octubre del 1940, demà farà 79 anys, per decisió d'un altre tribunal espanyol.

La sentència que ens condemna injustament a 100 anys de presó per haver defensat pacifi-

cament el dret a l'autodeterminació no és cap obstacle, ans al contrari, per expressar de nou el nostre compromís amb el diàleg i a renovar novament l'aposta per trobar mitjançant vies democràtiques una solució al conflicte. Encoratgem la ciutadania a perseverar en la dignitat mostrada aquests darrers anys, a no perdre la capacitat d'indignar-se i rebel·lar-se contra decisions injustes i sobretot a mantenir l'esperança de conquerir un futur de justícia i llibertat mitjançant l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació.

Encoratgem la ciutadania a perseverar en la dignitat mostrada aquests darrers anys

Fem una crida a sortir al carrer i a fer que la nostra veu s'escolti arreu, de manera ferma, amb tot el coratge que tinguem capacitat de manifestar i amb una insubornable i incondicional adhesió als principis i la pràctica de la no-violència. Evitem provocacions i desautoritzem per la via dels fets aquells que volen confondre'ns i barrejar-nos amb les pràctiques d'una violència que mai hem avaluat ni avalarem.

Des de la fortalesa que ens dona el suport rebut de tantes persones i amb l'agraïment cap a tota la bona gent que anhela un futur més pròsper i una societat més justa i lliure, i amb un record especial per les nostres famílies i amics i amigues per tanta estima i complicitat, us diem que ens en sortirem!

1808231-216742L

EDICIONS SELECTES
LLIBRES PARCIR

*Temps de tardor,
temps de bones lectures*

Àngel Guimerà, 74 · 08241 Manresa · Tel. 93 873 38 82 · www.parcir.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La semillibertat i els permisos, a tocar

■ La junta de tractament té ara un màxim de dos mesos per classificar els presos polítics condemnats ■ La llei ja permet posar-los en tercer grau i que només vagin a dormir al penal ■ El Suprem, però, pot revocar-ho

Mayte Piulachs
BARCELONA

Les elevades condemnes de presó imposades ahir pel Tribunal Suprem als nou presos polítics es poden veure alleugerides amb el seu compliment en semillibertat, de manera immediata, o amb permisos, d'aquí uns mesos, tal com permet la llei, malgrat que l'última paraula la té el tribunal sentenciador. És a dir, el Suprem. La llei orgànica penitenciària fixa que un reclus pot ser classificat de manera inicial en tercer grau; és a dir, només anar a dormir a la presó, si compleix unes condicions socials i familiars, que resten a veure amb si la condemna és alta o no, ja que se cerca la seva rehabilitació. Per obtenir la llibertat condicional sí que cal haver complert 3/4 parts de la condemna.

La segona possibilitat per als polítics catalans és que siguin classificats en segon grau, on hi ha la majoria de reclusos, i tinguin permisos de sortida puntuals (recollits en l'article 100.2 del reglament penitenciari). Per això, però, es requereix haver complert 1/4 part de la condemna, que en el cas de l'exvicepresident Oriol Junqueras, amb la pena més alta de 13 anys de presó, necessita haver complert tres anys i dos mesos tancat. El 2 de novembre el líder d'ERC ja haurà complert dos anys empresonat, com l'exconseller Quim Forn. Els Jordis compliran dos anys tancats, demà.

Així, a partir d'avui mateix, les juntes de tractament –formades per psicòlegs i altres professionals tècnics– de les tres presons on són els polítics –Lledoners, Mas Enric i Puig de les Bassas– estudiaran individualment la situació de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, de l'exvicepresident Junqueras, dels exconsellers Dolors Bassa, Quim Forn, Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull, i dels líders d'Òmnium i de l'ANC, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, per fer-los un programa individual de tractament i un calendari de compliment de la condemna, amb la classificació (hi ha tres graus). La secretaria de Mesures Penals, que depèn del Departament de Justícia, que encapçala Ester Capella, aprovarà la proposta tècnica i l'executarà.

Refús a la petició fiscal
Amb la decisió penitenciària executada, és quan la fiscalia pot presentar un recurs a aquesta resolució administrativa de la Generalitat i ho ha de fer davant de cada jutge de vigilància penitenciària que tingui assignada les presons del Barcelonès, Tarragona i Girona. Les defenses dels presos polítics, que a partir d'avui ja compleixen i resten dies de la condemna, inclòs tots els dies en presó preventiva, poden també presentar recurs. I si el jutge de vigilància penitenciària no atén les demandes de les parts, es pot presentar un recurs d'apel·lació al tribunal sen-

Les xifres

2.210

reclusos, del total de 8.501 que compleixen una pena a Catalunya, estan en 3r grau. Només van a dormir al penal.

40

per cent dels reclusos sense antecedents obtenen en la classificació inicial el tercer grau, sigui quina sigui la pena.

1

de cada 2 classificacions en tercer grau es concedeix abans de complir la meitat de la pena, segons Justícia.

tenciador, que en aquest cas són els set magistrats del Suprem.

Passi el que passi, el tribunal, presidit pel magistrat Manuel Marchena, ja

ha rebutjat en la sentència exigir que se'ls apliqui l'article 36.2 del Codi Penal, com reclamava la fiscalia, que implica que no poden obtenir permisos fins ha-

ver complert la meitat de la pena. Aquest supòsit és una mesura excepcional que s'aplica a reclusos perillosos, com ara depredadors sexuals.

“Els acusats han estat castigats, a més de les penes privatives de llibertat associades als tipus dels quals es formula la condemna, a penes d'inhabilitació absoluta que exclouen el sufragi passiu i la capacitat per assumir responsabilitats, com ara aquelles per les quals estaven exercint en el moment de delinquir”, sosté el Tribunal Suprem en la sentència. És a dir, que en les penes d'inhabilitació a càrrec públic ja veu una difícil reincidència en la seva

Iñaki Urdangarin, el precedent més recent

El Departament de Justícia, que dirigeix la republicana Ester Capella, ha estat criticat per alguns partits de l'oposició i sindicats de presons per sostenir que des que els presos polítics són en penals catalans no han parat de rebre suposats privilegis, com ara en el menjar i visites, emmascarades en autoritats. Cap denúncia, però,

ha estat portada al jutjat. La sospita més greu la va llançar la fiscal general de l'Estat, el setembre passat, en incloure en la seva memòria anual opinions, no fets, en què es posava en dubte la professionalitat de tots els treballadors de presons i el seu màxim responsable, Amand Calderó, per si complirien la legalitat en l'execució de la pena amb

els presos polítics. L'endemà es va produir un precedent clau: Iñaki Urdangarin, cunyat de Felip VI, en complir un any tancat de la condemna de prop de sis anys de presó per un delictes econòmic, ja pot sortir dos dies de la presó per fer tasca social, segons va resoldre un jutge, emparant-se en l'article 117 del reglament penitenciari.

Mòduls de confiança, a la presó de Lledoners, a Sant Esteve Sesrovires, on són set dels nou presos polítics
■ ROBERT RAMOS

acció política. L'alt tribunal espanyol hi afegeix que confia en els sistema establert legalment. I hi recorda que és la fiscalia la que té el paper de vetllar per la legalitat de les resolucions administratives penitenciàries "davant decisions contràries a la legalitat, que ha d'inspirar l'execució de les penes privatives de llibertat".

Des del Departament de Justícia s'aclariria ahir que per accedir a la classificació del tercer grau "no cal un penediment com a

tal", sinó que es controla si la persona té antecedents penals, suport familiar, i una feina per poder tornar a la societat amb garanties que no tornarà a delinquir. En aquest sentit, el president d'Òmnium Cultural, segons els seus advocats, insistia que no vol cap benefici penitenciari en considerar que no ha comès cap delictes. Fer renunciar a uns ideals polítics és ben proscrit en un estat de dret.

Actualment, dels 8.500 reclusos que tenen les pre-

sons catalanes, un 26% (2.210 persones) estan en règim de tercer grau. Justícia hi afegeix que un 40% dels condemnats que no tenen antecedents penals; és a dir, que són primaris, són des d'un bon principi classificats en el tercer grau, en el qual només van a dormir a la presó i surten per fer activitats amb ONG o a treballar. I una dada més per constatar el seu ús: un de cada dos classificats en tercer grau ho va ser abans de complir la meitat de la pena. ■

La Universitat de Girona convoca els processos selectius per cobrir llocs de treball de professorat laboral temporal, professorat associat, per al segon semestre del curs 2019-2020.

Categoria de les places: Professorat associat

La informació de la convocatòria i el model de sol·licitud es troben a la web de la Universitat de Girona següent:

<https://www.udg.edu/ca/coneix/Treballa-a-la-UdG/Personal-Docent-i-Investigador/Convocatoria-de-places-de-professorat-contractat>

i al tauler d'anuncis electrònic que es troba a la Seu Electrònica de la Universitat de Girona

Termini per presentar sol·licituds: del 15 d'octubre al 24 d'octubre de 2019

Servei de Recursos Humans. Girona, 14 d'octubre de 2019

Diputació de Barcelona

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Juridicoadministratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Il·l. Sr. President delegat de l'Àrea d'Infraestructures, Mobilitat, Urbanisme, Habitatge i Espais Naturals, d'acord amb l'apartat setè de la part resoluciva, punt 3 del decret número 8924/19, de data 23 de juliol, de la Presidència de la Diputació de Barcelona relatiu al nomenament i delegació de l'exercici de les competències de la Presidència en favor dels/de les Presidents/es delegats/des d'àrea, Diputats/des delegats/des de matèria i Diputats/des adjunts/es d'àrea i de matèria, publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de data 25 de juliol de 2019 i modificat parcialment per decrets de la Presidència de la Diputació de Barcelona núm. 8985/19, de data 26 de juliol, publicat al BOPB de data 30 de juliol, i núm. 9775/19, de 13 de setembre, publicat al BOPB de 18 de setembre, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea d'Infraestructures, Mobilitat, Urbanisme, Habitatge i Espais Naturals, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes a la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957 i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 12 de setembre de 2019 (D9722/19):

(...)
Primer.- **INICIAR** l'expedient d'expropiació forçosa, mitjançant el procediment d'urgència, dels béns i drets afectats per a l'execució de les obres del Projecte constructiu "Millora dels accessos a l'Ajuntament i zona esportiva des de la carretera BV-5122.TM Fogars de la Selva". Quant a la declaració d'urgència que preveu l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa, així com l'article 56 del seu reglament, està plenament justificada en aquest expedient segons es desprèn de l'Informe tècnic on degudament motiva les circumstàncies d'urgència que justifiquen el procediment excepcional i relatiu a l'ocupació urgent dels terrenys afectats. Declarar, en conseqüència, l'ocupació urgent i necessària amb caràcter definitiu i/o temporal dels béns i drets que figuren en la descripció concreta i individualitzada, així com la relació dels propietaris afectats pel projecte constructiu aprovat definitivament per Decret dictat en data 6 de maig de 2019 per la Presidència d'aquesta Diputació i que es recull en aquesta resolució, tot d'acord amb el que disposa l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa de 16 de desembre de 1954, i 56 i següents del seu Reglament.

RELACIÓ DEFINITIVA DE BÉNS I DRETS AFECTATS

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES				SUPERFÍCIES AFECTADES m2				CLASSIF. URBANIS.
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS (M2)	SUP. EXPROP. SERVEI (M2)	SUP. SERV. PAS SUBT. (M2)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M2)	
1	Marta Rodon Osso Francisco Rabassa Rodon	Rústica	11	66	—	292,47	11,00	116,87	462,40	Sòl agrícola/ Pinar maderable
2	Antonia Puigtió Estol Santi Mercader Puigtió	Rústica	11	67	e	241,82	—	—	—	Sòl agrícola/Espècies barrejades
3	Antonia Puigtió Estol Santi Mercader Puigtió	Rústica	11	67	g	1275,20	—	—	—	Sòl agrícola/ Arbres de ribera
5	Antonia Puigtió Estol Santi Mercader Puigtió	Rústica	8	49	—	284,53	11,00	9,81	156,93	Sòl agrícola/ Labradrio regadió
6	Marta Rodon Osso Francisco Rabassa Rodon	Rústica	8	48	—	20,42	—	—	—	Sòl agrícola/ Labradrio regadió
7	Garalson SL	Rústica	11	63	—	243,93	—	—	—	Sòl agrícola/ Labradrio regadió

FINC.	TITULAR	DADES CADASTRALES			SUPERFÍCIES AFECTADES m2			CLASSIF. URBANIS.
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ VIALS (M2)	SUP. CESSIÓ SERV. PAS (M2)	SUP. OCUP. TEMPOR. AUTORIZAC. (M2)	
4	Ajuntament de Fogars de la Selva	Urbana	8	47	1.122,32	—	—	Sòl sense edificar/ Arbres de ribera

Segon.- **DISPOSAR** l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, notificant als afectats dia i hora a tal efecte. Així mateix formular fulls de dipòsits previs a l'ocupació, així com continuar la tramitació de l'expedient en les fases de justpreu i pagament, segons disposa la Llei d'Expropiació Forçosa i formalitzar l'Acta de pagament i ocupació als efectes escaients.

Tercer.- **AUTORITZAR** la despesa de **set mil quatre-cents quaranta-tres euros amb set cèntims (7.443,07EUR)**, en concepte d'import en què han estat valorats els béns i drets objecte d'expropiació i/o d'ocupació temporal amb càrrec a l'aplicació pressupostària G/50100/45301/60000 del Pressupost de 2019.

Quart.- **PUBLICAR**, si escaïés, de nou la relació dels titulars dels béns i drets amb les modificacions que haguessin pogut concórrer per adequar-la a la realitat jurídica, tot d'acord amb el que es disposa en els articles 17 i següents de la Llei d'Expropiació Forçosa i concordants del seu reglament, així com la resta de normativa que sigui d'aplicació.

Cinquè.- **COMUNICAR** a tots els interessats titulars de béns i drets afectats, que se'ls notificarà oportunament dia i hora per l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, i donar continuïtat a l'expedient per poder convenir amb aquesta Diputació, lliurement i per avenença, l'adquisició per part d'aquesta Corporació, dels béns i drets de referència, i donar per conclòs l'expedient iniciat un cop convinguts els termes de l'adquisició amistosa, segons disposen els articles 24 i següents de la Llei d'Expropiació Forçosa, i art. 27 del Reglament que la desenvolupa.

Sisè.- **NOTIFICAR** la present resolució a tots els propietaris i titulars dels béns i drets objecte d'expropiació que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Fogars de la Selva.

(...)
Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la seva notificació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la seva notificació.

Així mateix, es fixa el dia **21 d'octubre de 2019, de 10:00 a 14:00 hores** a l'Ajuntament de Fogars de la Selva, com a data de compareixença per a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació, per part d'aquesta Diputació, dels béns i drets afectats.

El titular o titulars dels referits béns i drets podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret, de la vigència actual de la seva titularitat sobre el béns i drets afectats (escriptures de titularitat; certificat de domini i càrregues o nota simple informativa expedits pel Registre de la Propietat corresponent).

Segons la citació i convocatòria per a l'aixecament de l'acta prèvia s'advertix que si bé l'acte tindrà lloc a l'Ajuntament, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca en el cas de ser necessari i procedir a l'aixecament de l'acta, podent fer-se l'afectat acompanyar de perit i notari.

Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 30 de setembre de 2019

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dos anys de drets suspesos per una rebel·lió inventada

La instrucció del jutge Pablo Llarena va ser la base per impedir que els presos polítics i exiliats poguessin accedir al seu escó, primer al Parlament de Catalunya i després al Congrés i al Senat

Xavi Oltra
GIRONA

Qui rescabalarà als càrrecs electes, i als seus votants, els dos anys de drets suspesos i sense poder exercir com a diputats? La sentència del Tribunal Suprem del judici contra el procés ha desmuntat, conscientment, la fabulació inventada pel jutge instructor del Suprem, Pablo Llarena, que va construir tota la instrucció sobre el delictes de rebel·lió.

L'acusació de la fiscalia va engegar tot el procés amb unes querelles basades en aquest delictes de rebel·lió. Això va possibilitar al jutge, alineat amb la fiscalia, no permetre als presos polítics i exiliats catalans accedir mai als seus càrrecs com a diputats, un cop escollits en les eleccions al Parlament del 21-D i posteriorment en les generals del 28-A d'aquest any. I és que cal recordar que l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal permet suspendre càrrecs electes processats per terrorisme i rebel·lió. I a això es va agafar Llarena.

Vuit escollits el 21-D

Després del referèndum de l'1-O, l'aplicació del 155 per l'Estat i les eleccions al Parlament convocades pel 21-D del 2017 pel govern del PP de Mariano Rajoy, un total de vuit polítics catalans, a l'exili i a la presó, van ser escollits entre els 135 diputats del Parlament de Catalunya.

Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Joaquim Forn –tots tres ja empresonats llavors– i Carles Puigdemont, Clara Ponsatí, Lluís Puig, Meritxell Serret i Toni Comín –tots a l'exili– van ser escollits pels electors. I a més es va revalidar la majoria independentista al Parlament. També van ser escollits Jordi Turull, Josep Rull, Marta Rovira, Carme Forcadell, Carles Mundó, Raül Romeva i Dolors Bassa. Rovi-

Jordi Turull i Jordi Sánchez, a l'inici de la sessió de constitució de les noves Corts Generals el maig passat ■ EFE

ra marxaria a l'exili i Turull, Rull, Forcadell, Romeva i Bassa tornarien a la presó el març del 2018 (ja van ser empresonats el 2 de novembre del 2017 i en van sortir al desembre). Puigdemont, Junqueras, Romeva, Sánchez, Turull i Rull estaven implicats en la interlocutòria del jutge Llarena pel referèndum.

El 17 de gener es va constituir el nou Parla-

La mesa del Congrés no va permetre exercir càrrecs

Arran de les eleccions del 28 d'abril d'aquest any, i un cop escollits els polítics empresonats Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva (aquest últim al Senat), la mesa del Congrés presidida per la socialista Meritxell Batet va suspendre dels seus càrrecs

els diputats catalans electes. Ho va fer després que prenguessin primer possessió del seu escó i amb els vots favorables a la mesa del PSOE, el PP i Ciutadans. Tot va ser després d'un estira-i-arroña amb el Tribunal Suprem i amb l'aval d'un informe dels lletrats de la cambra baixa.

Un altre cop, l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal va ser clau i bàsic per suspendre els polítics catalans per estar acusats de delictes comesos per "integració o relació amb bandes armades, individus terroristes i rebels". És a dir, la rebel·lió del jutge Llarena.

ment, presidit per Roger Torrent. El 29, el Tribunal Constitucional va denegar la investidura a distància de Puigdemont, al·legant que havia de tenir l'autorització de Llarena. Tampoc deixava delegar el vot als exiliats. Aquell mateix dilluns, Serret, Puig i Ponsatí renunciaven al seu escó. Al març i a l'abril, el jutge va fer el mateix amb Jordi Sánchez i tampoc va permetre la seva investidura en dues ocasions. No el va deixar presentar-se al ple per ser investit o fer-ho telemàticament per "risc de reiteració delictiva" en cas que es convertís en president.

Turull, empresonat

La investidura de Jordi Turull també va ser impossible al març. Després d'una primera votació fallida amb l'abstenció de la CUP, l'endemà Llarena va enviar Turull a la presó. A més, en aquella primera votació Puigdemont i Comín no van poder votar en ser a l'exili, mentre que Sánchez i Junqueras van haver de delegar el seu vot. Al final no va ser fins al 14 de maig quan hi hauria finalment president: Quim Torra.

L'octubre del 2018, el Parlament va aprovar que els sis diputats implicats en la interlocutòria poguessin "designar" companys dels seus grups per substituir-los en les seves funcions. Així, la cambra va evitar suspendre'ls pel fet d'estar empresonats o exiliats, però els va obligar a delegar el vot.

Aixecament de la suspensió

Ara amb la sentència, la sedició, com a mínim, desautoritza Llarena quant a la seva persecució durant mesos als processats i a les seves sol·licituds de llibertat, denegades de manera reiterada i amb duresa pel jutge instructor. Un jutge que ahir va activar l'euroordre contra Puigdemont amb l'acusació de sedició i malversació, i que va aixecar també la suspensió que tenien com a parlamentaris Puigdemont i Comín, suspesos pel processament de rebel·lió. En definitiva, l'acusació de rebel·lió portada gairebé fins a les últimes conseqüències ha permès a l'Estat interpretar la llei a mida, a la seva mida, i enterrar durant dos anys els drets legítims i fonamentals dels polítics. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els nous caps de llista. De dalt a baix i d'esquerra a dreta, Laura Borràs, Ferran Bel, Mariona Illamola, Concepció Cañadell i Gabriel Rufián ■ ACN / EFE / Q. PUIG

Els presos inhabilitats no podran ser candidats el 10-N

La Junta Electoral Central ordena a les juntes provincials que retirin de les llistes Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sànchez

Toni Dalmau
GIRONA

Ahir, unes hores després que el Tribunal Suprem fes pública la sentència sobre l'1-O, el president de la Junta Electoral Central, Antonio Fonseca, va ordenar a les juntes de les quatre demarcacions que els

sis condemnats que es presentaven a les properes eleccions del 10-N fossin exclosos de les llistes de candidats. La mesura afecta Oriol Junqueras (número 1 d'ERC per Barcelona al Congrés), Raül Romeva (número 1 d'ERC per Barcelona al Senat), Joaquim Forn (número 1

de JxCat a Girona al Congrés), Jordi Turull (número 1 de JxCat a Lleida al Congrés), Josep Rull (número 1 de JxCat al Congrés per Tarragona) i Jordi Sànchez (número 1 de JxCat al Congrés per Barcelona).

Ahir mateix, cada junta havia de fer la proclamació

oficial de les llistes i, per tant, la JEC va donar a JxCat i a ERC "un molt breu termini de correcció de les candidatures afectades perquè puguin substituir els candidats exclosos". L'ordre emesa per Fonseca especificava que la proclamació s'havia de fer ahir mateix i que en el

cas que els dos partits no comunicessin cap canvi "les candidatures hauran de ser proclamades en els termes resultants d'aquesta exclusió".

La JEC donava així resposta a una consulta de la junta electoral de Barcelona, que li havia demanat una resposta urgent sobre

si els candidats afectats per penes d'inhabilitació imposades per la sentència del Suprem podien concórrer a les llistes. La resposta va ser taxativa: havien de ser exclosos sense que poguessin ser proclamats per la corresponent junta electoral provincial.

La decisió de la Junta Electoral Central es fonamenta en la llei orgànica del règim electoral general (Loreg) que estableix en el seu article 6 que no podran ser elegibles "els condemnats per sentència ferma, a pena privativa de llibertat, durant el període que duri la pena".

La sentència del Suprem estableix per als sis condemnats que havien estat escollits per presentar-se a les eleccions, les següents penes d'inhabilitació absoluta que coincideixen amb les de presó: 13 anys per a Junqueras, 12 anys per a Romeva, 12 per a Turull, 10 anys i 6 mesos per a Forn i 9 per a Sànchez i Rull.

Substituts

Ahir al vespre, tant des de JxCat com des d'ERC, van confirmar que, davant el vet imposat per la junta electoral, simplement han optat per deixar córrer els llocs de les llistes, de manera que qui anava de número 2 passa a encapçalar-la. Així, a les candidatures de JxCat per Barcelona, la portaveu al Congrés, Laura Borràs, substituirà Jordi Sànchez a la Barcelona; a la de Girona, Mariona Illamola, professora de dret internacional públic a la UdG, ocuparà el lloc de Joaquim Forn; a la de Lleida, Concepció Cañadell, presidenta del Consell Comarcal de la Noguera i alcaldessa de Tèrrens, substituirà Jordi Turull, i, finalment, a la llista de JxCat per Tarragona, l'exdiputat i secretari d'organització del PDeCAT Ferran Bel passa a encapçalar la candidatura substituint Josep Rull.

Rufián per Junqueras

Pel que fa a ERC, el vet de la junta electoral afecta la candidatura al Congrés per la demarcació de Barcelona, en la qual Gabriel Rufián passa a ocupar el lloc d'Oriol Junqueras, i també la llista del Senat, on Raül Romeva és substituït per l'exsenadora i alcaldessa de Sallent Mirella Cortès. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Mossos, titelles!”

EINA • Els jutges dibuixen un cos “dependent políticament i administrativament” del conseller Forn **COMPLAENÇA** • L'actuació de la policia catalana va ser, diuen: “vergonyosa”, “gairebé complaent”, “d'autèntica complicitat” **CLAU** • La plana major dels Mossos, clau segons la sentència, tindrà el seu propi judici al gener, per rebel·lió i sedició

Mercè Miralles
BARCELONA

La sentència del Suprem sembla d'adjectius l'actuació dels Mossos d'Esquadra en els fets previs a l'1-O i el mateix dia del referèndum. Tot comença, per als jutges, amb el relat del 20 de setembre del 2017. Els Mossos són allí i constaten, diu la sentència, la quantitat de persones que estan al davant de la conselleria d'Economia. Sobrepassen la capacitat de les forces policials. Sobrepassen, de fet, el que s'entén legalment per justa protesta, diu la sentència. Allò va quedar fora dels límits establerts per la Constitució Espanyola, els límits del què i el com pot ser una mobilització ciutadana... Els Mossos ho sabien, i el conseller d'Interior, Joaquim Forn, ho sabia. “La necessitat d'una protecció física dels funcionaris comissionats pel jutge, assumida pels Mossos en el cas dels incidents davant de la conselleria d'Economia, és un fet acreditat.” Una marabunta. Furibunda. Segons la narració. L'actuació dels Mossos d'Esquadra —el 20-S i els dies posteriors—, com a mínim, tèbia. El fatídic 20-S, el cos policial català no va reaccionar com calia. La comissió judicial que havia d'actuar a Economia, només comptava, diu el text, amb “la sola protecció del reduït nombre de mossos d'Esquadra que diàriament s'encarrega de la vigilància ordinària en l'accés a l'edifici, els quals no van rebre cap reforç durant el dia, llevat de l'arribada d'uns agents de mediació”.

Com a mínim, tebis. I sempre, instruments dels polítics. Al darrere d'aquesta tebiesa hi veuen constantment la mà directa del conseller d'Interior Joaquim Forn, i amb ell, una trama de malícia. Fins a quin punt hi havia malícia per part dels Mossos?, i desobediència? No ho voren. Encara. Sigui tebiesa, sigui passivitat, sigui indolència, sigui confrontació, l'actuació dels Mossos aquells dies és considerada una part necessària de tot el que havia d'esdevenir. O es volia que esdevingués.

Aquesta sentència, inevitablement, fa pensar en el judici que ha de començar el 20 de gener, i que farà seure a la banqueta dels acusats els que tenien càrrecs a Interior i a la Policia Catalana la tardor del 2017: el major dels Mossos, Josep Lluís Traperó; l'exsecretari general d'Interior de la Generalitat, Cèsar Puig; l'exdirector del cos, Pere So-

Aixecant acta en un col·legi electoral, a Reus, la matinada de l'1-O ■ ACN / JORDI MARSAL

Encausats
A finals de gener començarà el judici al major Traperó i la intendent Teresa Laplana. També es jutjarà l'exdirector del cos i l'exsecretari d'Interior. Novament se sentirà parlar dels suposats delictes de sedició i rebel·lió.

ler, i la intendent Teresa Laplana. Sobre la taula, els delictes de rebel·lió i sedició que suposadament s'haurien comès els dies 20 i 21 de setembre del 2017 durant l'escorcoll a la conselleria d'Economia i l'1-O.

L'1-O, diu el text del Tribunal Suprem, es va veure de tot. Relaten que hi va haver casos en què “els agents de l'autoritat —els Mossos en la majoria d'ocasions— es veuen amenaçats per una aglomeració de persones impermeable a qualsevol

requeriment (...)” No pensen cedir i no votar. Els policies, escriuen al TS, “han de claudicar en el seu objectiu, de forma vergonyosa, resignada o en alguns supòsits gairebé complaent”. Per als jutges no hi ha dubte: “Hi va haver episodis d'autèntica complicitat i gairebé connivència, motivats potser per la coincidència ideològica o per la seguretat que d'aquesta manera podrien aconseguir el reconeixement i el beneplàcit d'aquests ciutadans rebels o dels responsables polítics.”

Hi ha una data a la qual el text de la sentència fa referència diversos cops. És la del 28 de setembre del 2017. És el dia de la reunió dels màxims responsables policials dels Mossos amb el president de la Generalitat, el vicepresident i el conseller d'Interior. S'explica que els responsables del cos van manifestar la inquietud per la més que probable afluència massiva a les urnes i la possibilitat que hi hagués enfrontaments: “Els Mossos van proposar expressament la suspensió de la votació del dia 1 d'octubre”, i es continua explicant la resposta del govern: “Se'ls va transmetre la decisió de seguir endavant amb el referèndum.” Segons la sentència, el conseller Forn “va fer veure” que acceptava els criteris del major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, tot i que en realitat “el seu veritable propòsit” era que l'actuació dels Mossos “no constituís un risc per a l'objectiu delictiu dels coacusats”. És a dir, fer el referèndum. Segons mantenen els magistrats, la consellera Dolors Bassa va assegurar la disponibilitat de les escoles, des de la vigília de les vota-

“Els Mossos no van interferir en l'emissió de vots, més enllà d'una actuació aparent”

cions, i Joaquim Forn va assegurar-se que l'1-O no es tancaríen. “La força policial dels Mossos, dependent políticament i administrativament de l'acusat senyor Forn, es va limitar a constatar el fet [que estaven oberts]. Els Mossos no van interferir en l'emissió de vots, més enllà d'una actuació aparent i en un nombre de centres mínim. En alguns casos, fins i tot van arribar a recollir, fer-se càrrec, i traslladar, material electoral que els era lliurat pels ciutadans que van dur a terme la gestió de les corresponents meses de votació.” De fet, diu la sentència, els Mossos no tenien estratègia. “S'havia requerit un pla d'actuació (...). Mai es va aconseguir parlar amb els 369 responsables del cos policial autonòmic de tàctiques concretes per donar compliment a les instruccions del fiscal.”

L'1-O, per als jutges, les ordres polítiques dels Mossos de preservar la convivència, juntament amb els pocs efectius, van portar a la inoperància. La tebiesa. En parlem ara, però se'n tornarà a parlar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'advocat Andreu van den Eynde, a la dreta de la imatge, abans de la vista al TJUE sobre el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras, ahir a Luxemburg ■ ACN

L'Estat no veu "cap efecte" a una immunitat per a Junqueras

- ▣ L'advocat general del Tribunal de Justícia de la UE emetrà la seva opinió el dia 12 de novembre
- ▣ Diversos magistrats mostren dubtes sobre el cas del líder d'ERC durant la vista oral

Natàlia Segura Raventós

Luxemburg

El govern espanyol resta importància al cas sobre la immunitat d'Oriol Junqueras davant l'alta instància judicial de la Unió Europea. A través de l'Advocacia de l'Estat, va deixar clar en la vista oral d'ahir a Luxemburg que, si el Tribunal de Justícia de la UE finalment dona la raó al líder d'ERC i li concedeix la immunitat com a eurodiputat electe, no tindrà "cap efecte" ara que ja està condemnat i inhabilitat.

Així, l'Estat espanyol es comença a blindar, incert per la decisió d'un tribunal europeu en què diversos magistrats tenen dubtes sobre el cas, especialment l'encarregat de

redactar la sentència. De moment, l'advocat general emetrà la seva opinió el dia 12 de novembre, prèvia al dictamen final dels jutges europeus.

Setze jutges del jutjat de Luxemburg es van escoltar ahir atents les alegacions de les parts poc després de fer-se pública la sentència de l'1-O. En un bàndol, sol, l'advocat d'Oriol Junqueras, defensant que la protecció europea s'activa en el moment en què és elegit a les urnes per evitar interferències en els seus drets polítics.

En l'altre, l'Estat espanyol, la fiscalia, Vox, el Parlament Europeu i la Comissió Europea, sostenint que la immunitat només és aplicable a partir de la sessió de constitució de l'eurocambra, sempre que figurin en la llista d'eu-

L'eurocambra, contra les cordes a Luxemburg

Els serveis jurídics del Parlament Europeu van ser els que van sortir més malparats de la vista oral d'ahir al TJUE pel cas de Junqueras. Representada per una advocada espanyola visiblement poc preparada, l'eurocambra va mostrar contradiccions en el torn de preguntes. En un dur interrogatori del magistrat txec,

rodiputats definitius que envia l'estat en qüestió. Un requisit que Junqueras no complia, segons ells. La fiscalia espanyola fins i tot va acusar el republicà d'haver-se presentat a les eleccions europees només perquè volia "un paraigua d'immunitat".

Però les enrevessades intervencions no van acl-

que redactarà la decisió, la lletrada Cristina Burgos va admetre a contracor que els eurodiputats podrien gaudir d'immunitat quan "es desplacen" a la sessió constitutiva de la cambra europea. "Ho consultaré amb el meu equip", deia gairebé cada cop que Jirí Malenovsky preguntava insistent.

rir els dubtes d'un grapat de magistrats que van interrogar amb insistència tots els presents, excepte Vox, i especialment la representant del Parlament Europeu.

Un dels recels expressats en les preguntes va ser com podrà el Suprem aplicar una potencial immunitat si va ser condem-

L'advocada també va reconèixer que mai s'han trobat amb "cap situació" en què un estat membre envii una llista en què no apareguin tots els eurodiputats escollits a les urnes. Per a ells, aquesta llista és la que confereix el dret a immunitat parlamentària i no els vots a les urnes.

nat i inhabilitat precisament ahir.

L'advocada de l'Estat, Sonsoles Centeno, la més clara i contundent, va rebutjar cap efecte d'un revés de Luxemburg assegurant que la immunitat en tal cas només concediria "aforament" i el dret a "suplicatori". Això últim no s'aplicaria, segons ella,

Les frases

“El seu paper [de l'eurocambra] ha estat una mica galdós”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT DE JUNQUERAS

“No hi ha hagut cap situació similar”

Cristina Burgos
LLETRADA DE L'EUROCAMBRA

perquè les eleccions es van fer quan el judici oral ja estava en marxa.

Nul·litat

Van den Eynde va veure en aquesta opinió senyals que l'Estat "potser no accepta determinats resultats" del judici al TJUE. Segons ell, la conseqüència immediata d'un dictamen favorable és "la nul·litat de ple dret" de la sentència de l'1-O.

"No es pot condemnar una persona immune", va reivindicar, assegurant que estan "molt contents" i "sorpresos" per l'interès que hi ha mostrat el tribunal de Luxemburg. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La primera de moltes causes del procés

■ Hi ha desenes de processos oberts als jutjats relacionats amb l'independentisme ■ Destaquen els de l'Audiència Nacional contra la cúpula dels Mossos, la del TSJC a la Mesa del Parlament i els dels jutjats 13 i 15 a càrrecs del govern i als síndics electorals ■ Més de 80 agents estan denunciats per les càrregues durant l'1-O

Jordi Alemany
BARCELONA

El judici al Tribunal Suprem (TS) ha acapatat la majoria de l'atenció mediàtica relacionada amb totes les causes judicials obertes per actuacions vinculades al procés independentista, sigui per haver facilitat i possibilitat el referèndum de l'1-O del 2017 o relacionades amb actes i protestes que se'n deriven. La sentència d'ahir marca el punt d'inflexió en les penes màximes que s'aplicaran en altres processos que afecten la cúpula dels Mossos d'Esquadra, la Mesa del Parlament, alts càrrecs, funcionaris i tècnics del govern, però també altres càrrecs electes, els síndics electorals del referèndum i molts ciutadans investigats en aquesta gran i enrevessada causa oberta contra Catalunya.

La ràtzia a l'independentisme recent té episodis de mal record com el que va protagonitzar l'aleshores jutge Baltasar Garzón amb l'operació de detenció de 45 persones que va vincular a l'organització Terra Lliure l'any 1992, fins a arribar als més recents del 23 de setembre passat ordenats pel titular del jutjat d'instrucció número 6 de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, a set membres del Comitè de Defensa de la República (CDR) acusats de terrorisme. Però dels darrers relacionats amb l'inici del pro-

cess, el més conegut és el del Tribunal Superior de Justícia iniciat el febrer del 2017 contra l'expresident de la Generalitat de Catalunya Artur Mas, l'exvicepresidenta Joana Ortega i l'exconsellera d'Ensenyament Irene Rigau, als qual va acusar de desobediència i prevaricació per haver organitzat la consulta del 9-N, i que finalment van ser condemnats també pel Suprem, després de descartar jutjar-los per malversació, amb inhabilitacions per desobediència. El Tribunal de Comptes també els va condemnar a pagar una multa de 4,9 milions.

Hi ha desenes de causes obertes relacionades amb l'1-O i el procés

Però en sentit contrari, per denunciar els abusos policials de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional durant l'1-O també hi ha un munt de processos oberts impulsats per diferents col·lectius d'advocats en jutjats d'arreu del país, i difícils de comptabilitzar perquè no s'ha fet un recompte institucional, en què s'investiga l'actuació de més de 80 agents i amb un gran objectiu, encara per desvelar: qui va donar l'ordre per carregar contra la ciutadania que exercia pacíficament un dret fonamental com és el dret a votar.

Els Mossos

■ La secció primera de la sala penal de l'Audiència Nacional ha fixat per al 20 de gener l'inici del judici contra el major dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero, per al qual la fiscalia demana 11 anys de presó per rebel·lió, i també contra la resta de la cúpula del cos, com ara l'exdirector Pere Soler i l'exsecretari general d'Interior Cèsar Puig, acusacions que amb la sentència d'ahir cauen perquè tampoc els assenyala com a responsables. A la intendent Teresa Laplana, com a la resta, se l'acusa de sedició en considerar que va facilitar la celebració de l'1-O i no va frenar "el setge" a la conselleria d'Economia el 20 de setembre anterior. El judici està previst que s'allargui fins al 19 de març.

Alts càrrecs

■ El jutjat número 13 de Barcelona és des d'on es va iniciar la causa general contra el procés quan l'aleshores titular, Juan Antonio Ramírez Sunyer, va acceptar a tràmit una denúncia de l'advocat Miguel Duran per revelació de secrets i per un delictes informàtic contra el govern, arran d'unes declaracions en unes conferències del llavors senador d'ERC Santiago Vidal –que va ser inhabilitat tres anys–, que deia que tenien les dades fiscals dels contribuents i sobre el cens per utilitzar en el referèndum. Vox s'hi va

afegir acusant també el jurista Carles Viver Pi i Sunyer i el secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, i el jutge va obrir la instrucció i va permetre a la Guàrdia Civil que escorcollés domicilis i punxés telèfons, fet que va acabar amb la imputació d'una trentena d'alts càrrecs, funcionaris, empresaris –per part de la jutgessa que el va substituir quan es va morir, Alejandra Gil– per malversació de fons, revelació de secrets, falsedat documental i desobediència al TC, mentre que la fiscalia demana ampliar-ho a pertinença a organització criminal. El jutge és el que va ordenar l'operació del 20 de setembre per la qual es va acabar acusant Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

Mesa del Parlament

■ Entre el 19 i el 22 de novembre s'havia fixat el judici contra cinc exmembres sobiranistes de la Mesa del Parlament acusats per desobediència –Lluís Maria Corominas (PDeCAT), Lluís Guinó (PDeCAT), Anna Simó (ERC), Ramona Barrufet (PDeCAT) i Joan Josep Nuet (EUiA)–, per haver promès la tramitació de les lleis de desconexió en els plens del 6 i 7 de setembre del 2017, i també contra l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, per haver presentat en nom del seu grup la proposició de llei de transitorietat. Però el lletrat que porta la instrucció del Tribunal Su-

perior de Justícia de Catalunya (TSJC) el va ajornar i està pendent de nova data per coincidències d'alguns advocats amb altres judicis. La fiscalia demana per a ells fins a un any i vuit mesos d'inhabilitació i una multa de deu mesos amb una quota diària de 100 euros. L'acusació popular de Vox demana per als polítics 12 anys de presó en acusar-los d'organització criminal.

L'alt tribunal català va arxivar la causa contra l'actual conseller d'Interior, Miquel Buch, llavors president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), i l'expresidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i actual alcaldessa de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras, en considerar que no hi havia indicis de delictes en la seva participació en l'1-O. El mateix va passar amb l'actual vicepresident del govern,

Pere Aragonès, en considerar que no hi havia delictes de desobediència, però va decidir investigar l'exsecretari general de Vicepresidència i Economia, Josep Maria Jové, que ara és diputat al Parlament i, per tant, aforat. Jové està acusat de malversació de fons públics, revelació de secrets i desobediència i haurà de declarar el 19 de novembre,

Síndics electorals

■ Els cinc membres de la sindicatura electoral del referèndum de l'1-O, ens que es va aprovar en la llei del referèndum d'autodeterminació del 7 de setembre del 2017, també aniran a judici al jutjat número 11 de Barcelona a partir d'aquest mes acusats per la fiscalia d'un delictes d'usurpació de funció pública i un altre de desobediència pels quals els demana dos

El major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, sortint de declarar a l'Audiència Nacional el 2017. Al costat, la detenció dels CDR de fa setmanes i, a sota, Mas, Rigau i Ortega abans d'anunciar que recorrerien contra la sentència del Tribunal de Comptes ■ EFE

El punt de mira, en els CDR i l'actual govern

Les causes judicials obertes també afecten actuacions de protesta com per exemple talls de carreteres i vies com els que hi va haver durant la vaga general del 3 d'octubre, aixecament de peatges i per mobilitzacions del 8 de novembre passat. És el cas de sis tarragonins i de nou veïns de Barcelona pel tall de les vies a Sants i cinc investigats en un jutjat d'Igualada per talls a l'N-II, o l'arxivament del jutjat de Figueres del cas contra deu activistes pels talls de l'AP-7 i l'N-II el 27 de març. Els

CDR sembla que ara estan en el punt de mira, com es va concretar en l'operació de detenció per ordre de l'Audiència Nacional de set membres dels CDR el 23 de setembre per suposats delictes de terrorisme. Una actuació que recorda la de la detenció de l'activista de Viladecans Tamara Carrasco, l'abril del 2018, a qui van obligar a no moure's del seu municipi fins que al novembre van retirar l'acusació de terrorisme i va traspasar el cas als jutjats catalans per desordres. El mateix va passar amb Adrià

Carrasco, però aquest va poder marxar a Bèlgica.

El govern també està en el punt de mira: la fiscalia demana un any i vuit mesos d'inhabilitació per al president de la Generalitat, Quim Torra, per haver desobeït la Junta Electoral Central en no voler retirar el llaç groc del balcó de la Generalitat. I el govern espanyol en funcions també el col·la amb repercussions penals si aplica la desobediència civil o el dret a l'autodeterminació si no obeeix el Tribunal Constitucional.

anys i nou mesos de presó. El president, Jordi Matas Dalmasas; Marta Alsina, vicepresidenta; Tània Verge, secretària, i Marc Marsal i Josep Pagès Massó, vocals, van rebre el desembre del 2018 el suport de 400 professors

universitaris i intel·lectuals a través d'un manifest que va publicar *The Guardian*.

Càrregues de l'1-O

■ Més de 80 agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil estan inves-

tigats en diferents jutjats (entre els quals n'hi ha una cinquantena a Barcelona, 26 a Girona, set a Manresa i cinc a l'Ebre), però també n'hi ha de la policia catalana, que són una trentena, que es concentren al jutjat del Ven-

drell (11 agents), al de Cornellà de Llobregat (set càrrecs de l'anterior cúpula del Mossos que van presentar recurs a l'Audiència de Barcelona) i Sabadell (cinc). Al jutjat número 2 de Girona la setmana passada hi van declarar 26 agents de la policia espanyola del total de 35 investigats acusats de tortures, lesions i danys per les càrregues policials en diversos col·legis electorals de la ciutat l'1-O, però també per les querelles col·lectives dels ajuntaments d'Aiguaviva i Sant Julià de Ramis que ha presentat el col·lectiu d'advocats voluntaris amb denúncies de 200 ferits.

A Barcelona, el consistori d'Ada Colau es va personar en el procés contra 50 agents el febrer del 2018 per delictes de lesions i contra la integritat en 27 centres de votació

on es van registrar 300 sa, Eloi Hernández, i Callús, Joan Badia. ferits, i serà el 24 i 25 d'octubre quan començaran a declarar. És el jutjat d'instrucció número 7 que també porta el cas de la pilota de goma amb què van ferir greument a l'ull dret l'activista Roger Español, ara candidat de JxCat al Senat. A Fonollosa, Sant Joan de Vilatorrada o Castellgalí, al Bages, el grup Advocades i Advocats de l'1-O també ha presentat denúncies contra l'actuació policial. El regidor d'ERC de Sant Joan de Vilatorrada i pallasso de professió Jordi Pessarrodona té pendent un judici per desobediència per no haver complert les ordres d'agents de la Guàrdia Civil, en espera que l'Audiència de Barcelona resolgui un recurs de la seva defensa. Pessarrodona espera que el seu cas sigui arxivat com el dels alcaldes de Fonollosa,

sa, Eloi Hernández, i Callús, Joan Badia.

Mestres i còmics

■ La persecució judicial a l'independentisme també va arribar a les aules després de l'1-O amb casos com el dels nou professors de l'institut Palau de Sant Andreu de la Barca per un delictes d'odi que el jutjat d'instrucció número 3 de Martorell va acabar arxivant, una decisió contra la qual la fiscalia de delictes d'odi de Barcelona ha acabat recurrent. Casos semblants es van viure contra vuit mestres a la Seu d'Urgell i un professor a Tremp. Altres col·lectius professionals, com els humoristes Eduard Biosca o Toni Albà, han patit processos similars, acusats d'injúries i delictes d'odi com molts ciutadans anònims amb comentaris a les xarxes. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

'Sedició' només a l'Estat

Alguns dels advocats dels presos polítics qüestionen una sentència que, al seu parer, es basa en un delictes que només ho és a l'Estat espanyol i que retallarà drets fonamentals a tota la població

M.R.
BARCELONA

L'advocat d'Oriol Junqueras, Andreu van den Eynde, va denunciar ahir des de Luxemburg que el delictes de sedició "no està previst a cap estat" de "l'entorn democràtic" de l'Estat espanyol. "El Suprem ha agafat la via que ja havíem previst: crear aquest Codi Penal de la dissidència", va assegurar el lletrat abans d'entrar a la vista que se celebrava al Tribunal de Justícia de la UE sobre la immunitat de Junqueras (que ha de respondre a preguntes fetes pel TS amb relació a la immunitat del qui va ser escollit europarlamentari).

Van den Eynde va valorar com a "molt severes" les penes de presó imposades pel Tribunal Suprem per "l'organització d'un referèndum i una manifestació popular", tot i que va admetre que encara havia de llegir "en profunditat" la sentència. En tot cas, l'advocat de l'ex-vicepresident català va assegurar: "Recorrerem a totes les instàncies i haurà de ser en els passos que preveu la llei; per tant, primer en la jurisdicció nacional i després, en la internacional."

En el mateix sentit que Van den Eynde amb el fet que l'Estat ha creat un nou Codi Penal per castigar la dissidència, es va manifestar Jordi Pina, l'advocat de Jordi Sànchez, Jordi Rull i Jordi Turull, que ahir es va desplaçar a la presó de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada.

'Sentència perillosa'

"Es tracta d'una sentència perillosa que posa en perill el dret a manifestació i a la llibertat d'expressió", va dir Pina. I, com l'advocat de Junqueras, va assegurar que encara havia d'estudiar bé la sentència però

que ell i els seus clients ja tenien "la mirada posada a Europa": "No confiem en el Tribunal Constitucional", va argumentar. "Sollicitarem que es pronunciïn al més aviat possible, ja que la confiança en ells és nul·la", va dir.

Pel que fa als seus representats, Jordi Pina va dir que la sentència no havia estat "cap sorpresa" per les filtracions dels darrers dies i que els presos la van rebre "amb fermesa i serenitat". Va assegurar que els polítics "no estan derrotats, sinó que ara estan més forts que mai" i va reafirmar-se en el fet que la sentència "confirma que aquest ha estat un judici polític". De fet, va assegurar que la sentència

Els lletrats dels presos veuen clar una sentència 'política'

ha estat "la culminació d'un 'judici polític' i la prova és, segons va dir, que "els presos que han continuat amb la seva vida política han rebut una pena superior als que no ho han fet". "Tenim la sensació -va assegurar- que no ha valgut la pena anar al Suprem."

'Contra drets bàsics'

L'equip d'advocats de Jordi Cuixart, també ahir des de la presó de Lledoners, va estar d'acord que aquesta sentència "se centra a esbudellar el sistema de drets fonamentals i llibertats públiques". Ho va dir el lletrat Benet Salellas, que, al mateix temps, va assegurar que "la sentència deixa en suspens el sistema de drets i llibertats del 78, no per als independentistes, sinó per al conjunt de ciutadans de l'Estat espanyol".

Jordi Pina, l'advocat de Jordi Sànchez, Jordi Turull i Jordi Rull, saludant ahir els concentrats a Lledoners. A la dreta, Marina Roig, advocada de Jordi Cuixart, i, a sota, Andreu van den Eynde, advocat de Junqueras, que ahir estava a Luxemburg ■ EFE / ACN / EFE

Davant les informacions que asseguruen que Cuixart ja serà a casa amb algun permís per Nadal, l'advocada Marina Roig, va demanar "prudència". "Cal pair bé" la sentència, va dir, i hi va afegir que la decisió de donar permisos i el tercer grau depèn del Tribunal Suprem, que, segons ella, "tenint en compte la duresa de la seva sentència", dubta que pugui acceptar aquest benefici.

Els advocats de Cuixart van explicar que el president d'Òmnium Cultural "s'ha sentit dolgut" pel fet que la seva pena sigui menor que la de Carme Forcadell, i, en tot cas, es van re-

afirmar en que aquesta "és una sentència política". Segons van dir ahir, han detectat una quinzena de vulneracions ("però n'hi podria haver fins a vint", van assegurar) i, per això, preveuen presentar un incident de nul·litat davant del Suprem.

Cuixart no vol permisos

L'advocada Marina Roig, quan li van preguntar pel fet que unes declaracions d'ahir de Jordi Cuixart des de la presó li anessin en contra en un futur immediat per demanar un permís, va recordar que el seu defensat en diverses ocasions ha dit que ell no es

volia beneficiar de permisos penitenciaris perquè "considera que no ha comès cap delictes".

Qui no s'esperava de cap manera la condemna a 12 anys de presó per sedició i malversació és l'ex-consellera de Treball, Dolors Bassa. El seu advocat, Mariano Bergés, que es va reunir amb ella ahir a la presó de Puig de les Basses durant dues hores, va opinar que l'argumentació dels delictes "tan greus" que se li atribueixen és "escassa" respecte del gruix de la sentència. Bergés, que va admetre també que no havia pogut aprofundir en el text, va dir ahir que

en la seva opinió els arguments per condemnar Bassa pel delictes de sedició ocupen "deu pàgines" i el de malversació, "unes cinc o sis". "M'ha cridat l'atenció que les imputacions a la Dolors són molt genèriques", va dir el lletrat, que va posar com a exemple una piulada de Bassa al voltant de la qual "se sosté la crida a les mobilitzacions tumultuàries".

Bassa, molt afectada

"És una condemna que no esperàvem, no esperàvem ni la sedició ni la malversació. Ni els delictes pels quals ha estat condemnada, ni encara menys els

at espanyol

OPINIÓ

Lluís Falgàs

De què serveix la sentència?

Són moltes les persones que es pregunten per què ha servit el judici del procés. Des del primer moment es va intuir que la condemna seria severa. Així ha estat, malgrat opinions que assenyalen que les sentències deixen marges de maniobra perquè les penes siguin més lleus. Les sentències han deixat el cor de molts catalans encogit i a ningú content. Només els jutges s'han mostrat convençuts que han fet la seva feina ben feta. Les sentències condemnatòries no serveixen per solucionar el problema, ni l'encaix, ni la independència, ni el federalisme, ni l'Espanya unida, ni res. Són el gran fracàs de la política.

En el moment dels fets del setembre i l'octubre del 2017 ni Pedro Sánchez ni Quim Torra eren presidents. Des dels seus càrrecs actuals s'han entrevistat amb ratafia inclosa i han mostrat les seves discrepàncies. Ara seria un bon moment per reprendre el diàleg, per aprofitar políticament els marges de tercers graus de les sentències, possibles amnisties o indults i per parlar de tot, també d'un conflicte en què, com s'ha vist, les sentències no són la solució de res. Al contrari, l'han embolicat més. A les portes de les eleccions del 10-N, Pedro Sánchez voldrà mantenir-se ferm de cara al seu electorat espanyol amb l'acatament de les sentències. És possible que la fermissa política li doni vots a Espanya encara que ni resti a Catalunya. Però, acabades les eleccions, i amb la previsió que per governar haurà d'obrir un diàleg, la presidència del govern espanyol ha de ser la primera interessada a solucionar el problema, perquè li serà difícil justificar els empresonaments davant la comunitat internacional.

Quim Torra haurà d'aprofitar-ho o bé deixar pas a d'altres...

Les frases

“El Suprem ha agafat la via que ja havíem previst: crear aquest Codi Penal de la dissidència”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT D'ORIOL JUNQUERAS

“Aquesta sentència se centra a esbudellar el sistema de drets fonamentals i llibertats públiques”

Benet Salellas
EQUIP ADVOCATS JORDI CUIXART

“La prova sobre la crida a manifestacions tumultuàries se sosté sobre una piulada”

Mariano Bergés
ADVOCAT DE DOLORS BASSA

“És una sentència perillosa que posa en perill el dret a manifestació i la llibertat d'expressió”

Jordi Pina
ADVOCAT SÁNCHEZ, RULL I TURULL

“Cuixart manté que no es vol beneficiar de permisos penitenciaris perquè no ha comès cap delictes”

Marina Roig
EQUIP ADVOCATS JORDI CUIXART

“Si no hagués acusat de sedició ara potser estaríem parlant d'una absolució”

Rosa María Seoane
ADVOCADA DE L'ESTAT

Jutges amb les mans al cap

L'associació de jutges i jutgesses progressista Àgora Judicial va expressar ahir en un comunicat la seva “enorme preocupació per la condemna a importantíssimes penes de presó” als membres del govern de la Generalitat, a la presidenta del Parlament i a altres líders catalans que havien organitzat un referèndum d'autodeterminació. Com a membres de la judicatura asseguren que “afecta greument els valors democràtics” i creuen que la sentència “fa encaixar determinades conductes en un tipus penal sobre la base d'un relat paral·lel dels fets succeïts per tal de justificar una condemna per uns delictes” que consideren “inexistents”. Àgora Judicial recorda que convocar i organitzar un referèndum d'autodeterminació no és delictes i que “la unitat

d'Espanya “no és un dret sinó un fonament de la Constitució” que “no està per sobre dels drets fonamentals garantits al títol primer de la mateixa Constitució, que constitueixen un patrimoni inviolable vinculat a la dignitat de les persones i garantit pels tractats internacionals”. Àgora Judicial reitera que “el Tribunal Suprem és un òrgan judicial clarament incompetent per jutjar aquest assumpte”, tant pel que fa als acusats no aforats Jordi Sánchez i Jordi Cuixart com als aforats. Com a conseqüència d'això, diuen, “s'ha privat els acusats del dret a la doble instància penal”. Igualment recorda que es van vulnerar altres drets bàsics: dret dels imputats a expressar-se en la seva pròpia llengua i principi d'imparcialitat del ministeri fiscal.

tència és “severa i desproporcionada” i que posa fi “a un judici que mai s'hauria d'haver iniciat si la política hagués complert la seva missió”. “La sentència –diu el comunicat– no posa fi a una situació que encara totes les parts amb el seu futur. Un futur que només es pot resoldre des del pacte, l'exercici valent de la política i el respecte a una llei que estigui al servei del progrés de la ciutadania i la seva voluntat lliurement expressada”. Per això, encoratgen els polítics, entitats socials, professionals, col·legiats i societat civil a posar tot el seu “talent i intel·ligència

al servei d'aquest objectiu”. Pel que fa a les respostes socials a la sentència, diuen que no els correspon a ells entrar-hi però admeten que són coneixedors de l'impacte que tindrà en la “convivència”. “Volem recordar que el respecte a la llei i a l'opinió dels altres no exclou el dret a la llibertat d'expressió i la protesta cívica i pacífica”, hi afegeixen. D'altra banda i “amb independència del contingut de la sentència”, recorden la “importància del dret a la defensa” i donen valor a la tasca que han fet els advocats que han intervingut en el procediment. ■

ans de presó”, va dir Bergés a la sortida de la trobada amb Bassa, que va explicar que l'exconsellera estava molt “afectada” i que fins i tot els va demanar a ell i a la seva germana, Montse Bassa, que la deixessin sola.

Els altres advocats dels principals acusats del procés, Xavier Melero, de Joaquim Forn, i Olga Arderiu, de Carme Forcadell, a l'hora de tancar aquesta edició no havien fet declaracions públiques, en espera d'analitzar amb més calma i precisió la sentència. Melero, que després del judici es va mostrar molt optimista i estava convençut

que hi hauria una absolució al seu client, atesa la manca de proves que segons ell hi havia contra ell, va anar ahir a la tarda a visitar Forn a Lledoners, una visita que va fer amb la família del pres per tal de començar a mirar quin raonament ha tingut el Tribunal Suprem.

En espera que aquests advocats parlin i els que ahir ho van fer continuïn analitzant la sentència, qui sí que va parlar va ser l'advocada de l'Estat en el judici, Rosa María Seoane, que va mostrar la seva satisfacció perquè la sentència avala la seva tesi, que era sedició i no rebel·lió.

Seoane, contenta “Estic molt contenta i orgulloso de la sentència. Es tracta d'una sentència ajustada a l'acusació plantejada per l'advocacia de l'Estat”, va dir, tot recordant que va rebre algunes crítiques per haver rebaijat aquesta acusació de rebel·lió a sedició. Ahir afirmava contundent que si ella no hagués arribat a defensar la sedició “ara podríem estar davant un veredict absolutori”.

El Consell de l'Advocacia Catalana, òrgan representant dels 14 Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, va considerar ahir en un comunicat que la sen-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra qualifica la sentència d'injusta i antidemocràtica

■ Demana una reunió urgent al rei i al president Sánchez per tractar la crisi oberta ■ Reitera el compromís amb la independència i reclama l'amnistia i la llibertat dels presos

Emma Ansola
BARCELONA

Govern, Parlament i diputacions. Presidents i ex-presidents. Els responsables de les tres principals institucions catalanes van fer costat ahir al president de la Generalitat, Quim Torra, en aquesta "hora greu" per a Catalunya per denunciar una sentència que "insulta la democràcia i menysprea la societat catalana".

El govern, a través d'una declaració institucional dura i contundent llegida a la sala gòtica del Palau de la Generalitat sota el remor i la vigilància d'un helicòpter policial, "rebutja" la sentència per "injusta i antidemocràtica", perquè forma part "d'un judici polític" i d'una "causa general contra el dret d'autodeterminació". El contingut recorda que els sentenciats amb penes de presó que sumen gairebé 100 anys, van actuar

d'acord amb els principis democràtics avalats per un programa electoral i amb el suport d'una majoria parlamentària.

En català, castellà i anglès, el president de la Generalitat va transmetre moltes paraules, però pocs fets més enllà d'una signatura en sengles cartes al rei Felip VI i al president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, per reclamar-los una reunió per tractar la crisi oberta arran de la sentència. Al mateix temps, Torra anunciava la sol·licitud de compareixer en un ple del Parlament per tractar la nova situació política. La convocatòria d'aquest ple es tractarà ben segur avui a la mesa del Parlament i en la junta de portaveus posterior un cop ahir al vespre va quedar registrada la petició del president Torra a la cambra catalana.

També el president va afrontar el futur amb el compromís reiterat de tre-

ballar per la independència. "La negativa de l'Estat a iniciar un diàleg per a una solució democràtica del conflicte polític no ens aturarà en la determinació de construir un estat independent per al nostre país", assegurava. I també s'aferrava de nou a l'1-O, a l'objectiu "d'avançar en el camí cap a la República catalana, sense excuses".

Finalment, el president, acompanyat de tots els consellers del seu govern, va acabar reclamant la fi de la repressió, la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, i l'amnistia com a punt final per a totes les persones represaliades. "El camí de la solució dels conflictes és sempre la paraula, el vot i la llibertat", va asseverar en la seva intervenció, després de la qual el govern va assistir a la plaça del Rei a un acte en suport a les famílies dels presos per expressar-los la seva solidaritat. ■

Quim Torra, acompanyat de consellers i personalitats, en la seva compareixença d'ahir ■ EFE

Les frases de Quim Torra

“Condemnar-los és un insult a la democràcia i un menyspreu a la societat, són polítics avalats per un programa electoral”

“El camí cap a la solució dels conflictes sempre és la paraula, el vot i la llibertat. L'amenaça, la presó i el càstig no són la solució a res”

“La negativa de l'Estat a iniciar un diàleg no ens aturarà en la determinació de construir un estat independent”

El Suprem confirma que la mesa no pot tramitar il·legalitats

E. Ansola
BARCELONA

“La mesa del Parlament té entre les seves funcions qualificar els textos i documents de naturalesa parlamentària i declarar la seva admissió o inadmissió a tràmit. Per aquest motiu, no haurien d'haver estat admeses a tràmit i s'hau-

rien d'haver paralytitzat totes les propostes contràries a l'ordre constitucional.” La sentència castiga especialment la tramitació legislativa que es va portar a terme a la mesa del Parlament durant els fets d'octubre del 2017.

De cara a futures accions, ara sota la signatura de Roger Torrent, en què

la mesa del Parlament torna a ser el focus per a la tramitació de textos que anirien en contra dels dictàmens del Constitucional, la sentència reitera i adverteix que el que van fer els membres de la mesa va ser una desobediència continuada de les normes constitucionals, estatutàries, legals i de solucions

judicials.

El Suprem situa el dispositiu de la desobediència en l'aprovació el 6 i el 7 de setembre del 2017 de les lleis de referèndum i transitorietat jurídica va donar el tret de sortida, segons el Tribunal Suprem, a tot un reguitzell de tramitacions legislatives que, sobre la base d'aquests

textos legislatius, es va desenvolupar en “oberta i contumaç oposició a tots els requeriments formulats pel Tribunal Constitucional” i gràcies a una “estratègia concertada pels principals acusats” per crear una “aparent cobertura jurídica que permetés fer creure a la ciutadania que quan votés ho estaria fent a favor d'un acte fundacional de la república”. Així, si bé els textos ni la DUI van tenir efectes jurídics, la sentència el que dicta, per a futurs actes similars, és que un cop fet els requeriments i declara-

Alerten que “la repressió ha vingut per quedar-se”

El president i els expresidents del Parlament reivindiquen Forcadell i asseguren que el Suprem no li ha perdonat el seu paper d'activista ■ “Ataquen l'essència del parlamentarisme”, denuncien

Ernest Benach, Roger Torrent, Joan Rigol i Núria de Gispert van comparèixer conjuntament ahir des del Parlament de Catalunya ■ ACN

Emma Ansola
BARCELONA

La sentència d'11 anys i mig de presó per a l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va ser replicada per tots els seus homòlegs des del despatx d'audiències de la cambra catalana. Els presidents Roger Torrent, Ernest Benach, Joan Rigol i Núria de Gispert van donar lectura a un comunicat en què es qualificava la jornada d'ahir com “un dels mo-

ments més foscos des de la restauració d'aquest Parlament amb la fi del franquisme”, assenyalava el president Torrent.

Quant a la sentència, i tal com hores abans havien fet el president Torra i la resta de membres del govern, inclou una condemna “injusta i injustificable” i, en paraules de Rigol, “limita l'exercici dels drets fonamentals a l'Estat espanyol i això interpel·la tots els demòcrates, als que són independentis-

tes i als que no ho són”, lamentava. Tots quatre presidents consideren que els fets que es criminalitzen en la sentència són “exercicis legítims del dret a la llibertat d'expressió, d'opinió i de manifestació”. “Onze anys i mig de presó per no haver convertit la mesa en un òrgan censor”, hi afegia. Va ser Rigol qui també va retreure a l'Estat un “esperit venjatiu” que ara delimita l'exercici dels drets fonamentals fins a punts ridículs. I, segons

Nou ple extraordinari a la cambra

La mesa del Parlament es reuneix aquest matí en sessió ordinària i sobre la taula ja té la petició registrada ahir al vespre de celebrar un ple que inclogui la compareixença del president Quim Torra. Ara caldrà discutir el format d'aquest ple tenint en compte que, d'acord amb el reglament de la cambra, quan compareix el president no es voten propostes de resolució.

La intervenció de Torra podrà ser replicada per la resta de portaveus parlamentaris durant un temps de deu minuts. A partir d'aquí caldrà veure si demà també es registra un text com a proposta de resolució per part dels grups independentistes que pugui ser votada en l'hemicicle. Els dies més favorables a una convocatòria seran dimecres o dijous.

Rigol, tot això és perquè l'Estat “no li perdona que hagués presidit una entitat social responsable de les majors manifestacions fetes en aquest país, sempre cíviques i pacífiques”, finalitzava.

Benach va posar el focus en les nul·les solucions que aquesta sentència comportarà per al conflicte entre Catalunya i l'Estat. “Al contrari, aquesta condemna allunya i trenca ponts de diàleg”, advertia. Segons l'expresident, aquesta sentència suposa un trencament emocional molt superior a la que va

La frase

“És un dels moments més foscos des de la restauració d'aquest Parlament amb la fi del franquisme”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

generar la sentència de l'Estatut”, ja que s'esta “empresonant gent innocent, gent de pau per delictes que requereixen l'ús de la força”, resumia. Benach recordava una vegada més que la celebració d'un referèndum no és cap delictes, ja que es va despenalitzar el 2005. Finalment, la presidenta De Gispert advertia de l'arribada de “temps difícils” i que el camí per resoldre el conflicte “no serà fàcil”. Torrent va tancar el discurs amb l'ànim de canalitzar la “indignació democràtica per construir i avançar cap a un escenari de resolució democràtica del conflicte”, va cloure després de participar al matí en un acte de denúncia amb treballadors del Parlament. ■

Reunió dels membres de la mesa del Parlament amb diputats dels grups comuns, la CUP i el PP, que hi assisteixen com a oients sense dret a vot ■ EFE

da la suspensió pel Constitucional, la mesa del Parlament, i en aquest cas Carme Forcadell, eren els principals competents per aturar qualsevol tramitació relacionada amb els actes suspesos. La sentència també recorda els informes del lletrat major i del secretari general del Parlament, que consideraven que les tramitacions eren contràries a les resolucions del tribunal. La tramitació de les lleis, diu la sentència, es va desenvolupar a partir d'una “interpretació singularitzada” del reglament del Parla-

ment, amb l'objectiu d'imprimir “una inusitada celeritat a l'aprovació d'aquells dos textos legals i, sobretot, de silenciar la veu dels grups parlamentaris que estaven en desacord amb el procés de ruptura.

“L'activitat parlamentària va tenir com a complement tota una sèrie d'actes reglamentaris dirigits a fer possible tot allò que el Tribunal Constitucional havia declarat il·legal”, recull de forma constant la sentència. Avís per a navegants, tenint en compte que la mesa del

Parlament avui mateix o en els pròxims dies tindrà sobre la taula previsiblement propostes de resolució que podrien contravenir el contingut suspès o anul·lat pel Tribunal Constitucional, com ara temes relacionats amb el procés independentista, l'exercici del dret d'autodeterminació o tot allò que faci referència a resolucions parlamentàries del passat que ja estan anul·lades, com la resolució 1/XI, que va donar lloc a tot el procés. Tot i que el president, Roger Torrent, ja ha avançat que no convertirà la mesa del

Parlament en un òrgan censor, la sentència recorda que el Parlament no pot tramitar textos il·legals, i més quan tant el president com la resta de membres de la mesa ja han estat advertits amb requeriments personals, la qual cosa comportaria que a partir d'ara qualsevol altra tramitació d'un text que es basa en resolucions ja qualificades d'il·legals comportaria la presentació d'una querrela contra els membres de la mesa per part de la fiscalia per un delictes de desobediència, és a dir, la via Forcadell. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Puigdemont, acompanyat dels consellers Comín, Puig i Serret, ahir a Brussel·les ■ s.
LECOQ / EFE

Puigdemont, a disposició

■ Es presentarà a les autoritats del país en compliment de la tercera euroordre ■ L'advocat Berkaert pronostica que aquest cop també en sortirà lliure ■ El president fa un al·legat contra la sentència i fa una crida a la protesta pacífica

M.M.
BARCELONA

Carles Puigdemont es presentarà lliurement a la policia belga, ara que el ministeri públic d'aquell país ja ha rebut l'euroordre que ahir va emetre el jutge del Suprem Pablo Llarena, la tercera des que es va exiliar, i espera sortir en llibertat sense problemes com en les dues ocasions anteriors. Ho confirmava ahir l'advocat flamenc i assessor de Puigdemont, Paul Bekaert, que en unes declaracions a la premsa va afirmar que el president "no s'amagarà" i que "col·laborarà amb la justícia belga".

Bekaert va fer un bon pronòstic per a la decisió de Puigdemont, ja que va considerar que en el judici celebrat a Madrid contra els líders independentistes

s'han vulnerat els seus drets de defensa i que això serà contraproductiu des del punt de vista de la justícia belga per a les intencions de Llarena.

Carles Puigdemont havia comparegut a primera hora de la tarda a Brussel·les, concretament des de la delegació catalana a la Unió Europea, per reflexionar i replicar la sentència del Tribunal Suprem contra els líders catalans. Acompanyat per la delegada del govern català davant la Unió, Meritxell Serret, i pels exconsellers Toni Comín i Lluís Puig, Puigdemont, que no va admetre preguntes i que no va fer cap referència a l'esmentada euroordre, va lamentar que la sentència hagués confirmat "l'estratègia de la repressió i la venjança contra ciutadans i ciutadanes que han buscat la via

Les dates

03.11.17

La jutgessa de l'AN Carmen Lamela emetia una primera euroordre contra Puigdemont i els quatre consellers.

de la democràcia per materialitzar la seva voluntat".

Condemna general

Amb aquesta sentència, va exposar, "condemnen més de dos milions de persones que van fer possible el referèndum d'autodeterminació del 1 d'octubre del 2017", malgrat que, va recordar, tant ell com els membres del seu gabinet havien reiterat en les seves regulars compareixences al Parlament que "no hi ha cap delictes ni cap crim a

19.07.18

El jutge del TS Pablo Llarena retirava l'euroordre per la negativa del tribunal de Schleswig-Holstein d'extradir-los.

proposar als ciutadans que decideixin el seu futur".

Puigdemont, que va mantenir tothora un posat un to greus, va fer un al·legat de l'honestedat i la legitimitat dels empresonats i va denunciar "l'arbitrarietat" que suposa la seva detenció i ara la confirmació de la condemna. "Alguns d'ells –va precisar–, com a conseqüència d'aquesta injustícia confirmada pel grup de treball de Nacions Unides contra les detencions arbitràries, han vist

vulnerats els seus drets polítics de manera irreversible."

El president va tenir paraules per a Oriol Junqueiras, ja que, va detallar, el líder d'ERC hauria d'haver estat aquests dies participant en les reunions dels comissaris europeus a Brussel·les, "perquè així ho van voler més d'un milió de ciutadans". Puigdemont també va esmentar les tasques a les Corts espanyoles, assignades per votació a Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva, que, va subratllar, "haurien hagut de participar com a diputats i senador en aquesta efimera legislatura". Finalment, hi va afegir, "Quim Forn hauria d'haver estat servint com a regidor la seva estimada ciutat de Barcelona". Per tot plegat, a parer del líder català, "cal pren-

dre bona nota d'aquesta arbitrarietat" i "denunciar-la al món tantes vegades com sigui necessari".

Fent una referència clara a les accions del govern espanyol per difondre una imatge de l'Estat espanyol com la d'una democràcia consolidada, Puigdemont va sentenciar: "No hi ha operació de propaganda que pugui tapar tanta vergonya."

En el seu discurs, el president Puigdemont va deixar caure una ominosa alerta al conjunt de ciutadans de tots els territoris de l'Estat, i a la resta d'ideologies que eventualment puguin dissentir del poder. "S'obre un nou temps –va definir– en què l'exercici de drets i llibertats fonamentals serà durament restringit i en què l'opció legítima de la independència per qualsevol via demo-

ó de Bèlgica

Llarena activa l'euroordre només per a Puigdemont

Poques hores després que els presos polítics coneguessin la sentència, el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va aprofitar la circumstància per emetre ahir una nova euroordre i una ordre internacional de crida i cerca i ingress a presó contra el president Carles Puigdemont, a qui acusa dels delictes de sedició i malversació. De la nova petició, en va caure el delictes de rebel·lió. També en van quedar exempts la resta de polítics exiliats, entre ells els exconsellers Meritxell Serret, Toni Comín, Lluís Puig i Clara Ponsatí. La petició la va rebre ja a la tarda la fiscalia federal belga, que, si segueix el mateix procediment que en les últimes euroordres, l'ha d'enviar a la fiscalia de Brussel·les, que serà la que s'encarregarà de contactar amb el president Puigdemont i analitzar el cas de nou.

Algunes informacions

apunten ahir que Llarena ha dictat una interlocutòria per extradir Puigdemont segons la qual la sentència proclama la naturalesa "delictiva" dels fets objecte d'acusació. A més, s'observa que les condemnes conegudes "propicien el risc" que els líders que són a l'estranger "fugin" a països que no són membres de la UE, segons recollia ahir l'ACN. En el text del Suprem s'argumenta que qualsevol decisió sobre els processats a l'estranger "ha de descansar sobre els indicis de la fase d'instrucció, i no d'un judici oral que els resulta aliè". Així, malgrat indicar que el resultat de la sentència no és "extrapolable" als polítics que estan a l'estranger perquè no han estat jutjats, Llarena argumenta en la interlocutòria que la sentència reforça la "significativa proximitat entre l'aportació concreta atribuïda al condemnat Oriol

Junqueras i al processat en rebel·lia Carles Puigdemont". Pot concloure's, més enllà del que resulti el dia del judici oral quan se celebri, que els indicis racionals de criminalitat que s'assenyalaven en la instrucció i que es reflecteixen en l'ordre de processament, no només persisteixen, sinó que tenen avui amb una sentència un element de reforç respecte al pronòstic de responsabilitat dels fugats", diu. En aquest sentit, es conclou que la sentència reafirma la conclusió de l'ordre de processament, que deia que els processats "van perpetrar una sèrie d'actuacions que, sense seguretat però amb fermesa, presenten indicis racionals de criminalitat". El ministre d'Afers Estrangers en funcions, Josep Borrell, va qualificar l'euroordre de "natural" perquè s'ha condemnat altres polítics pels mateixos actes. ■ E.G.P.

Les frases de Puigdemont

“Drets com la llibertat d'expressió queden laminats per la interpretació dels qui n'han de ser garants”

“No hi ha cap operació de propaganda per part de l'Estat espanyol que pugui tapar tanta vergonya”

“La brutalitat judicial torna a enterrar les esperances dels que creien que l'Estat rectificaria la seva fugida de la realitat”

“La nostra capacitat de resistència s'enforteix i es mesura amb el compromís insubornable amb la no-violència”

“Cal una resposta sonora de rebuig, dignitat i fermesa que es reflecteixi en les pròximes eleccions generals espanyoles”

“Els que clamaven «parlem» fa massa temps que callen i que beneeixen el deteriorament de la democràcia”

“L'objectiu dels independentistes és revertir tots els efectes de la repressió i poder respirar llibertat”

“Restriccions com el 155 afecten tota la ciutadania, sense distincions, tant els independentistes com els que no ho són”

“Ara que sabem que l'Estat ni dialoga ni fa justícia, demostrem que hi ha una via catalana que combat l'autoritarisme”

cràtica serà perseguida sota sospita de sedició o rebel·lió”, tal com s'ha esdevingut durant el judici al Suprem dels líders independentistes.

Per Puigdemont, l'acció ciutadana i drets com el d'expressió i protesta, en defensa del dret a l'autodeterminació, el dret a protestar, la llibertat d'expressió i de reunió queden a partir d'ara "laminats" per "la interpretació restrictiva dels qui n'haurien de ser els garants" en un moment en què la democràcia, va emfasitzar, "necessita reforçar-se davant la voracitat autoritària que recorre el món".

El president a l'exili va subratllar que "posar unes no serà mai per nosaltres un acte delictiu", ja que "és la solució i no pas el problema" i un element aglutinador i pacificador, ja que, va insistir, "resoldre els grans conflictes sobre la base del respecte a les majories, siguin aquestes quines siguin, és la manera de cohesionar una societat".

"Avui més que mai —va proclamar— queda reforçada la voluntat de viure en un país lliure, on la base de la llibertat sigui la de la voluntat dels seus ciutadans i ciutadanes." En aquest sentit, va apel·lar a la necessària separació de poders per construir un país "on el cap d'estat es voti entre tots i on ningú no hagi de témer per l'exercici dels seus drets i llibertats", a més de lluitar pel respecte a la llengua i la cultura pròpies i garantir les condicions d'una vida digna "sense por, sense que et vi-

gilin, sense que et controlin, t'espïin o t'amenacin".

Dirigint-se a la ciutadania, Puigdemont va reivindicar la necessitat de mantenir-se mobilitzats, sempre, això sí, que s'utilitzin "maneres democràtiques", bo i fent notar que el poble català "té un compromís insubornable amb la no-violència". El president a l'exili es va estendre exhortant els ciutadans a apoderar-se per demostrar la voluntat del poble amb mobilitzacions, i també amb "una resposta sonora de rebuig, dignitat i fermesa" que es reflecteixi en les pròximes eleccions generals a les Corts espanyoles del 10 de novembre, perquè, va observar, "no hi ha res que temin més que la voluntat popular i la nostra resposta a les urnes". Un temor, aquest, que justificaria el tancament de l'Estat a qualsevol via que permeti un referèndum d'autodeterminació. L'objectiu ara és, pel president, "revertir tots els efectes de la repressió i respirar llibertat".

Un article contra tothom

L'espasa de Dàmocles de l'article 155 també va ser present en el discurs, ja que, en paraules de Puigdemont, l'Estat "s'ha acostumat a amenaçar el poble de Catalunya de forma impune, amb el 155 i altres vies d'intervenció al nostre autogovern i aplicar sancions a tot un poble sense excepció". Per això, va ressenyar, "la resposta concerneix més que mai els catalans i catalanes que "legítimament" s'opo-

sen a la independència, perquè la regressió de drets i llibertats "no fa distincions".

Cal, doncs, va referir, "un cap ben clar" tant del col·lectiu independentista com del que no ho és, perquè "en un estat on es condemnen dissidents pacífics la democràcia està empresonada". Per tot plegat, va instar a "unir-se en un mateix clam i transformar la indignació davant la injustícia per enderrocar parets i aturar règims autoritaris" dels quals, va evocar, és l'exemple "l'inefable discurs del rei espanyol del 3 d'octubre del 2017", que ha emparat "els abusos" que s'han comès des d'aleshores", va denunciar.

Finalment, Puigdemont va fer sengles retrets amargs als qui en el seu dia van fer seu el lema *Parlem*, perquè "amb el seu silenci han beneït el deteriorament irreversible de la democràcia espanyola", i també als líders europeus, "que ara callen davant les atrocitats turques contra els kurds" i que "són els mateixos que van callar quan la policia d'un dels seus membres va agredir amb violència un poble que havia sortit a votar", unes frases que van ser rebudes amb una ovació per part dels assistents i que van precedir una sentència final, seguida de visques a la república catalana: "Ara que sabem que l'Estat ni dialoga ni fa justícia, tornem a demostrar al món que hi ha una via catalana que combat l'autoritarisme. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Tenim més motius”

■ Junqueras qualifica la sentència de venjança amb acarnissament
 ■ JxCat certifica l'enterrament de la democràcia espanyola ■ La CUP denuncia “la cara més repressiva d'un Estat corrupte i opressor”

Emili Bella
BARCELONA

“Estic empenyat, indignat, segur que a fora també ho esteu, però això no farà pas que deixem de ser independentistes ni abandonem els valors republicans. Tenim més motius per voler la independència de Catalunya.” Eren les paraules del líder d'Esquerra, Oriol Junqueras, empresonat a Lledoners, en un missatge d'àudio que es va emetre ahir al migdia en un acte del partit davant de la seva seu, a la calçada del carrer Calàbria, després d'haver estat difoses prèviament a Twitter. Junqueras hi qualifica de venjança amb acarnissament la sentència del Tribunal Suprem i adverteix que no deixarà de banda les seves conviccions. Inclús hi treu importància: “No és el pitjor moment que ha passat Catalunya, n'hem vist de tots colors.” “Es condemnen a ells mateixos perquè trigarem més o menys, però la independència segur que és inevitable”, conclou.

El vicepresident del govern, Pere Aragonès, acompanyat del president del Parlament, Roger Torrent; la portaveu republicana, Marta Vilalta, i el cap de files al Congrés, Gabriel Rufián, va denunciar l'“escarment” dels cent anys de presó imposats al conjunt dels presos polítics i la persecució de les idees per part de l'Estat: “No els condemnen pel referèndum, sinó per ser independentistes.” “Si votar és un crim, ho tornarem a fer tant vegades com faci falta”, va resoldre. La secretària general d'Esquerra, Marta Rovira, exiliada a Suïssa, va atribuir igualment la sentència al fet de

ser independentistes i els va demanar no fer càlculs polítics ni retrets entre els partits de la corda. L'acte es va convertir en una crida a la ciutadania a transformar la indignació en mobilització, també a les urnes, el pròxim 10-N.

Junts per Catalunya va certificar l'enterrament de drets, llibertats i de la mateixa democràcia. La portaveu al Congrés, Laura Borràs, va assegurar que la sentència és la demostració que la independència és “l'únic camí possible”. Consternada, la diputada va enumerar els almenys vuit drets recollits en la Declaració Universal dels Drets Humans trepitjats per la resolució dels set magistrats: els de reunió, manifestació, associació, expressió, opinió, llibertat de pensament, participació política i no discriminació. També va recordar que els nou condemnats van veure vulnerat el seu dret a expressar-se en la seva llengua durant el judici.

El president del PDECAT, David Bonvehí, es va mostrar estupefacte: “Cent anys de presó per defensar idees polítiques demostra que no vivim en llibertat.” “El veredicté és una clara criminalització de les nostres idees i de la política en general, és una sentència contra l'independentisme, contra la democràcia”, va coincidir.

Elsa Artadi, portaveu del grup municipal de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona, on és regidor Quim Forn, va traslladar el missatge de l'exconseller d'Interior i de Josep Rull, amb qui van poder parlar després de conèixer la sentència: “Mobilitzacions pacífiques, però massives, com sempre

Colau demana empatia a Sánchez per la crueltat del TS

La sentència del Tribunal Suprem (TS) torna a acostar els comuns a l'independentisme. La líder de la formació i alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va expressar la seva solidaritat amb els condemnats amb un record especial per al regidor a Barcelona Quim Forn, i va adreçar un missatge tant a independentistes com a no independentistes que senten “ferits”, com ella, per aquesta sentència i necessiten “alçar la veu” contra aquesta injustícia. Segons l'alcaldessa, les acusacions responien més a una voluntat de venjança que no pas a fer justícia. “El conflicte obert entre Catalunya i Espanya és polític”, va insistir, alhora que denunciava l’“erosió dels

drets de tothom” que significa la sentència. “Als partits polítics els demano que no estanqui cap sortida per càlculs electorals”, va reclamar.

Colau va remarcar que, malgrat les importants discrepàncies que té amb els presos polítics, “només amb la seva llibertat tornarem a una situació de normalitat que superi el bloqueig actual”. “Cal explorar la via més ràpida i efectiva per assolir la seva llibertat, sense apriorismes”, va dir, abans de censurar la manca d'empatia de Pedro Sánchez davant la “crueltat” dels magistrats: “La distància ideològica mai pot ser excusa per deixar d'empatitzar; mostrar empatia és un senyal de fortlesa, no de fe-

blesa.” L'alcaldessa ha decidit ajornar les comissions de ple fins dilluns i dimarts de la setmana vinent d'acord amb les presidències de cada una, atenant així la petició formulada pels grups de JxCat i ERC, i per “garantir un debat polític plural i amb participació de tots els grups”.

D'altra banda, el cap de llista d'En Comú Podem el 10-N, Jaume Asens, es va comprometre a promoure totes les iniciatives polítiques, institucionals i jurídiques per facilitar la sortida de la presó dels condemnats i el retorn a casa dels exiliats: “La llibertat dels presos és una condició indispensable per desbloquejar la situació política a Catalunya i a la resta de l'Estat.”

hem fet, i independència més que mai.”

En sintonia amb JxCat i Esquerra, la CUP lamentava que “l'Estat se sosté sobre la repressió, la censura, la persecució política, l'aplicació de l'article 155, la política del terror i els presos polítics”. Des de la seu del partit, la cap de llista a les eleccions espanyoles, Mireia Vehí, va alertar que la “persecució de la dissidència” és un avís que qui no combregui amb les idees dominants “no cap” a l'Estat. Davant de cartells amb el lema “És al carrer on el poble es defensa”, Vehí també va exigir que les forces policials espanyoles se'n vagin dels Països Catalans. “Tenen el país militaritzat, però les forces d'ocupació no ens fan por ni evitaren que la

tius”

El vicepresident, Pere Aragonès, amb el president del Parlament, Roger Torrent, i la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, ahir al migdia davant la seu nacional del partit ■ ACN

gent surti al carrer”, va sentenciar abans d'enviar un missatge a tots els pobles de l'Estat: “La batalla per la independència és contra el règim, la monarquia i l'Íbex 35.”

Si bé JxCat va evitar parlar de l'amnistia en el dia d'ahir, la portaveu d'ERC va reclamar “amnistia, autodeterminació i república catalana”, mentre que la CUP escrivia a Twitter: “Amnistia, autodeterminació, desobediència.”

A l'altra banda, el líder del PSC, Miquel Iceta, va demanar civisme, tolerància i respecte en les protestes contra la sentència, que troba emparades per la llibertat d'expressió i el dret de manifestació sempre que no interfereixin en drets d'altres ciutadans. El

líder dels socialistes catalans va comparèixer davant la premsa per llegir un comunicat en nom del partit per rebutjar qualsevol “desobediència institucional” i apel·lar al diàleg.

Ciudadans va aparcar Lorena Roldán, eclipsada per una Inés Arrimadas al Parlament que va manifestar que la sentència del Suprem “deixa ben clar i català que la violència ha estat emprada per aquestes persones, però que no és suficient per complir el delictes de rebel·lió”.

I el popular Alejandro Fernández va instar el president espanyol a “garantir l'ordre a Catalunya”, si cal, per mitjà de la llei de seguretat per ser ell qui coordini totes les forces de seguretat de l'Estat al Principat. ■

Les frases

“Això no és justícia, és venjança, tots sabem que no tindriem un judici just, s'hi han acarnissat. Qualsevol sentència no absolutòria és injusta”

“Estic empenyat, indignat, segur que a fora també ho esteu, però això no farà pas que deixem de ser independentistes”

“Vull viure en un Estat democràtic en què votar no sigui delictes sinó que ho sigui impedir-ho per la força”
Oriol Junqueras
EX-VICEPRESIDENT

“No els condemnen pel referèndum, sinó pel fet de ser independentistes, és una venjança contra l'independentisme”

“Avui l'Estat ha deixat escrit i firmat per set jutges que quan es tracta de votar, de la llibertat i de la corona, això no és un estat de dret”

“Avui ens han dit que votar és un crim. Si votar és un crim, ho tornarem a fer tantes vegades com faci falta”
Pere Aragonès
VICEPRESIDENT

“Aquesta sentència demostra que la independència és el camí, que, contra la sentència, nosaltres apostem per la independència”

“És la sentència d'una justícia antidemocràtica i inhumana. Ens hi refermem: contra la repressió, més democràcia”

“L'Estat espanyol ha enterrat, de cop, drets, llibertats i la democràcia”

Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

“És una barbaritat. Es condemna els presos polítics, la democràcia, la política i Catalunya”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT AL PARLAMENT

“Cent anys de presó per haver defensat idees polítiques demostra que no vivim en llibertat”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

“La sentència del procés és una persecució a la dissidència. Avui toca desobediència, una i una altra vegada”

“La democràcia espanyola se sosté sobre la repressió, la censura i la persecució política; toca carrer tants dies com faci falta i toca desobediència”

“La batalla per la independència és contra el règim, la monarquia i l'Íbex 35”

Mireia Vehí
CANDIDATA DE LA CUP EL 10-N

“Espanya és més forta del que els polítics separatistes creuen. La sentència deixa clar que hi ha hagut violència a Catalunya”

“Demano a Sánchez que faci respectar la sentència. D'aquí a uns mesos ja podrien estar als carrers com en el cas d'Oriol Pujol”

Inés Arrimadas
PORTAVEU DE CS AL CONGRÉS

“Aquesta sentència ha de ser acatada i és, com totes, opinable. Rebutgem cap mena de desobediència institucional”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“No es pot permetre cap tall de carretera ni carrer sense autorització prèvia, els catalans volem viure tranquils”

Alejandro Fernández
PRESIDENT DEL PP A CATALUNYA

“Totes les persones independentistes i no independentistes que ens sentim ferides per aquesta sentència hem d'alçar la veu per aquesta injustícia”

“Les acusacions responien més a una voluntat de venjança que no pas a fer justícia. Cal explorar la via més ràpida i efectiva per assolir la seva llibertat”

“Només amb la seva llibertat tornarem a una situació de normalitat que superi el bloqueig actual”

Ada Colau
LÍDER DELS COMUNS

“La llibertat dels presos és una condició indispensable per desbloquejar la situació política a Catalunya i a la resta de l'Estat”

Jaume Asens
PORTAVEU DELS COMUNS A MADRID

“La majoria social sap que el conflicte polític s'ha de resoldre per vies polítiques”

Jéssica Albiach
PRESID. DELS COMUNS AL PARLAMENT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'unionisme se'n vanta

▣ Pedro Sánchez elogia el sistema judicial espanyol i vaticina el naufragi de l'independentisme ▣ El PP i Cs li reclamen garanties del compliment de les condemnes

E.C.
MADRID

Elogi del sistema judicial espanyol i garanties de compliment de les penes imposades. Aquests van ser els principals missatges ahir de l'executiu espanyol i la tònica general de les reaccions a la sentència que els partits unionistes van anar desgranant al llarg del dia des de Madrid. Atrinxerats en el discurs de l'acatament incondicional a la decisió del Tribunal Suprem, són poques les veus dels partits d'àmbit estatal que qüestionen la duresa de les penes pronunciades; no només això sinó que predominen a més les consignes per reclamar que es compleixin estrictament.

La compareixença del president en funcions del govern espanyol, Pedro Sánchez, es va fer esperar fins al migdia, tot i que al llarg del matí diversos ministres ja li havien aplanat el camí. En una declaració institucional des del Palau de La Moncloa, Sánchez va elogiar "la labor independent del Suprem que ha treballat amb escrupo-

lós respecte a les seves obligacions", i que segons va dir ha constituït un exemple d'"autonomia i transparència, de garanties i professionalitat". Responent d'entrada a les crítiques arribades de Catalunya, el cap de govern va voler deixar constància que en la visió de l'Estat espanyol que ell defensa "ningú està per damunt de la llei i tots estem obligats al seu compliment". Va insistir en la idea que l'Estat espanyol és una democràcia on "ningú és jutjat per les seves idees o per defensar un projecte polític sinó per delictes recollits en l'ordenament jurídic".

"Fermesa democràtica"
També hi va haver missatges clars a l'atenció dels partits independentistes, missatges que deixen poc marge per apaivagar els ànims en els propers mesos: la sentència del procés confirma el "naufragi" del projecte independentista a Catalunya que, segons el seu parer, "ha fracassat" va dir. Interpretant que l'Estat espanyol és aliè al conflicte, Sánchez va insistir ahir que

"Catalunya ha de dialogar amb Catalunya, perquè és la convivència el que està en joc i la Generalitat i el Parlament han d'assumir la responsabilitat de representar i governar per a tots". Sobre el que pugui passar a partir d'ara, Sánchez va admetre que s'obre una "etapa nova" en la qual el govern es mantindrà "atent" per garantir la convivència, la seguretat i el respecte a la legalitat democràtica. Però per si algú hi veïés una escletxa per a un possible diàleg, Sánchez hi va afegir també que aquesta nova etapa serà marcada per la "fermesa democràtica, amb proporcionalitat i des de la unitat", comptant amb "totes les forces polítiques compromeses amb la Constitució". En aquest sentit, fonts del govern estatal avançaven que Sánchez tenia previst posar-se en contacte ahir mateix amb els líders del PP, Pablo Casado; Cs, Albert Rivera, i Unides Podem, Pablo Iglesias, confiant que estiguin al costat del govern espanyol. A l'atenció d'aquests partits Sánchez va garantir l'"íntegre com-

Pedro Sánchez, Albert Rivera i Pablo Casado, durant les seves respectives compareixences ahir per valorar la sentència ■ EFE

pliment" de la sentència.

Aquesta garantia és precisament la que li havia reclamat des de bon matí Pablo Casado, que li demana que es comprometi verbalment a no indultar els condemnats. "Qui la fa, la paga", havia dit sense matisos Casado, que va ser ahir un dels primers a re-

accionar poc abans de les deu del matí. Casado va recalcar que el compliment de les penes és fonamental per traslladar un missatge als polítics condemnats perquè "no hi ha impunitat". Com si no s'acabés de reffiar de la fermesa del PSOE, el líder del PP va suggerir fins i tot a l'execu-

tiu espanyol recuperar les competències en matèria penitenciària per evitar que hi hagi "discrecionalitat" a l'hora d'aplicar el tercer grau penitenciari a la presó de Lledoners, on es troben diversos dels condemnats.

En el mateix sentit, el president de Cs, Albert Ri-

Les frases

“El Suprem ha treballat amb escrupolós respecte a les seves obligacions; és un exemple d'autonomia i transparència”

“No hi ha ningú per damunt de la llei i tots estem obligats al seu compliment; ningú és jutjat per les seves idees o per la defensa d'un projecte polític”

“La sentència del procés confirma el naufragi del projecte independentista a Catalunya”

Pedro Sánchez
PRESIDENT EN FUNCIONS DEL GOVERN ESPANYOL

“La sentència del procés passarà a la història com a símbol de l'evidència de com no cal abordar els conflictes polítics en una democràcia”

“Aquesta sentència és la més rellevant de la història democràtica a Espanya després del 23F; volem respecte i valoració pel treball del Suprem”

“Cal que Pedro Sánchez es comprometi verbalment, ara mateix, que no s'ha d'indultar els condemnats”

“Quan s'altera l'ordre públic qui la fa la paga, cal deixar clar que no hi ha impunitat”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PARTIT POPULAR

“Els demòcrates no volem venjança però tampoc volem privilegis per als condemnats. Cs vigilarem que sigui així”

que el seu partit treballarà "humilment" per la reconciliació, desmarcant-se de "les dretes incendiàries i un PSOE riveritzat que agita l'article 155". En la mateixa línia Més País, el partit liderat per l'ex-número dos de Podem, Iñigo Errejón, va apel·lar ahir a "refer ponts". A través de les xarxes socials aquest partit va lamentar que després d'aquesta sentència "avui estem més lluny que ahir". Una de les poques veus dissonants ahir des de Madrid va ser la del portaveu d'En Comú Podem al Congrés, Jaume Asens, que va qualificar la sentència "d'aberració i greu atac a la democràcia". També es van des-

Els partits bascos són entre les poques veus dissonants

marcar de la visió madrilenya les forces polítiques basques. El lehendakari, Iñigo Urkullu, va qualificar la sentència de "nefast desenllaç" a un procés judicial que ha resultat "un despropòsit", i va criticar que "la judicialització de la política només condueix a resultats negatius". Més contundents encara van ser els líders d'EH Bildu, que veuen en la sentència "el preu que l'Estat amb el poder judicial com a instrument polític fa pagar als qui defensen el dret a l'autodeterminació dels seus pobles". "Aquesta és la resposta de l'Estat: guerra econòmica, 155 i presó", van concloure Mertxe Aizpurua i Adolfo Araiz des de la mesa d'aquesta formació. ■

vera, va defensar que "no hi pot haver privilegis penitenciaris" i que cal que totes les persones condemnades "compleixin fins a l'últim dia" les penes imposades.

"Han guanyat els bons"
"Avui hem guanyat els bons, els demòcrates, els

que defensem la democràcia", va reblar Ribera, assegurant que la sentència fa justícia pel "cop a la democràcia" que s'ha viscut a Catalunya. Sense contemplacions pels presos, el president de Cs es va dirigir a ells assegurant: "No ens volem venjar, els diem que això és justícia."

Per si la duresa de les valoracions del PSOE, el PP i Cs no fos suficient, en les reaccions de la sentència que ahir arribaven des de Madrid tampoc hi va faltar la veu dels que consideren que no ha estat suficient: el president de Vox, Santiago Abascal, va anunciar que aquesta for-

mació recorrerà contra la sentència perquè considera provat el delictes de rebel·lió, del qual els presos han estat eximits. Tampoc va qüestionar la sentència el líder de Podem, Pablo Iglesias, que es va limitar a considerar que la sentència del procés passarà a la història com a

símbol "de l'evidència de com no cal abordar els conflictes polítics en democràcia" i va fer una crida a "arremangar-se" i treballar per "reconstruir ponts" a Catalunya. A banda de recalcar la unanimitat de la sentència, l'únic matís que va introduir Iglesias va ser assegurar

"Fem una crida a arremangar-se i a treballar per reconstruir ponts i la imprescindible reconciliació."
Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

"Avui som més lluny que ahir de poder refer ponts, ens toca fer política per curar les ferides"
Iñigo Errejón
FUNDADOR DE LA PLATAFORMA MÉS PAÍS

"La sentència és un nefast desenllaç a un disbarat judicial; la judicialització de la política només té resultats negatius"
Iñigo Urkullu
LEHENDAKARI D'EUSKADI

"La sentència és un gravíssim error judicial perquè el delictes de rebel·lió està perfectament acreditat"
Santiago Abascal
PRESIDENT DE VOX

"Les penes imposades són molt desproporcionades i la presó no facilitarà la resolució del conflicte"
Alberto Garzón
COORDINADOR GENERAL D'IU

"Avui hem guanyat els bons, els demòcrates, els que defensem la democràcia."
Albert Rivera
PRESIDENT DE CS

"Fem una crida a totes les forces polítiques a acatar la sentència. A Espanya ningú és jutjat per les seves idees"
Josep Borrell
MINISTRE D'EXTERIORS EN FUNCIONS

"És una sentència desproporcionada que no resol el conflicte a Catalunya, ens cal solucions polítiques a una qüestió política"
Joan Baldovi
DIPLUTAT A LES CORTS DE COMPROMÍS

"L'Estat ha sabotejat Catalunya, ha colpejat i ara condemna els presos. Algú es creu que Franco és al Valle de los Caidos"
Arnaldo Otegi
COORDINADOR GENERAL D'EH BILDU

"La sentència no respon a un Estat venjatiu. S'han jutjat fets concrets imputats a persones concretes"
F. Grande-Marlaska
MINISTRE D'INTERIOR EN FUNCIONS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

RIGA

EDIMBURG

LA HAIA

MUNICH

Diferents concentracions de l'ANC ahir al vespre a Europa ■ ANC

Astorament i rebuig per les condemnes i crítiques a l'Estat i a la Unió Europea

La UE recorda que es tracta d'un afer intern, en una jornada que tanquen les protestes organitzades per les ANC exteriors arreu del continent i del món

Miquel Riera
BARCELONA

Astorament i rebuig per les dures condemnes als polítics catalans jutjats pel Tribunal Suprem espanyol, són les principals reaccions vingudes ahir d'arreu d'Europa, principalment per part de dirigents de grups polítics partidaris de la independència dels seus països, com ara Escòcia, Còrsega, Gal·les i Flandes, però també d'altres càrrecs electes o personalitats que també van denunciar que la Unió Europea s'hagi mantingut al marge de la

qüestió i la continuï considerant un afer intern espanyol, tal com es va afanyar ahir recordar un portaveu a Brussel·les.

Per part escocesa, la principal reacció va venir de la primera ministra, Nicola Sturgeon, que es va solidaritzar amb els polítics catalans i les seves famílies i va denunciar que eren a la presó només per haver permès a la gent decidir el seu futur. Sturgeon, en ple procés per aconseguir un segon referèndum a Escòcia, va dir que qualsevol sistema polític que permet aquesta injustícia "necessita un

canvi urgent". Des d'Escòcia, nombrosos parlamentaris i eurodiputats, així com l'advocat i rector de la Universitat de Glasgow, Aamer Anwar, van mostrar també la seva estupefacció per les condemnes.

El president de Còrsega, l'autonomista Gilles Simeoni, i el de l'assemblea corsa, Jean Guy Talamoni, van ser dels primers en mostrar el seu suport als presos. Des d'Occitània, l'antic vicepresident del Parlament Europeu, Gérard Onesta, també es va solidaritzar amb els polítics catalans condemnats.

Des de Flandes —mit-

jançant el ministre president Jan Jambon—, Gal·les i les Illes Feròe van arribar també suports, així com directament del Parlament Europeu, on l'Aliança Lliure Europea va demanar l'amnistia per als presos. Ska Keller i Yannick, eurodiputats verds, van criticar la inacció de la UE.

Ja al vespre, el protagonisme el van tenir les assemblees exteriors de l'ANC, que van organitzar més d'una trentena de concentracions amb el lema *Stand up for Catalonia*, la majoria a Europa, però també a Amèrica. ■

Les frases

"Són a la presó per haver deixat votar. Qualsevol sistema polític que doni lloc a un resultat tan terrible necessita un canvi"

Nicola Sturgeon
PRIMERA MINISTRA D'ESCÒCIA

"Ens hem d'aixecar contra la sentència que, al cor d'Europa, condemna polítics que van obeir el mandat dels seus votants"

Yanis Varoufakis
EXMINISTRE GREC D'ECONOMIA

"La UE no pot acceptar que Espanya faci servir censura i violència policial i que empresoni polítics per un referèndum"

Kristina Háfoss
DIPUTADA A LES ILLES FÈROE

"La condemna és desproporcionada. A Catalunya cal una solució política, però aquesta no pot arribar amb gent a la presó"

Ska Keller
EURODIPUTADA. GRUPS DELS VERDS

"La sentència contra els polítics catalans és desproporcionada. Resoleu un conflicte polític amb diàleg en una taula política"

Jan Jambon
MINISTRE-PRESIDENT DE FLANDES

"Això és horrorós. Cap polític hauria de ser empresonat pel suport al dret a l'autodeterminació. On és la democràcia?"

Leanne Wood
LÍDER DEL PARTIT GAL·LÈS

"Solidaritat fraternal amb els condemnats a Catalunya. Vergonya per a Madrid i els estats europeus que ho permeten"

Jean-Guy Talamoni
PRESIDENT DE L'ASSEMBLEA CORSA

"Votar no és un crim. Demanem l'amnistia per als líders catalans condemnats per haver tirat endavant un procés democràtic"

Aliança Lliure Europea
GRUP AL PARLAMENT EUROPEU

"Cent anys de vergonya per a Espanya per haver organitzat una paròdia de judici. I vergonya també per a la UE pel seu silenci"

Gilles Simeoni
PRESIDENT DE CÒRSEGA

"99 anys de presó per castigar una idea no violenta. Judici fantasma. Verdictes estúpid i ple d'odi"

Gérard Onesta
PRESIDENT DEL BURÓ DE L'ASSEMBLEA. CONSELL D'OCCITÀNIA

"Avui és un dia fosc per a la democràcia a l'Estat espanyol"

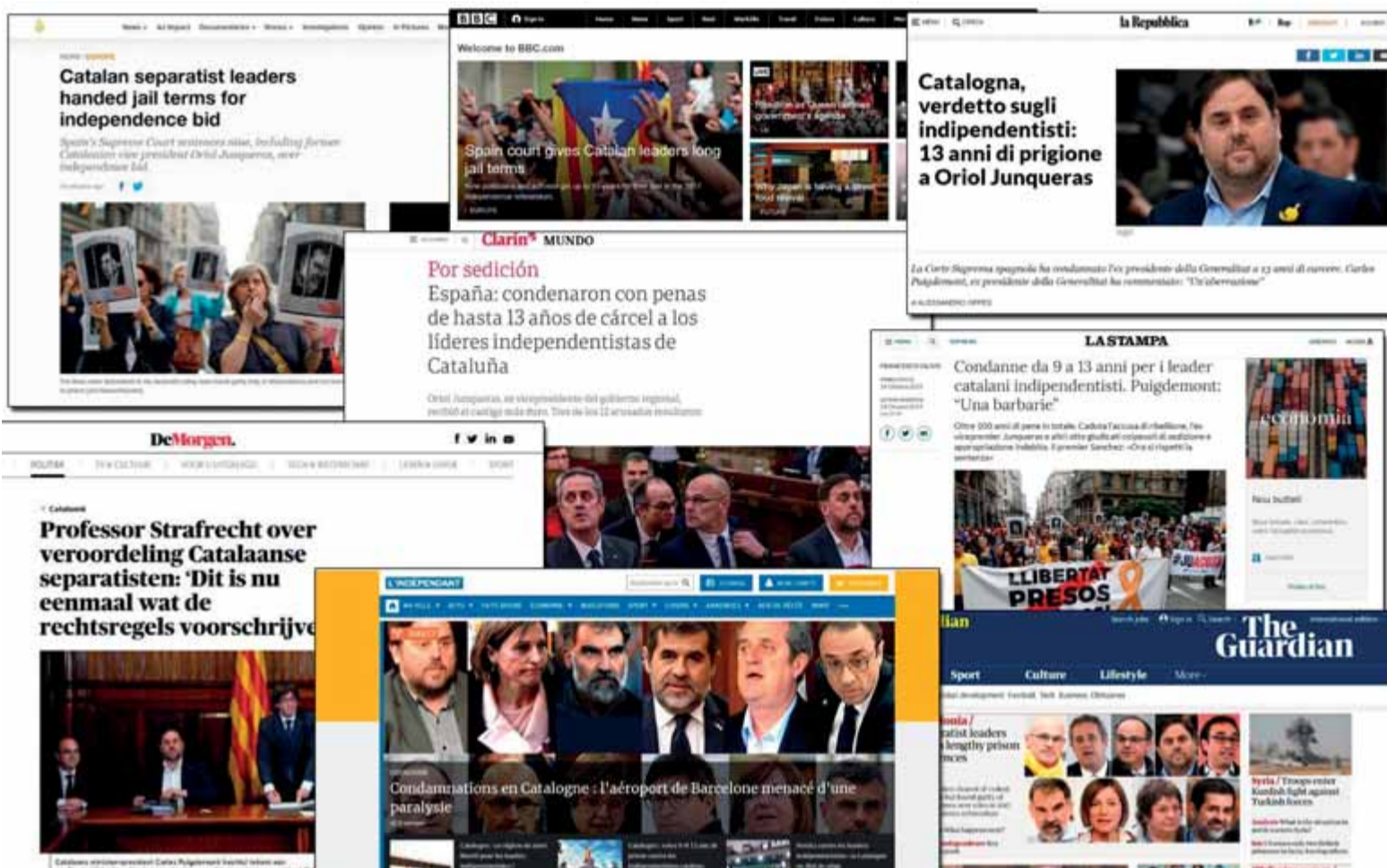
Ben Emmerson
ADVOCAT BRITÀNIC

"Polònia i Hongria no poden rebre ara gaires lliçons d'una UE que ha amagat des del principi aquesta mascarada"

Jean Quatremer
PERIODISTA FRANCÈS A 'LIBÉRATION'

#CATALUNYALLIBERTAT

Portades de diferents digitals, ahir al matí, poc després de saber-se la sentència ■ EL PUNT AVUI

La premsa internacional es fa ressò de la crisi més greu

■ Els principals mitjans escrits i televisius han estat amatents a la publicació de la sentència contra el procés ■ Amb celeritat, ho han publicat a les seves portades o d'una manera destacada

D. Castillo
BARCELONA

La premsa internacional destaca la sentència del judici al procés de manera diferent, no tan unànime com els principals rotatius espanyols. Els principals mitjans escrits i televisius han estat amatents a la publicació de la sentència contra el procés i, amb celeritat, ho han publicat

d'una manera destacada, fent-se ressò que és la pitjor crisi política espanyola des de Franco. La notícia que surt a la majoria de les webs dels diaris i televisions, encapçala, per exemple, les edicions de *Le Monde*, *Le Figaro*, *The Guardian*, *La Repubblica* o el *Washington Post* o els informatius de les cadenes de televisió influents internacionalment com ara la

BBC i Al Jazeera deixen constància en la portada de les seves edicions de les fortes condemnes als dirigents independentistes.

Alessandro Oppesei, del prestigiós diari italià *La Repubblica*, recull les declaracions de Carles Puigdemont —que rebrà l'ordre internacional de detenció— quan afirma que la condemna és una aberració del sistema, que suma

en total més de cent anys de condemna per als imputats. L'analista fa una descripció en què destaca l'absència de violència en les mobilitzacions i, fins i tot, es fa una sèrie de preguntes: "Quina seria la responsabilitat dels condemnats en tot això? Tot i no haver participat directament en els disturbis (assumint que n'hi va haver, després d'escoltar més de 500 tes-

timonis la imatge que va aparèixer davant del tribunal no està del tot clara), els jutges creuen que van promoure les manifestacions que els van causar, malgrat saber que hi podria haver incidents. Una conclusió que, al final, sembla bastant audaç, tant que queda per veure quina orientació pot prendre el Tribunal Europeu de Drets Humans a Estra-

sburg, al qual els advocats dels nou polítics sentenciats tenen la intenció d'apel·lar molt aviat. Mentrestant, és probable que aviat es pugui emetre una nova ordre d'arrest internacional contra l'expressident regional Carles Puigdemont."

Des de Madrid, el corresponsal del també molt influent *The New York Times*, Rapahel Minder, afirma que "Quim Torra, el líder separatista del govern regional català, havia demanat als ciutadans que es manifestessin. Més tard

Les frases

“Quina seria la responsabilitat dels condemnats en tot això?”

Alessandro Oppesei
LA REPUBBLICA

“La decisió de dilluns tindrà un impacte directe en les eleccions espanyoles del mes que ve”

Rapahel Minder
THE NEW YORK TIMES

també va demanar l'amnistia per als líders condemnats. El veredict s'ha fet públic abans que es repeteixin les eleccions estatals. Van ser convocades després que Pedro Sánchez, el primer ministre socialista interí, no aconseguís el suport suficient dels partits més petits per formar un govern. Serà la quarta elecció d'Espanya en quatre anys, tot destacant la polarització política i la fragmentació del país." Minder conclou que "la decisió de dilluns tindrà un impacte directe en les eleccions espanyoles del mes que ve, perquè Junqueras i cinc polítics condemnats ho havien planejat".

Unanimitat espanyola en la separació del poder polític i el judicial

Pràcticament cap rotatiu de l'Estat, a excepció d'alguns de bascos, recull la greu crisi territorial d'Espanya que ha comportat el procés i la conseqüència en relació amb les penes dels dirigents catalans condemnats. L'oportunitat del diàleg queda arxivada i els més progressistes apel·len, com a molt, a la possibilitat d'un indult per Nadal. El diàleg queda reduït a miques.

Dins dels matisos, Reyes Rincón, del diari *El País*, matisa que "Com a prova que la violència no era una part estructural del pla, els magistrats recorden «tenir-ne prou amb una decisió del Tribunal Constitucional» perquè no s'apliquessin les lleis de ruptura aprovades pel Parlament i només va fer falta la mera exhibició d'unes pàgines del *Butlletí Oficial de l'Estat* que

La portada digital d'El País ■ EPA

publicaven l'aplicació de l'article 155 de la Constitució perquè alguns dels processats fugissin i els que es van quedar a Espanya desistissin incondicionalment de l'aventura que havien emprès."

Més cap a la dreta, l'opinedora Isabel San Sebastián, de l'ABC, considera al seu article, *Sentencia decepcionante*, que "les seves senyories no aprecien violència suficient

per qualificar el succeït com el que va ser: una declaració d'independència d'una part del territori nacional."

Nicolás González-Cuellar, d'*El Faro de Vigo*, diu que "la condemna als acusats representa el retret que, pels delictes comesos, realitza el poble espanyol, sobre el qual els magistrats s'han pronunciat." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La plaça Sant Jaume de Barcelona es va quedar petita durant la manifestació d'ahir al vespre per protestar contra la sentència ■ JOSEP LOSADA

Onada massiva de mobilitzacions

ACTIUS • Manifestacions arreu del país per denunciar la sentència injusta apleguen desenes de milers de persones amb to pacífic **INCIDENTS** • La Policia Nacional carrega contra els manifestants a Barcelona i els Mossos ho fan a Lleida en aldarulls puntuals **ANC** • “La maquinària repressiva de l'Estat no té aturador, però la nostra voluntat de seguir endavant tampoc”

Xavi Aguilar
BARCELONA

Catalunya també ha dictat sentència: la decisió del Tribunal Suprem de condemnar els líders independentistes és una injustícia històrica i la població va sortir al carrer per denunciar-ho de manera massiva i dispersa, tan en el temps com en l'espai. Les mobilitzacions espontànies i les programades es van succeir de nord a sud i d'est a oest tan bon punt es van conèixer les penes i fins ben entrada la nit. Les més multitudinàries, aeroport a banda, van tenir lloc a Barcelona, on milers de manifestants es van mobilitzar al llarg de la jornada en diferents punts per confluïr al vespre a l'entorn de la plaça Sant Jaume. A les vuit, com a la resta de places del país, es va llegir un manifest de

l'ANC alertant que “ni les amenaces, ni la repressió, ni la violència, ni els empresonaments injustos, faran desaparèixer el nostre anhel de llibertat”. Paral·lelament, d'altres manifestants es van anar concentrar davant la prefectura de la policia nacional a la Via Laietana. Hores després, els agents van carregar contra els manifestants i van disparar-los projectils.

“La maquinària repressiva de l'Estat no té aturador, però la nostra voluntat de seguir endavant tampoc”. Ho deia el comunicat de l'Assemblea i ho certificaven els milers de persones que es van manifestar de manera simultània arreu del país, en una llista interminable de mobilitzacions a pobles i ciutats. A Barcelona, el centre de la ciutat va quedar tancat ben d'hora al trànsit i la ciutat respirava l'excepcionalitat del dia. Les marxés,

cassolades, concentracions i manifestacions van tenir lloc de manera espontània a molts punts, sovint amb els estudiants com a catalitzadors. A mida que avançava la jornada, però, la cridòria es va traslladar dels barris cap al centre. Riuades de gent per passeig de Gràcia o la Via Laietana en direcció a la Plaça Sant Jaume, que gairebé dues hores abans de la cita ja era plena.

La gent s'escalfava amb crits reclamant la retirada de la bandera espanyola del palau de la Generalitat, reclamant justícia per als presos i reivindicant la propietat dels carrers. En un dels moments de silenci, un dels manifestants va fer una crida perfectament audible. “Sense desobediència no hi ha independència”. I va continuar: “No pagueu el metro. No pagueu res. Que ja us veig *picant* tots per tornar a casa”. Una senyora d'edat

Domàs al balcó de l'Ajuntament

Una hora abans de l'inici de la manifestació a la plaça Sant Jaume, la situació era tranquil·la fins que la un cridòria popular va fer veure que alguna cosa passava. Tothom es va girar en direcció al Ajuntament, on s'havia obert un llum i una finestra. Un parell de persones hi estaven penjant el domàs d'Òmnium Cultural reclamant la llibertat dels presos. La silueta a contrallum d'un d'ells s'assemblava a la figura d'Ernest Maragall.

avançada, com la majoria que va ocupar la plaça inicialment, va gosar respondre-li allò que moltes altres feien cara de pensar. “És que ens posaran una multa”. L'home del crit iniciar ho va tenir clar: “Una multa? I això et preocupa? Al meu president li han caigut tretze anys!”, li va respondre per tancar el diàleg i deixar clar que estem disposats a pagar per la independència varia en funció del punt de vista de cadascú.

Les concentracions van aplegar un públic molt divers i familiar i la gran novetat de la jornada, almenys per a monts, va ser la incorporació de Telegram al mòbil per seguir les mobilitzacions del tsunami democràtic. “És veritat això de l'aeroport de Madrid?”, es demanava la gent. Va arribar l'hora i es va fer el silenci. La lectura del manifest de l'ANC, tot i la potent megafonia,

només la van poder seguir els presents a la plaça, una minoria tenint en compte que els carrers adjacents (Jaume I, Ferran, del Bisbe, de la Ciutat...) estaven completament plens de gent, fins i tot amb més densitat que al propi epicentre de la protesta.

“Davant d'aquest atac sense precedents a la democràcia i a l'autodeterminació ens cal una resposta política i institucional a l'altura d'aquest moment històric”, assegurava el manifest de l'Assemblea, que també reclamava “més unió que mai perquè hem de seguir demostrant que hem estat, som i serem una societat pacífica”. L'ANC també reclamava “serenar i tranquil·litat davant d'aquells que ens volen violents” i no caure en provocacions. La concentració va aplegar la societat civil, però també hi van ser presents representants de

la classe política, com el president del Parlament, Roger Torrent, el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, i alguns dels consellers. “El món sap que no acceptem aquesta sentència. Les places de Catalunya són plenes”, va reblar la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, amb orgull.

Davant la impossibilitat d'arribar a la plaça Sant Jaume, molts dels manifestants es van anar concentrant ocupant la part superior de la Via Laietana fins a la prefectura de la Policia Nacional, on aquest cos policial va començar a agafar posicions i, més entrada la nit, va començar a carregar contra els manifestants, assumint per moments les funcions d'ordre públic al carrer que corresponen als Mossos.

Amb una vintena de furgonetes, carregues a cop de porra i dispa-

rant projectils, la policia va poder crear un perímetre de seguretat al voltant de la seva seu, que els manifestants advertien que acabaria convertida en una biblioteca. En el moment de tancar aquesta edició, la situació era de calma tensa i no constava cap detenció.

On si n'hi va haver va ser en altres punts del territori on la situació també es va escalfar. A Mataró, els manifestants van tallar la N-II tan bon punt va sortir la sentència i la situació es va escalfar al vespre. Els Mossos d'Esquadra van detenir el líder i exregidor de la CUP de Mataró, Juli Cuéllar, que es trobava entre els manifestants. La policia el va immobilitzar a terra i s'el van endur detingut acusat d'atemptar contra un agent, mentre els manifestants els escridassaven perquè el retenien i carregaven contra qui miraven d'acostar-se per impedir

La Via Laietana es va omplir de manifestants al vespre i van tenir lloc càrregues policials, que alguns manifestants van intentar frenar paraigua en mà. A sota, un moment del tall de la N-II a Mataró, on hi va haver un detingut. ■ EFE / QUIM PUIG

la detenció. Segons la seva advocada, l'acusaven d'aldarulls, atemptat contra l'autoritat i desobediència i el van deixar en llibertat a la nit.

L'altre punt calent va ser a Lleida, on també hi va haver una notable manifestació. Milers de persones (8.000 segons la Guàrdia Urbana i 12.000 segons els convocants) es van concentrar davant la Paeria. Un cop llegit el manifest, un petit grup es va traslladar a davant la subdelegació del govern central. Tot i que estava fortament protegida per un cordó de tanques, hi va haver un intent de desmuntar-les i llançament d'ous, ampolles i llanxes cap a la façana. Els Mossos van decidir intervenir, primer amb càrregues policials i disparant projectils de foam i, posteriorment, enduint-se una persona detinguda.

Al marge d'aquestes d'aquests incidents i de la situació tensa a alguns punts durant la nit, les manifestacions que es van succeir al llarg de la jornada van ser majoritàriament pacífiques. En el moment de sortir la sentència van aparèixer les primeres convocatòries espontànies. A Tarragona, però, hi va haver un incident que va generar una de les imatges de la jornada, almenys per als mitjans de Madrid. En trobar-se amb els manifestants, una dona, coneguda simpatitzant del PP, va exhibir una bandera espanyola i va començar a fer gestos provocadors, segons testimonis presencials. Tot i que la majoria la

Els Mossos van detenir almenys dues persones per aldarulls, una a Mataró i l'altra a Lleida

va ignorar, un home li va prendre apareixent des del seu darrera. Ella el va empaïtar per provar de recuperar-la i ell va reaccionar amb un gest bruscat amb el braç que la va tirar a terra. Les manifestacions de la tarda ja no van tenir incidents com aquest. Un dels col·lectius més actius va ser l'estudiantil, que va tallar l'autovia, i a la tarda unes 6.000 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van manifestar a la plaça de la Font.

Girona també va viure una manifestació pacífica i multitudinària, amb 25.000 persones a la plaça de l'1 d'octubre, segons fonts dels Mossos. Una tònica general que es va repetir a moltes ciutats i pobles de Catalunya. Sabadell i Terrassa van sobrepassar els 10.000 manifestants; Manresa, les 8.000 persones; Tortosa les 3.000 i a Vic hi va haver encara més gent que el 3 d'octubre del 2017. Aquests són només alguns exemples del país, però les protestes van traspasar fronteres. I no pels talls de carreteres amb França, com a Puigcerdà, sinó perquè també hi va haver concentracions a Mallorca, a Manchester, a Londres i a Luxemburg, entre altres punts. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

“Som aquí per anar allà on ens diguin”

Els CDR havien convocat una primera concentració de protesta davant del Tribunal Superior de Justícia (TSJC), al passeig Lluís Companys. Les xarxes socials bullien després de fer-se pública la sentència. A la porta l'Òmnium, al carrer Diputació, feien la primera declaració oficial i els estudiants començaven a tallar carreteres... Molt abans que el Tsunami Democràtic animés la gent a dirigir-se cap a l'aeroport ja hi havia milers de persones que s'havien llançat al carrer. Moltes no sabien ben bé on anaven ni què farien. Algunes prenen decisions a cop de Telegram, altres segueixen les consignes del Twitter, però totes tenien una única idea clara. Del que es tractava ahir era d'ocupar la via pública, de col·lapsar Barcelona, de tallar carreteres, de fer soroll, de mostrar tota la indignació que sentien de manera pacífica però contundent.

El Tomàs Gomis, ja jubilat, estava al carrer escoltant la ràdio quan va sentir la sentència. “De seguida he vist que hi havia una columna de gent que ja es manifestava al carrer Sepúlveda. He anat a casa a buscar els estris i m'hi he sumat”, explicava mentre es dirigia a la plaça Catalunya a escoltar les primeres indicacions del Tsunami Democràtic. Abans d'arribar, però, havia caminat una estona al costat dels estudiants a la Gran Via. “M'ho he anat trobant, el fet que tot estigui descentralitzat és molt positiu perquè permet a qualsevol persona, sigui on sigui, sumar-se a la protesta.”

Amb unes botes de muntanya i una estelada a les espatlles, el Tomàs tenia clar que el dia seria llarg. “Pararé per dinar, però després continuaré caminant. Aniré on calgui”, sentenciava.

Aquesta era la idea de la majoria de la gent que ahir va sortir a manifestar la seva repulsa per una sentència que consideren injusta, desproporcionada, “una involució en els drets col·lectius”, com va denunciar el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, a les portes del TSJC, convenientment blindat pels Mossos. Entre el miler de persones que van acompanyar Mauri fins al passeig Lluís Companys, on malgrat les

convocatòries més matineres dels CDR, no hi va haver cap concentració de protesta prèvia a l'arribada d'Òmnium, hi havia la Maria Francisca, de 77 anys. “Tots som Carme Forcadell, tots som Dolors Bassa!”, repetia. Portava una petita pancarta a la mà on es podia llegir ben clar “Judici a la democràcia” que anava mostrant amb insistència a la gent que tenia més a prop. “Ho entens?”, repetia. La Maria Francisca venia de la seu d'Òmnium. Però quan Mauri va animar els concentrats, més d'un miler, a dirigir-se a la plaça Catalunya, ella es va quedar asseguda. “Jo no puc. Estic operada del cor. No estic per més patiments”, explicava després de mostrar la seva tristesa i indignació per una sentència que considera una venjança. “Si haguessin matat una persona la pena hauria estat més baixa. I ells no han fet absolutament res. Jo vaig ser-hi el

“Anirem en metro, en bus o caminant, però si ens diuen a l'aeroport, arribarem a l'aeroport”

dia 20 de setembre i va ser un dia alegre, un dia bonic. I ara tenim tot un govern a la presó per unes idees.”

Mentre la Maria Francisca continuava asseguda, la gent va començar a desfilar cap a la plaça Catalunya. Faltava un quart perquè el Tsunami Democràtic anunciés la mobilització general cap a l'aeroport. “Els drets no són de cap Borbó ni cap jutge, són de la ciutadania”, havia cridat Mauri a l'avinguda Lluís Companys, no sense haver recordat prèviament que ahir feia 79 anys del consell de guerra a Lluís Companys i avui 79 anys del seu assassinat.

El recorregut de Lluís Companys a plaça Catalunya es va fer en silenci. Es veien cares de fermesa però també de desorientació. “És cert que anem una mica despistats nosaltres. Però, vaja, per Telegram ja ens han dit que a la una ens anunciaran la primera acció de protesta important. Esperem que en vinguin moltes més”, comentava en Pau, que havia quedat amb un amic per pas-

sar el dia i “fer el que calgui per mostrar la nostra indignació per una sentència injusta, que és més un càstig cap a tots nosaltres”.

A plaça Catalunya havien arribat també les columnes d'estudiants i altres grups procedents de la plaça del Rei. Només d'arribar van veure com es multiplicaven pertot arreu els cartells i les pancartes amb el lema *Tothom a l'aeroport*. Per a molts va ser una sorpresa. La Marta i el Josep havien baixat a protestar, però no hi comptaven d'anar a l'aeroport. “Bé, ara anirem a dinar i decidirem què fem”, comentaven.

Els més joves no s'ho pensaven dos cops. “Anirem en metro, en bus o caminant, però si ens diuen a l'aeroport, arribarem a l'aeroport. Som aquí per anar allà on ens diguin”, comentava la Judith, que anava acompanyada d'un grup d'universitaris.

Fins i tot quan van començar a

“El que hem de fer és fer grups de 100 persones a cada cantonada i que no entrin”

sentir que els accessos estaven bloquejats i que les línies de metro havien estat tallades, no defallien. “Ah, no passa res. Hi ha gent que ja ha començat a caminar per la Gran Via, també hi ha un altre grup que va per la ronda Litoral. D'arribar arribarem”, insistia el Raül, assegut amb quatre amigues al mig de la Gran Via. A pocs metres una dona, que havia vingut a acompanyar la seva mare de 77 anys, reconeixia una certa impotència. “He plegat de la feina per estar el dia a Barcelona, però la meva mare no està per anar a l'aeroport i més sense saber si podrem tornar”, comentava.

La Rosa Maria, de 63 i veïna de Calafell, ho veia igual. “Jo he vingut a passar uns dies amb la meva filla, ho vull viure, soc aquí en representació de molta gent que no hi és, però no em puc arriscar a anar a l'aeroport i no poder tornar”, assenyalava.

Però per a aquells que van decidir no anar a l'aeroport, la mobilització no va acabar a la plaça Catalunya. Sense gaires indica-

cions precises, van continuar ocupant els carrers del centre. Amb els accessos a la plaça Catalunya tallats, van començar a agafar posicions per passar el primer dia de protestes per la sentència. “Del que es tracta és de col·lapsar Barcelona, el que hem de fer és fer grups de 100 persones a cada cantonada i que no entrin”, explicava una noia a un

grup de persones que no sabien on dirigir-se.

A les dues de la tarda, el centre de Barcelona estava ple de grups dispersos esperant noves consignes. Un home de 80 anys s'ho mirava des d'un banc del passeig de Gràcia. “Amb mala hostia i impotència”, reconeixia. “Faig moltes donacions a l'ANC i Òmnium, però ja soc gran, em canso molt.” ■

Virtudes Pérez

Concentració a la plaça Catalunya, on el Tsunami Democràtic va demanar a tothom que anés a bloquejar l'aeroport. A baix una estudiant mostra una de les banderoles que es van distribuir ■ EFE / JOSEP LOSADA

La concentració del matí a l'ajuntament de Montblanc -que va estar tancat durant tot el dia-, a la qual van assistir cap a 150 persones ■

Els ajuntaments responen tancant portes i activitat

■ Tarragona, Lleida, Vic, Tàrrrega, Reus, Tortosa i Manresa es mobilitzen i fan plens per reclamar l'amnistia ■ Elegits de 17 municipis s'afegeixen al Consell Local per la República

E. Pomares / Agències
MONTBLANC

Al migdia, poca estona després de fer-se pública la sentència del Tribunal Suprem, bona part de les institucions d'arreu del territori van decidir de suspendre l'activitat i, en alguns casos, també de tancar les portes en protesta per les condemnes als polítics catalans. La resposta institucional va anar acompanyada de concentracions davant de centenars de consistoris arreu del país, en les quals van participar els treballadors municipals i molts de ciutadans. La llista inclou centenars de consistoris, des dels més petits a alguns dels més grans en població. Entre altres, Manresa, que ahir al matí va congregat 4.500 persones i va decidir afegir-se a la vaga convocada per aquest divendres. També es van afegir a l'aturada ajuntaments com el de Ripoll, Cadaqués, Tàrrrega, Tortosa, Palamós, Ripoll, Valls, Rocafort de Queralt, Lleida, Montblanc i Balaguer.

A més de cridar els ciu-

“No reconeixem el poder de l'Estat espanyol”

Regidors i alcaldes de 18 municipis s'ha adherit al Consell Local per la República, un ens impulsat per l'Assemblea Nacional Catalana “amb l'objectiu de fer República Catalana des de tot el territori”. El 30 de setembre passat, els electes d'Amer van ser els primers a constituir-se, i el darrer va ser ahir mateix, Montblanc, amb una declaració llegida per l'alcalde, Josep Andreu, als ciutadans concentrats davant l'ajuntament per

protestar contra la sentència. La declaració afirma: “No reconeixem el poder de l'Estat espanyol. Tanmateix, fins a ser república catalana efectiva, no incorrerem en cap falta administrativa”, sinó a “dirigir una alternativa lliure de judicialització”. Remarca que els electes escollits en les eleccions dels partits independentistes es comprometen a implementar “en l'àmbit local plans d'actuació” per “recuperar la sobirania de les

nostres institucions ara sota control de l'Estat espanyol”, “fer efectiva la independència” i “culminar l'aprovació de la Constitució catalana”.

De moment, Banyoles, Olot, Berga, Terrassa, Palamós, Pineda de Mar, Cardedeu, Flix, Amer, Sant Cebrià de Vallalta, Cornellà del Terri, les Borges Blanques, Arenys de Munt i Ponts són entre els adherits al consell, al qual es podrien afegir fins una quarantena més els dies vinents.

Les frases

“Quina vergonya! No podran res davant un poble unit, alegre i combatiu”

Alba Píjuan Vallverdú
ALCALDESSA DE TÀRREGA

“Hem d'agafar la bandera de la democràcia i allargar la mà per dialogar”

Xavier Puig
PORTAVEU DEL GOVERN DE TARRAGONA

tadans a concentrar-se pacíficament, alguns ajuntaments ja van fer ahir mateix plens extraordinaris. Es van aprovar mocions de l'AMI o bé de les formacions independentistes que, d'ençà de les passades eleccions del 25 de maig, governen la majoria d'ajuntaments de les demarcacions de Tarragona, Lleida i Girona. És el cas d'ajuntament com els de Valls, Vic, les Borges Blanques i Tortosa, on es va aprovar per unanimitat demanar l'amnistia dels

condemnat. Altres consistoris, com el de Tàrrrega, Manresa i Reus, ho faran entre avui i demà. A Alcarràs, l'alcalde, Manel Ezquerria, va assegurar que la presó preventiva no ha ajudat a resoldre el conflicte: “Creiem que aquesta condemna tampoc ho farà.” L'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, va anunciar que el govern “revisarà tots els contractes” i deixarà de “donar negoci a les empreses que col·laborin amb la repressió”. L'Ajuntament de Tar-

ragona va suspendre els actes institucionals fins dijous i farà un ple extraordinari. El portaveu del govern municipal, Xavier Puig, va afirmar: “En aquestes hores difícils, hem d'agafar la bandera de la democràcia i les llibertats, allargar la mà per dialogar serenament amb tothom.” La Paeria de Lleida també va suspendre l'activitat i va anunciar que el 16 d'octubre la capital del Segrià es pronunciarà amb un ple extraordinari. L'alcalde de Lleida, Miquel

Pueyo, va qualificar de “revenja política” la sentència.

Els consells comarcals i també es van afegir a la protesta, com el de la Selva i el del Segrià, amb la lectura de declaracions institucionals, o el tancament de portes per un dia, com el de la Conca de Barberà. Les diputacions de Lleida i de Girona també es van afegir ahir mateix a la protesta llegint declaracions de rebuig. La lleidatana aprovarà avui en ple el rebuig de la sentència. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestants a l'aeroport del Prat, a la via del tren a Girona i tallant la C-17 ■ O.D. / Ò.P. / ACN

La protesta contra la sentència es fa forta a l'aeroport del Prat

■ Milers de manifestants van bloquejar els accessos a les terminals i van provocar la cancel·lació de més d'un centenar de vols ■ Durant el dia hi va haver talls de vies del tren ■ La reacció es va fer notar en carreteres de tot el país

Marta Membrives
BARCELONA

La tensió a l'aeroport del Prat va anar creixent a mesura que avançava la tarda. A partir del migdia milers de manifestants van respondre a la crida de Tsunami Democràtic i es van desplaçar cap a l'aeroport del Prat. Els Mossos van fer tancar la línia de tren de l'aeroport durant una hora mentre que les estacions de l'aeroport de l'L9 del metro també va estar fora de servei, que es va reprendre però només parcialment. A les nou del vespre, l'L9 continuava tallada entre les estacions de

la T2, on s'acabava el servei, i la T1. Això no va frenar els manifestants, que es van desplaçar fins a l'aeroport en els mitjans que tenien a l'abast. Alguns van optar pel vehicle privat mentre que d'altres que no van poder accedir al transport públic hi van arribar a peu, en bicicleta i fins i tot alguns en patinet.

Tot i que feia dies que els cossos de seguretat s'havien desplegat en infraestructures de comunicació clau com ara l'aeroport de Barcelona i les estacions de Sants i Girona, aquests dispositius no van servir per evitar que les protestes provoquessin

talls durant la jornada d'ahir. Ja a primera hora del matí, la policia només permetia l'accés a l'aeroport a les persones amb targeta d'embarcament, però això no va aturar els nombrosos manifestants que s'hi van acostar i una part va poder accedir a l'interior. Tsunami Democràtic va crear una sèrie de targetes d'embarcament falses per facilitar-los l'accés. A mitja tarda ja eren milers les persones concentrades a l'entorn de l'aeroport.

Tot i que fins al migdia Aena assegurava que l'operativa de sortides i arribades de vols funcionava

amb tota normalitat, a les cinc de la tarda ja anunciava la cancel·lació d'una vintena de vols a causa de les protestes mentre que d'altres sortien amb retard per la dificultat que tenien les tripulacions per arribar a la zona d'embarcament. La xifra es va anar incrementant a mesura que passaven les hores. A les set de la tarda ja eren 67 els vols que Aena anunciava que havien estat cancel·lats i una hora després la xifra s'enfilava fins al 108. Abans, però, Vueling havia anunciat la cancel·lació de més de 120 vols per la protesta. Ahir van ser un centenar els

Les xifres

10

trams de carretera tallats quedaven a les nou del vespre arreu del país.

1

hora va estar tallada la línia de tren per accedir a l'aeroport, des de les 13.40 h.

120

vols va cancel·lar Vueling. Un centenar eren d'ahir i una vintena, d'avui.

10

persones van haver de ser traslladades a centres hospitalaris per ser ateses durant el dia.

avions de la companyia que es van quedar a terra i per avui està previst que hi hagi una vintena més de vols que no s'enlairaran. A darrera hora de la tarda, una part dels manifestants es preparaven per passar la nit a l'aeroport i resistir-hi de manera permanent. Per això es va fer una crida per recollir menjar i aigua.

Talls de vies

Les fortes mesures de seguretat a les estacions de Sants i Girona no van evitar incidències. Les vies del tren a Girona van estar tallades des de mig matí. La protesta va començar a les vies d'ample conven-

cional a l'altura de Celrà i va afectar les línies R1 i R11. Tot i el bloqueig policial a l'estació d'alta velocitat de Girona, un grup de manifestants van aconseguir tallar les vies més enllà. Abans de retirar-se, van aixecar una barricada amb pneumàtics, fustes i cons i hi van calar foc. L'incendi, que es va extingir abans de les sis de la tarda, va malmetre la infraestructura, va deformar les vies i el pas de trens va quedar interromput la resta del dia. Per aquest mateix motiu també es va tallar el servei de trens de rodalies entre Maçanet i Portbou, que no es va poder reprendre fins a les

Tall de la frontera de Puigcerdà i la Guingueta

■ Un grup de manifestants acaba la concentració a l'antic pas fronterer

Jordi Casas
PUIGCERDÀ

L'antic pas fronterer de Puigcerdà i la Guingueta d'Ix va tornar a ser ahir al vespre objectiu dels manifestants. Convocats pel Comitè de Defensa de la República de la Cerdanya a una concentració prèvia a la plaça de la Vila, es van dirigir a aquest antic punt fronterer, on hi ha una comissaria de la policia estatal, i van tallar el pas de vehicles. A l'hora de tancar aquest edició, el tall continuava.

Per les xarxes i durant tot el dia, també s'apuntava la possibilitat de tallar la boca cerdana del túnel

Un detall dels manifestants al pas fronterer ■ EPA

del Cadí, una infraestructura vital per a la connexió de la comarca amb la Catalunya central i un dels principals accessos a Andorra. A l'hora de tancar aquesta edició, no obstant això, no s'havia produït

aquesta acció. Les reaccions a la comarca de la Cerdanya s'han centralitzat. Cal tenir en compte que es tracta d'una comarca on els nuclis de població tenen pocs habitants, excepte Puigcerdà. ■

El SEM atén 56 persones, sobretot a l'aeroport

El Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) va fer fins a les nou de la nit d'ahir 56 assistències en el marc de les protestes ciutadanes per la sentència de l'1-O. D'aquestes, 53 es van fer al llarg de la tarda a l'aeroport del Prat. A l'hora de tancar aquesta edició encara en quedaven d'21 actives i 35 ja s'havien donat per acabades. Un total de 25 persones van ser donades d'alta al mateix lloc on les van atendre i 10 van haver de ser trasllada-

des a centres sanitaris. La majoria de les atencions mèdiques es van fer a la T1 de l'aeroport del Prat, on al llarg de la tarda hi va haver diverses càrregues policials tant a l'exterior com a l'interior. Segons fonts policials, la càrrega a l'exterior va ser causada per la forta pressió que els concentrats estaven fent a la línia policial i per evitar que accedissin a l'interior de la terminal des de la planta 0, on hi ha la zona d'aparca-

ment dels taxis. Els Mossos van llançar projectils de foam en aquesta càrrega. A la sortida de l'estació de Renfe de la T2 també es van produir càrregues policials. En alguns moments es va poder veure fum; la policia va precisar que es tractava d'extintors que els manifestants havien buidat sobre la línia policial. Les càrregues es van alternar amb estones de calma tensa entre la policia i els manifestants.

19.50 hores. Els viatgers del TAV amb destinació a Girona i Figueres es van desviar cap a aquests serveis per arribar a la seva destinació.

A partir de les sis de la tarda també es va interrompre la circulació al tram de via fèrria entre Reus i Tarragona per la presència de persones a les vies entre Reus i Vilaseca, que va afectar les línies Rt1, R14 i R15 de Rodalies de Catalunya fins a les 20.15 h.

Carreteres afectades

Pel que fa a les carreteres, els primers talls van arribar tan bon punt es va conèixer la sentència. Els

universitaris van ser un dels primers col·lectius a mobilitzar-se en senyal de protesta. A Barcelona des de les deu del matí, diferents columnes van tallar trams d'arteries com ara la Diagonal i la Gran Via i es va sumar als de carrers com Diputació provocats per les concentracions al davant de la seu central d'Òmnium Cultural. Els talls es van anar repetint durant tot el dia a les vies on hi havia protestes.

La indignació no va trigar a estendre's per tot el territori català i a les protestes espontànies al centre de moltes poblacions s'hi van sumar els talls a carreteres. La C-17 va es-

tar bloquejada la major part del dia en diferents punts, incloent-hi l'enllaç amb la C-25. A primera hora de la tarda es va tallar l'AP-7 a Girona, fins a les vuit del vespre, hora en què encara estava bloquejada a l'altura de Sant Celoni. També es van tallar durant una estona els accessos a Tarragona. A les nou quedaven una desena de talls en vies com la C-58 a Ripollet en sentit sud i la C-16 a Terrassa en tots dos sentits. L'N-II al Maresme va estar tallada bona part del dia, des de mig matí a Mataró i al vespre a Vilassar i el Masnou, i a les deu els talls s'havien estès a 13 vies. ■

Suquet
de
Peix de Roses
Del 18 al 27 d'octubre
www.visit.roses.cat

ROSES Ajuntament de Roses
www.roses.cat

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

Marta Sardà

Si cal, a peu cap al Prat

va caldre, però s'havia d'arribar a l'aeroport de Barcelona fos com fos! Tsunami Democràtic convocava cap al migdia d'ahir a la mobilització pacífica però multitudinària al principal aeroport de Catalunya. "Qui pugui entrar a la T1, objectiu: seure davant del control de seguretat. Qui no pugui entrar, que faci una gran seguda a la porta principal de sortides, al pis de dalt." Poc després, els trens de Renfe en direcció al Prat interrompien la circulació. L'accés a l'estació de tren des del metro –tant de la línia 5 com de la línia 3– continuava obert.

Una munió de gent que es plantejava agafar aquest transport a l'estació de Sants per arribar a l'aeroport del Prat es replantejava el recorregut. Tots cap a l'andana de la línia 5 del metro, la blava. Calia arribar a Collblanc, per agafar allà la línia 9 en direcció a la T1. Però tampoc. En arribar, amb els mòbils a la mà, els missatges eren decebedors. "Han tallat la circulació de la línia 9 cap a la T1. Ara només es pot arribar a Parc Nou, tres estacions abans de la nova terminal del Prat", comenten als acabats d'arribar uns joves que havien intentat agafar aquest transport uns minuts abans, i havien pujat a peu des de les entranyes de la terra –sis trams d'escales automàtiques separen el vestíbul de Collblanc de l'andana de la línia 9–. "Han tallat la circulació definitivament. Només arriben els trens que venen de l'aeroport, però no els deixen anar cap allà, a cap estació. El comboi està aturat a baix", explica un dels joves. Al monitor del vestíbul de l'estació de Collblanc, un missatge clar: la línia 9 ha restringit la circulació per ordre dels Mossos d'Esquadra.

Calia organitzar-se. Amb el megàfon a la mà, un jove alerta la moltíssima gent de totes les edats, però majoritàriament joves, que omplia el vestíbul: "Com que no hi ha cap altre mitjà de transport, perquè amb els autobusos tampoc no s'hi pot comptar perquè hi ha molts carrers tallats, anirem a peu. Aconsellem sortir tots junts, fer una columna i enfilar la Gran Via fins a arribar al Prat". Marxen a pas lleuger.

No passa ni un minut que el vestíbul de Collblanc torna a estar ple a vessar. Alguns turistes arrossegant les maletes per les escales automàtiques aturades amunt, altres arrossegant-les cap avall –només està en funcionament un dels dos ascensors que porten del vestíbul a l'andana de la línia 9–, rotllanes de gent que decideixen quin serà el camí per

Columnes de persones caminant cap a l'aeroport. A sota, l'andana del metro a Collblanc, ahir al migdia ■ o.d. / M. S.

arribar a la T1, altres que simplement van o tornen de la feina. Un matrimoni francès amb dos fills menors tot just acaben d'arribar de la T1 i es dirigeixen cap a les Corts.

Sense poder arribar ni en tren ni en metro, es formen columnes per anar a peu fins a la T1

Pregunten com arribar-hi "perquè anàvem fins a Zona Universitària amb la línia 9 i ens han fet baixar aquí sense donar-nos cap explicació ni cap recomanació". Els enviem cap

a la línia 5, fins a l'estació de Sants, on podran fer transbord per arribar a l'hotel de les Corts. Una altra família de quatre membres està desconcertada perquè té por de no arribar a agafar el vol. Pregunten què està passant, a què es deuen tants aldarulls. Només d'esmentar la sentència dels presos polítics catalans, de seguida es posen en situació. Saben de què estem parlant. Decideixen sortir del metro i intentar arribar-hi en taxi.

Riuades de gent continuen arribant a Collblanc, la majoria disposats a arribar com sigui a l'aeroport, en resposta a les crides continuades de Tsunami Democràtic, que avisa

que es vagi preparat per passar-hi la nit. Molts se sumen a les columnes que ja fa estona que caminen pel lateral dels vials que condueixen cap al Prat.

Tornem enrere, cap a l'estació de Sants, amb la línia 5. Potser es reobre la circulació de trens cap a la T1. Ja dins del comboi, una veu avisa que el metro no s'aturarà a l'estació de Sants. Apareix una andana enfosquida, mentre el tren redueix la velocitat sense aturar-se. Em ve el record dels anys del mur de Berlín, quan el metro tampoc s'aturava a les estacions de les zones de la RDA. Només que allà l'exèrcit vigilava l'andana. Aquí, encara no. ■

TV3 estrena avui el documental '1-0, cas obert'

El programa *Sense ficció* de TV3 estrena aquest vespre (21.55 h) el documental d'investigació *1-0, cas obert*. La producció, dirigida pel periodista lu Forn, busca donar resposta a qüestions que es desconeixen sobre el dia del referèndum sobre el futur de Catalunya i entrevista diversos dels seus protagonistes, com ara Carles Puigdemont, Miquel Iceta, Marta Rovira, Ada Colau i Jordi Turull. També parla de les pressions a Rajoy per aturar la repressió i del dispositiu que va establir la Generalitat per garantir el dret a vot. ■ REDACCIÓ

Suspensen l'entrega dels premis de recerca

L'acte d'entrega dels Premis Nacionals d'Investigació 2018, previst per avui i que havia de presidir Quim Torra, ha quedat suspès. La Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI), que concedeix els premis junt amb la Generalitat, va confirmar ahir la suspensió als reconeixements a Licia Verde, Marc Güell, i a la fundació Pasqual Maragall. Els dos primers van ser entrevistats a El Punt Avui la setmana passada. ■ REDACCIÓ

El TNC i el Mercat de les Flors, contra el Suprem

Diferents institucions culturals barcelonines com ara el TNC i el Mercat de les Flors han consensuat un manifest amb motiu de la sentència en què reclamen la llibertat de les "persones empresonades" i demanen als representants polítics que "trobin solucions". A través de les xarxes socials, van donar ahir a conèixer un text en què s'assenyala que senten amenaçades la llibertat de pensament, expressió i manifestació. ■ REDACCIÓ

El Barça diu que la presó no és la solució

El FC Barcelona va reaccionar a la sentència amb un comunicat en el qual sosté que "la presó no és la solució" i torna a reclamar diàleg. El Barça argumenta que "de la mateixa manera que la presó preventiva no va ajudar a resoldre el conflicte, tampoc ho farà la presó dictada avui". El club, a més, se solidaritza amb "les famílies d'aquells que són privats de la seva llibertat". ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pep Guardiola posa la veu al Tsunami Democràtic

■ L'entrenador llegeix un comunicat internacional en què reclama "solucions polítiques i democràtiques"

Redacció / Agències
MADRID

Pep Guardiola va ser l'elegit per posar la cara i la veu al comunicat internacional del Tsunami Democràtic que, ahir al vespre, es va emetre per TV3 i per mitjans internacionals. En nom de la plataforma, l'entrenador de futbol va demanar a la comunitat internacional que "intervingui en el conflicte" per "seure i parlar" amb l'Estat espanyol.

"Espanya: seu i parla", manifesta el text, que, a més, reclama a la societat

La xifra

1.200

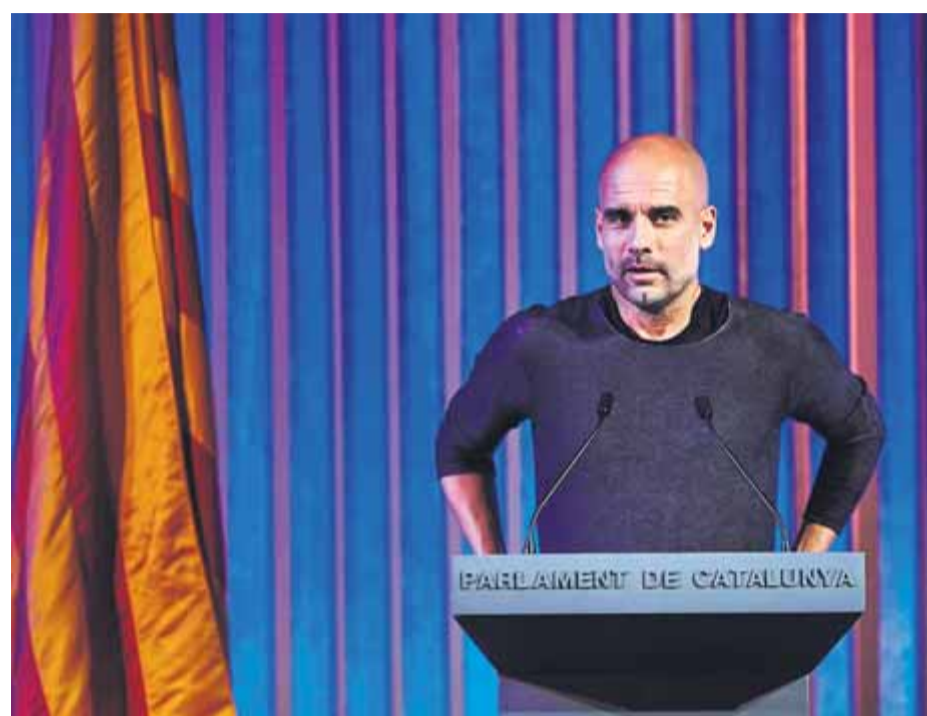
vehICLES VA MOBILITZAR Tsunami Democràtic per replicar, a Madrid, el bloqueig assolit a l'aeroport del Prat.

civil internacional que pressioni els seus governs per trobar "solucions polítiques i democràtiques".

El comunicat llegit per Guardiola sosté que la sentència del Suprem és un "atac directe" als Drets

Humans i que Espanya viu una "deriva autoritària" sota la qual s'utilitza la llei antiterrorista per "criminalitzar la dissidència". El manifest del Tsunami afegeix que els líders independentistes condemnats representen els partits majoritaris i les entitats de la societat civil "més importants" de Catalunya.

Guardiola també va lamentar, en nom del Tsunami, que ni el govern de Pedro Sánchez ni cap altre govern espanyol no han tingut la "valentia" d'afrontar el conflicte entre Catalunya i l'Estat a

Guardiola és el protagonista d'un vídeo que reclama la intervenció exterior en el conflicte ■

través del diàleg i el respecte: "Han optat per la repressió com a única resposta."

En la gravació, l'entrenador del Manchester City i extècnic del Barça també assegurava que la lluita no violenta no s'aturarà fins que s'acabi la "repressió" i

es respecti el dret a l'autodeterminació, com s'ha fet a Quebec i a Escòcia. "En aquest marc només hi ha un camí: seure i parlar", conclou el vídeo.

El vídeo era una acció per donar difusió a la mobilització organitzada per Tsunami Democràtic.

En aquest sentit, després de l'èxit de la massiva mobilització a l'aeroport de Barcelona-el Prat, la plataforma també va intentar "saturar els accessos" a l'aeroport Adolfo Suárez de Madrid-Barajas i va mobilitzar 1.200 vehicles per causar el col·lapse. ■

LA MILLOR JUBILACIÓ

- Feu un **vitalici** i viviu a casa vostra com sempre
- Cancel·leu els **deutes** i viviu una jubilació més tranquil·la

Tel. 972 941 697

C/ Riu Güell, 58 (Edifici CINC)
17001 Girona

info@rentasvitalicus.com

RENDES VITALÍCIES
VITALICUS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La universitat ocupa al

MOBILITZACIÓ Bona part de les aules de les universitats es buiden en conèixer la sentència i els estudiants s'hi manifesten en contra **INDIGNACIÓ** Un manifest conjunt dels vuit rectors mostra el seu enuig per la sentència i la situació que es viu

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Dies abans de la sentència, la consigna que corria per les xarxes socials era la de buidar les aules i omplir els carrers el mateix dia que es fes pública. Quan es va conèixer la sentència, cap a dos quarts de deu del matí, la reacció a les universitats va ser desigual. Alguns alumnes van continuar a les classes, d'altres van abandonar les aules, va haver-hi docents que van donar llibertat de continuar o no... però en cap cas, segons les universitats, es van aturar les classes. A partir de les onze del matí, l'ambient ja era ben reivindicatiu a molts campus, perquè la instrucció que s'havia llançat des de Tsunami Democràtic i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans era deixar les classes i marxar des de

les diferents universitats fins a confluïr a la plaça Catalunya a les dotze, en el cas de Barcelona.

A la resta d'universitats, va haver-hi també mobilitzacions. A la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), quan es va conèixer la notícia, molts es van aplegar a la plaça Cívica i d'allà es van traslladar cap a Barcelona. A la una del migdia, es va convocar una assemblea de treballadors. A la Universitat de Girona, es van buidar les aules i els estudiants es van concentrar al rectorat, on es van llegir manifestos de rebuig a la sentència i els concentrats es van manifestar fins a la delegació del Govern de la Generalitat. En alguns centres de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) es van suspendre les classes per decisió de professors i estu-

Les frases

“El 2018, ja vam afirmar que privar aquestes persones de llibertat era un error i hi havia altres vies per afrontar la situació que viu Catalunya”

“Fem una crida a tots els actors polítics a renovar els esforços per buscar al més ràpidament possible una sortida al conflicte polític que vivim”

“Fomentar el diàleg és el millor camí per solucionar els conflictes polítics i socials”

COMUNICAT DELS RECTORS DE LES VUIT UNIVERSITATS PÚBLIQUES

dients o bé per manca d'aquests últims. A la Universitat de Lleida, els estudiants van organitzar una concentració a què es va afegir gent aliena a la universitat i que va acabar sumant un miler de persones. Després de conèixer-se la sentència, va aparèixer una estelada gegant al pati del rectorat que va ocupar tota la façana verticalment.

A Barcelona, centenars d'estudiants de la Universitat de Barcelona (UB) i la UPC es van manifestar

per la Diagonal. També ho van fer pel carrer Pelai després d'una concentració a la plaça Universitat, on també es van poder veure alguns alumnes de secundària —el Departament d'Educació no va donar dades de seguiment als instituts en tractar-se d'una actuació espontània. A les dotze del migdia, la plaça Catalunya s'anava omplint amb les diferents columnes que arribaven de les universitats al crit de “llibertat presos polítics”, “els carrers seran

sempre nostres” i “fora les forces d'ocupació”, en referència a l'helicòpter policial que sobrevolava el centre de la ciutat. Quan faltaven pocs minuts per a la una, la plaça Catalunya desbordava de gent, la majoria estudiants però també molts adults que estaven pendents de l'anunci que havia de fer Tsunami Democràtic a través de les xarxes. A la una en punt, va aparèixer la convocatòria de bloquejar l'aeroport i alguns dels joves van començar a repartir fulle-

tons informatius de com arribar al Prat. La columna, formada en bona part per estudiants, va marxar cap a l'estació de Passeig de Gràcia amb la intenció d'arribar a l'aeroport.

Els rectors, indignats

Els rectors de les vuit universitats públiques, agrupades en l'Associació Catalana d'Universitats Públiques, van mostrar amb un manifest la seva indignació per la situació que s'està vivint a Catalunya i la seva preocupació per les circumstàncies personals de les persones afectades per la sentència.

Els rectors, que recorden que les universitats públiques catalanes són institucions que defensen el dret a la llibertat d'expressió i a la confrontació d'idees, reiteren la indignació que ja van manifestar el març del 2018. Lla-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, manifestacions d'estudiants de Barcelona, Lleida, Sort i a Tortosa, que van tallar carreteres i van ocupar places ■ JOSEP LOSADA / ACN

carrer

Claustre extraordinari a la UAB

La Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ha convocat per als propers dies un claustre extraordinari en què es tractarà de manera monogràfica, amb els representants de tots els col·lectius de la universitat, la situació que es deriva de la sentència del Tribunal Suprem. L'equip de govern de la UAB va manifestar, ahir, que, atenent el que va qualificar com una situació d'excepcionalitat derivada de la sentència, és una institució pública i plural "en què totes les persones i col·lectius han de poder expressar la seva opinió de forma lliure i pacífica, respectant totes les sensibilitats i posicionaments". La UAB manté la seva activitat ordinària, segons el comunicat que va emetre ahir l'equip de govern, que va declarar que "la participació en les mobilitzacions convocades ha de ser compatible amb la garantia del dret a l'educació i amb l'activitat professional". Diverses uni-

versitats van emetre comunicacions en relació amb les mobilitzacions en què demanaven al professorat que ajornin les activitats acadèmiques avaluable i les que requereixen assistència obligatòria.

Algunes universitats es referien específicament als dies 16, 17 i 18 d'octubre, jornades en què el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans ha convocat una vaga per protestar contra la sentència. És el cas de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya. Aquesta segona demanda també que, en la mesura del possible i per tal de garantir "el lliure exercici de la protesta", els centres docents ajornin les activitats acadèmiques avaluable i les que requereixen assistència obligatòria. La UPC reclama també que es garanteixin els drets a l'educació i a l'activitat professional, a més del dret a la protesta.

vors ja van expressar el seu "profund malestar" pels empresonaments i van afirmar que la privació de llibertat era "un error" i que hi ha "altres vies per afrontar la situació que viu Catalunya". Ahir, els rectors van reiterar la seva indignació per la situació que es viu a Catalunya i la seva preocupació per la situació personal dels condemnats i, de retruc, de les seves famílies. El diàleg és, com han expressat en altres ocasions, "la via de resoldre els conflictes; un diàleg en el marc de la cultura de la pau i contrari a l'ús de qualsevol tipus de violència". El foment del diàleg és, com destaquen en el manifest, "una característica pròpia de la universitat": "I la història ens demostra que és el millor camí per solucionar els conflictes polítics i socials." Els rectors fan una crida a tots els actors polítics a "renovar els esforços per buscar al més ràpidament possible una sortida al conflicte polític que vivim que pugui ser assumida per una àmplia majoria de la ciutadania catalana", i expressen la seva solidaritat amb els empresonats, alguns de què estan o han estat vinculats amb les universitats. ■

FUNDACIÓ VALVI

UN ESPAI DE CULTURA AMB LES PORTES OBERTES A LA CIUTAT

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIA DE PATO GÓMEZ

DEL 15 D'OCTUBRE AL 3 DE NOVEMBRE
A L'AUDITORI MIQUEL MARTÍ I POL

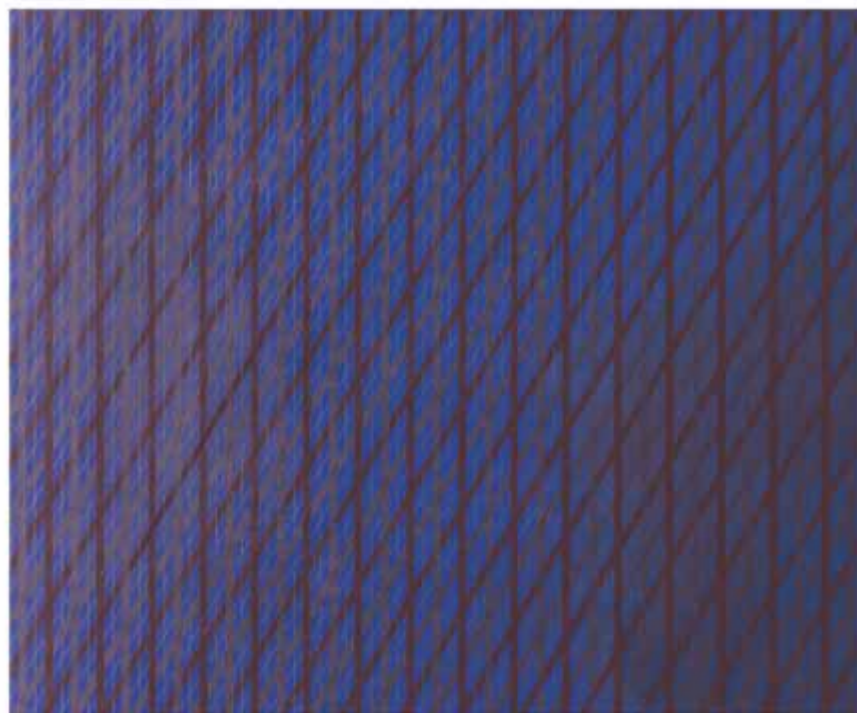
Júlio César Gómez (Guanajuato, Mèxic) nom artístic Pato Gómez, ens porta 21 fotografies en b/n a on el cos del ballari o ballarina està en comunió amb un exterior arquitectònic emblemàtic de la ciutat de Guanajuato.

PINTURA

DEL 19 DE SETEMBRE AL 9 DE NOVEMBRE DE 2019
ESPAI D'ART MERCÈ HUERTA I SALA MIQUEL MARTÍ I POL

ARTUR AGUILAR RECTES I CORBES

PERÍODE 1990-2010

www.fundaciovalvi.cat

Amb la col·laboració de G3

GRAN VIA JAUME I, 42 BIS · 17001 GIRONA · TEL. 972 22 65 27
HORARI: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 17.30 H A 20 H ·
DISSABTE D'11 A 13 H, I DE 17.30 H A 20 H · FESTIUS TANCAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marxes per la llibertat

Les Marxes per la Llibertat sortiran dimecres al matí

■ Els participants recorreran a peu 100 quilòmetres en cinc etapes sortint de cinc punts diferents de Catalunya per confluïr divendres a Barcelona ■ L'ANC i Òmnium animen a sortir a manifestar-se

Elena Ferran
BARCELONA

Les Marxes per la Llibertat convocades per dimecres sortiran dels cinc punts anunciats dimecres al matí per acabar divendres a Barcelona. Aquesta era una de les accions unitàries previstes per les dues entitats sobiranistes, ANC i Òmnium, que van anunciar com a reacció a la sentència. Les marxes amb

l'objectiu de mobilitzar gent de tot el territori sortiran de bon matí de les ciutats de Tàrrrega, Tarragona, Berga, Vic i Girona per desfilars caminant fins a arribar divendres al matí a Barcelona coincidint amb la convocatòria de vaga anunciada.

Les marxes s'han organitzat de manera que tot hom qui vulgui pugui participar-hi per etapes sense que hagi de completar tot

el recorregut, ja que s'anirà passant per pobles. Durant els dos dies i mig en què es preveu fer els 100 quilòmetres s'han programat jornades per caminar matí i tarda i amb una hora de parada per dinar.

Cada etapa començarà i acabarà en poblacions on s'han organitzat per disposar d'allotjament suficient i gratuït per als participants i preveure els dinars i sopars dels qui facin tot el

recorregut. Per participar en les marxes no s'han de fer inscripcions, però sí que els organitzadors recomanen entrar al web www.marxesperlalibertat.cat per fer la reserva i fer previsions per a la logística, tant de gent que pernoctarà a cada poble com dels menjars.

El recorregut, dividit en cinc etapes, permetrà que les columnes de gent conflueixin a Barcelona diven-

dres al migdia. En cada etapa es preveu avançar uns vint quilòmetres diaris.

Pobles units

Les marxes més matineres seran les de Tàrrrega i Tarragona, que han previst les sortides dels participants abans de les vuit del matí. A partir d'aquesta hora està previst que arrenquin a caminar a Berga i Vic i per últim a Girona. El recorre-

gut des de Girona baixarà fins al Maresme, on a partir de Malgrat de Mar recorrerà tots els pobles de la costa fins a entrar a Barcelona. També recorrerà la costa la columna que pujarà des de Tarragona per arribar fins a la capital catalana. Les dues columnes centrals que baixaran de l'interior del país confluiran a Sant Quirze del Vallès, on es farà una aturada i els participants passaran la segona nit.

Sortir al carrer

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va demanar ahir a la ciutadania que sortís a a manifestar-se els pròxims dies com a reacció a la sentència. "Participeu on vulgueu, dels molts actes que es faran aquests dies, però que no ens venci la sentència", va dir Paluzie, que va insistir que la millor resposta és continuar lluitant per la independència. Ahir, les dues entitats van valorar la resposta a les penes que recull la sentència del Suprem i van convocar la ciutadania a les vuit del vespre a omplir les places davant dels ajuntaments.

Les cinc columnes que es formaran en tres dies de gent caminant estan inspirades en altres marxes pacífiques històriques. Segons els convocants, les anomenades Marxes per la Llibertat pretenen ser una resposta de país a favor de la llibertat de les preses i els presos polítics, els exiliats i les exiliades, en contra de la repressió i per reivindicar el dret a l'autodeterminació. La coordinadora nacional dels CDR va anunciar ja fa dies que preveu sumar-se a les marxes i va fer una crida a la gent perquè participés en alguns dels trams més propers al seu territori. ■

ALTRES REACCIONS

El tercer sector entén que es "fractura la societat"

Les entitats socials consideren que la sentència contribueix a la "fractura social" i s'allunya del que reclama la majoria de la societat catalana. Consideren les penes imposades "desproporcionades i injustes" i defensen el diàleg i la negociació com a única

sortida. La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i la Confederació Empresarial del Tercer Sector Social de Catalunya feien ahir una crida a la ciutadania a mobilitzar-se cívicament "com ha fet sempre". Assenyalaven que "ni la via judicial

ni la policial ni la repressiva podran resoldre-ho", i per això reclamaven una negociació política entre Catalunya i l'Estat. També el Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya es pronunciava en aquest sentit i es mostrava en desacord amb judicialitzar conflictes polítics i privar de llibertats els condemnats. "És inadmissible que es privi de llibertat persones per motius polítics", indicaven.

L'Església demana l'excrceració dels condemnats

Entitats cristianes van denunciar en un comunicat conjunt les penes d'una "gran crueltat" per als condemnats i van fer una crida a les institucions polítiques de l'Estat a buscar una solució jurídica que permeti l'excrceració dels condemnats.

Joves manifestant-se ahir a Barcelona ■ E.F.

Metges de Catalunya diu que és la pitjor notícia

El sindicat manifestava ahir la seva consternació per les "dures i irreparables conseqüències" de la sentència, que qualificava d'"injusta i desproporcionada" i hi afegia que és un "obstacle insalvable" per recuperar la normalitat democràtica i la concòrdia.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Ja no és només un tema econòmic, sinó de repressió”

La Cambra de Barcelona respectarà la resposta a la sentència ■ 115 entitats llegeixen un manifest de rebuig

M.M. / E.G.P.
BARCELONA

Els agents socials van manifestar ahir les respectives valoracions sobre la sentència, amb matisos que anaven des de l'acatament tàcit fins a la resposta combativa. Des de la Cambra de Barcelona, el seu president, Joan Canadell, qualificava la jornada de “dia trist” per la confirmació que les sentències no van ser absolutòries, i es mostrava obert a “acceptar i respectar la necessària resposta contundent” que decideixi la societat catalana. Després de remarcar que, en el marc de les relacions amb l'Estat: “Ja no tan sols tenim un problema econòmic, sinó també de repressió.” Canadell, que també presideix el Consell de Cambres de Catalunya, assumia, com aquesta institució subratllava en un co-

La frase

“Són a la presó per haver intentat complir el mandat del poble, que diu prou a un dèficit fiscal”

Joan Canadell
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERCÈ DE BARCELONA

municat, que accions com ara la paràlització d'infraestructures o l'aturada de país prevista per divendres afectaran l'economia, i que, per tant, el consell no s'hi sumarà, però va recordar que “més afectació té el dèficit fiscal d'un 8%, que equival a 19.000 milions” anuals i que ja acumula “l'escandalosa xifra” de 400.000 milions.

Finalment, el màxim representant de la Cambra barcelonina va indicar que aprofitarà la via de consultes telemàtiques per esbrinar quina mena

de rèplica a la sentència considera oportú donar el món empresarial, tot i que no hi haurà resultats abans d'unes quantes setmanes.

Altres organitzacions empresarials, com ara Pimec o Foment, ja havien difós sengles comunicats al llarg de la setmana passada, tot i que Pimec en va afegir un de breu en què alertava que la condemna “no ajudarà a resoldre el conflicte, ans al contrari”, i on instaven les institucions i els partits polítics a actuar “amb més perspectiva i grandesa”. Des del Cercle d'Economia es va fer pública una nota en que manifestava el seu “respecte” cap a la decisió de la justícia, però sense absteure's “de la càrrega emocional i el sofriment que comporta la privació de llibertat per a les persones jutjades i les seves famílies”; per aquest motiu,

Algunes de les entitats signants van llegir ahir un manifest a la plaça de Sant Jaume de Barcelona ■ E.G.P.

“tot i l'hora greu i trista”, el Cercle apel·lava a treballar en “projectes col·lectius i cohesionadors”.

D'altra banda, 115 organitzacions entre entitats socials, culturals, esportives, sindicats, empresarials i veïnals –entre les quals hi havia CCOO, la UGT, USOC, la Intersindical-CSC, Cecot, UP, Femcat, Fapac, la Unió de Federacions Esportives o Òmnium– van llegir ahir a la plaça de Sant Jaume de Barcelona un manifest de rebuig a la sentència dels presos polítics i que podrien estar preparant una mobilització “de caràcter transversal” pel dissabte dia 26 a Barcelona. Tot i això, la Intersindical-CSC i

la IAC han organitzat una aturada de país per aquest divendres, i dijous mantindran una última reunió amb els sindicats majoritaris i les patronals per intentar que s'hi adhereixin, segons va explicar ahir Carles Sastre, secretari general de la Intersindical.

El manifest del centenar d'entitats considera que la sentència “no resol el conflicte polític” i denuncia “la injustícia a la qual s'enfronten totes les persones condemnades”, a banda de “les conseqüències greus que té sobre els drets polítics de la ciutadania i els drets de manifestació, d'expressió, de lliure associació i de dissidència política”. ■

“MAINU, S.L.”
(Sociedad Absorbente)
“ELMENDORF, S.L.”
(Sociedad Absorbida)

Anuncio de Fusión por Absorción

En cumplimiento de lo establecido en el artículo 43.1 de la Ley 3/2009, de 3 de abril, sobre Modificaciones Estructurales de las Sociedades Mercantiles (en adelante, la “LME”), se hace público que la Junta General Extraordinaria y Universal de Socios de la mercantil MAINU, S.L. (“Sociedad Absorbente”), en reunión celebrada en fecha 30 de septiembre de 2019, y por decisiones del Socio Único de la compañía ELMENDORF, S.L.U. (“Sociedad Absorbida”), en idéntica fecha, se ha aprobado por unanimidad la fusión de las mencionadas sociedades, mediante la absorción de la sociedad ELMENDORF, S.L., por parte de la sociedad MAINU, S.L., adquiriendo la Sociedad Absorbente, en bloque, por sucesión universal, el patrimonio, derechos y obligaciones de la Sociedad Absorbida, que quedará disuelta sin liquidación como consecuencia de la fusión, circunstancia que conllevará la extinción de la misma. Se han utilizado como balances de fusión el cerrado por la Sociedad Absorbente en fecha 31 de diciembre de 2018, y el cerrado por la Sociedad Absorbida en fecha 31 de diciembre de 2018.

El acuerdo de fusión ha sido adoptado en los términos establecidos en el Proyecto de Fusión suscrito por los órganos de administración de las sociedades intervinientes en la fusión.

De conformidad con lo dispuesto en los arts. 43 de la LME, se hace constar, expresamente, el derecho de los socios y de los acreedores de cada una de las sociedades participantes en la citada fusión, a obtener el texto íntegro de los acuerdos de fusión adoptados, así como de los respectivos balances de fusión. Del mismo modo, se hace constar el derecho de los acreedores que se encuentren en el supuesto del artículo 44 de la LME, de oponerse a la fusión en los términos y con los efectos legalmente previstos, en el plazo de un mes a contar desde la fecha de publicación del último anuncio de fusión.

En Barcelona, a 3 de octubre de 2019.

Dña. María Mercè Vilarrasa Estela
Administradora Solidaria de MAINU, S.L. y ELMENDORF, S.L.

Dña. Nuria Vilarrasa Estela
Administradora Solidaria de MAINU, S.L. y ELMENDORF, S.L.

Dña. Irene Vilarrasa Estela
Administradora Solidaria de MAINU, S.L.

829430-1218212L

finques
Pous

tenim el llogater ideal per al teu immoble.

Si vols llogar el teu immoble
en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Disposem d'una àmplia cartera de clients interessats en llogar a Mataró

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat · tel. 93 790 39 45

MILERS DE PERSONES
NECESSITEN
AJUDA URGENT PER SOBREVIVRE

fes-te soci:
902 15 15 07
www.msf.es